

አድርጋ ሰሞኑን ቀረበኞች። ሜሪም ከበሬቱ ባንሰ ሁኔታ
ብዙም ሳትወደኝ እንደሁኔታው ሀይ ትላኛለች እኔም
በአዕምሮዬ አዋራሁሽ። ማለቱ «በአቅሌ»

ምዕራፍ አምስት

መጀመሪያ ስንገባ ከዋናው በር ግራና ቀኝ የቆሙ
ባለስድስት እጆች አስፈሪ ሰው መሳይ ፍጡሮች በጠቆረ
ድንጋይ ተቀርፀው ወደ መቃብር ስፍራ እንኳን ደሀና
መጡ ይገቡ የሚሉ ይመስል ስድስቱን እጆቻቸውን
በየአቅጣጫው ቀሰረው ያስበረግጋሉ።

ፀጥ እረጭ ጨለም ያለው ሴት ውስጥ ገብቼ ቆሚ
ሳለሁ ድምፅዋ ከአካሏ የበረታ ሰውነቷ ከድምፅዋ እጅግ
ድክምክም ያለች ሴት መብራት አብርታ ያለምንም
ፈገግታ ለደቂቃዎች አስተዋለችኝ . . . ከላይ አስከታች።
ለእርሷ ምን እንደገረማት ባላውቅም እኔ ግን እንደዚህ
የድምፅና የአካል ልዩነት አይቼ ስለማላውቅ ይኸው ጉዳይ
አስደመመኝ።

«ምን ሂና /በዚህ በኩል/» የሚል ትዕዛዝ ሰጥታኝ
ረጅሙን ኮሪደር ተከተልኳት።

ሥራውን ያገኘችልኝ ሴት ባሏ ስለሴትየዋ
የነገራትን ሁኔታ አስቀድማ ብትነግረኝም የሴትየዋ
አስፈሪነትን በተረት ላይ ከሚነገሩት አስማተኛ ሴቶች
በላይ ሆኖ አገኘሁት። ቤቱም እንደመቃብር የከበደ ቀፋፊ
ስሜትን የሚፈጥር ነበር።

እቤቷ የደረሰኩት ገና በቀኑ ቢሆንም የሠራተኛ ክፍል እንደደረሰችኝ ሌሎች እንደሚያደርጉት ስለሥራዬ ሁኔታ ምንም ሳታብራራ «ነቢ /ተኒ/» ብላኝ ሄደች። እኔ አረብኛ አልገባኝም ወይስ ይህች ሴት ልታስተኛኝ ነው የቀጠረችኝ?! እኔ እንጂ።

ፀጥ ባለው ቤት የነገሰው የብዙ ሰዓቶች ድምፅ ቲክ ታክ እያለ ሙሉ አዕምሮን ሰብስቦ የመግዛት ኃይል አለው። ይህ ድምፅ ሙሉ ሀሳቤን እየወሰደ ከዚህ በፊት በማላውቀው አይነት ምስጥ እንድል አድርጉኝ በፍራቻ ስለዘፈቀኝ ድምፁን ጠላሁት። በድምፁ ልክም ድው ድው የሚለው የልቤ ምት ድምፁን ጨምሮ በፍራቻ አስቃየኝ። በር ላይ ካየኋቸው የሀውልት እጆች ተንጋጋተው መጥተው እንቅ የሚያደርጉኝ እየመሰለኝ በሩ ላይ አፍጥፎ እንዴት ልከላከላቸው እንደምችል አውጠነጥን ጀመር። ተረጋጋሁና . . . ቢመጡ እሰብራቸዋለሁ። ሽክላ ቢበዛ ደግሞ ለሰላሳ ድንጋዮች ናቸው። ምን ነካኝ . . ምን ነካኝ። ፈራሁ።

በሚቀጥለው ሌሊት እመቤቴ በዚያ ጠንካራ ወንዳማ ድምፅዋ ስለሥራ ሁኔታ አስረዳችኝ።

«የምንተኛው ቀን ነው። የምንነሳው ደግሞ ሌሊት ነው ገባሽ? ያ ማለት የሥራ ሰዓትሽ ሌሊት ነው። ቀን ምንም ኮሽታ መሰማት አልፈልግም።»

«የመጀመሪያ ሥራሽ በቤቴ ውስጥ ያሉትን ሀውልቶች ባጠቃላይ ማፅዳት ነው። አንድ ሀውልት ላይ

ብናኝ አባራ ማየት አልፈልግም። ለመሬቱ ለዕቃዎቹ ለወንበሩ ለመስታወቱ ለመስኮቱ ለወጥ ቤቴ ለባኛው ፅዳት ግድ የለኝም። ደስ ሲልሽ አፅጂአቸው ደስ ካለሽ «ፊ ሲቲን ዳህያ» /ጆሀነብ/ ግድ የለኝም። ሀውልቶቹ ግን በሀይወቴ አስፈላጊ ነገሮች ስለሆኑ ተጠንቀቂላቸው። ለእነሱ ብዬ የገዛሁት ሻንፔ አለ ካፀዳሻቸው በኋላ የራሳቸውን ክሬም ትቀብላቸዋለሽ።

በማግሥቱ ጠየቀችኝ «ሀውልቶቹን አፀዳሽ?» ሀውልት ሀውልት እያለች የምትደጋግመውን ቃል ጋብ ብታደርግና በምትኩ ለቅርፆቹ ትክክለኛ ስማቸውን ሰጥታ ቅርፃ ቅርፆቹን ብትል እኔም ስለሞት ማሰቤን ላቆምና ፍራቻዬም እንዲያበቃ በማሰብ ላርማት

«ቅርፃ ቅርፆቹንም ቤቴንም በደንብ አፅድቼአለሁ እመቤቴ!» ከወገቤ ሰበር አልኩ።

አስበረገገኝኝ ድምፅዋን አስጨሀ «ሀውልቶቹን ቅርፃቅርፅ ብለሽ እንድትጠሪያቸው አልፈቅድልሽም። ስማቸው ሀውልት ነው ገባሽ ሀውልት!»

እራሴን በእሽታ ነቀነቅኩ።

ሁሌ ማታ ማታ አንድ ሰዓት ላይ ሽርጥ ያሽረጡ የሆኑል ሰዎች መጥተው ላንድ ትንሽ ድግስ የሚበቃ ጣፋጭ ምግቦችን ትተው ይሄዳሉ። ሲነጋጋ ሲል እንደገና መጥተው ያልታጠቡ እቃዎችን ሰብስበው ይመለሳሉ።

በላምንት አንዴ የላውንደሪ ቤት ሰዎች መጥተው የቆሸሸውን የቤቱን ልብስ ሰብስበው አጥበው ተኩሰው ይመለሳሉ።

እንዲህ አይነት ቤት አጋጥሞኝ አያውቅም። ሴትዮዋ በጣም ሀብታም ሆና ግን ድሀ ለመሆን እየጣረች ያለች ትመስላለች። የምግቦቹ የሆቴሉ ወጪ ቀላል አይመስለኝም። ለምን እንደሌሎቹ የወጥ ቤት ሠራተኛ ቀጥራ እቤቷ የጣፈጠ ምግብ በቀላል አስቤዛ የማድረግ ሀሳብ እንደሌላት አላውቅም። ገንዘቧን ለማውጣት መንገድ የምትፈልግ ዓይነት ናት።

እርሷ እንዳለችው ሀውልት የማፅዳት ሥራዬን በሚገባ አከናውናለሁ። ሀውልቶቹ ከሥራቸው የወከሉት ሬሳ ባይኖርም በየቦታው በሰው ቁመት ልክ ተገትረዋል። ምናልባት በሀውልቶቹ ብዛት ያህል በየቦታው ተሰቅለው የሚታዩት የቀን መቁጠሪያዎች ቤቱን የተለየ አድርገውታል። ምን ዓይነት ቤት ነው። ሰዓት . . . ቁጥር . . . ቀን . . . ቁጥር ሀውልት ሰዓት የቀን መቁጠሪያ . . . ማለት የረሉት ሞትን ይሆን? ሞት . . . እኔንጃ ብቻ ስነቃም ስተኛ የለዓቶቹ የቀን መቁጠሪያዎቹ . . . የሀውልቱ . . . በብዛት መገኘት ሞትን በጥሞና እንዳስብ አድርጉኛል።

በዚህ ቤት ትልቅ ሚስጥር እንዳለ ስለገመትኩ ብቻ ፍራቻዬን ዋጥ አድርጌ ሥራዬን ለመቀጠል ባስብም ስለሞት ማሰቤን ማቆም ያለመቻሌ እንዳያሳብደኝ ፈራሁ።

ከሀብረተሰቡ ተገልሎ ብቻውን የቆመው ይህ ቤት ስልክ የለውም . . . ቴሌቪዥን የለውም . . . ሙዚቃ የለም . . . ጋዜጣ የለም . . . የሚመጣ የለም። ሀውልት ብቻ . . .

የሴትዮዋ ሁኔታ . . . ልብሷን አዙሮ መልበስ . . . ጫማ አጣሞ መልበስ . . . እብድ ናት? እኔንጃ። ንግግሯ ውስን ነው ስለጤንነቱ ጠይቃኝ አታውቅም። ስላምታ የለም።

«ሀውልቶቹን አፀዳሽ?»
«የትኛውን ሀውልት ትወጃለሽ?»

«መሞት ወደድሽ ዛሬ? ስትወድጂ ሀውልት እንድቀርፅልሽ ንገሪኝ እ! ዘር ማንዘሮችሽ ለረሱት የማይችሉት አይነት ሀውልት ልቀርፅልሽ ቃል እገባልሻለሁ»

«በስመአብ ምን ገሬዋ ናት» አልኩኝ በሆዴ። እኔ ገና ሀያዎቹን ዓመታቴን በደንብ ሳላጣጥም ለወደፊቱ በማሰብ ደፋ ቀና ስል ባጭር ልትቀጩኝ ሀውልት ልቅረፅልሽ የሚለው ጥያቄዋ ያስገርመኛል።

የተለያየ ቤት የተለያየ የሕይወት ልምድ አለው። እኔም ለሥራ የምቀያይራቸው ቤቶች በገንዘብ ብቻ ሳይሆን የሀይወትን ድሎትን ሀዘንን ችግርን ተስፋን በመጠነም በሌሎች እያየሁ ብቻ ለራሴ ኖራዋለሁ። ለምን እንደሆነ እኔንጃ ይህ የቤት ሠራተኝነት ሥራዬ ወደፊት ለሚኖረኝ ሀይወቴ የማይበገር ጥንካሬን የካበልኝ

ይመስለኛል። የብዙ ህይወቶች ቅንብርም ጥሩ ትምህርት ሰጥቶኛል። ልጅ ሳልወልድ የሕፃን አያያዝን የምታውቅ እናት ሚስት ሳልሆን የባል አያያዝን አውቁአለሁ። ለሌት ትልቁ ልምድን ማለት ነው።

የሰው ሚስጥር የማወቅ ጉብዝናዬን ተጠቅሜ ከዚህ ድብርታም ቤት ለመውጣት ብጥርም ማወቅ አልቻልኩም። ብቻ ብዙ ሚስጥሮች እንዳሉ ይሰሙኛል።

አንደኛ የባልና ሚስቶቹ የእድሜ መራራቅ ሁለተኛ የሀውልቶቹ ሦስተኛ የእመቤቱን የመኝታ ክፍል እንዳይም ሆነ እንዳፀዳ ያለመፈቀዱ ሁኔታ አራተኛ የእመቤቱ ፀባይ እንዲህ እንዲሆን ያደርገውና የገፋፋው ምክንያት ዋና ዋናዎቹ ናቸው።

ጓደኞቹ እነ ቅድስት የሰው ሚስጥር ላይ የማድፈጤን ጉዳይ ከአወራሬ ስለሚያውቁ አጉል ፀባይሽን ትተሽ የራስሽ ህይወት ላይ ብታደፍጪ ይሻልሻል ብለው ይገሰፁኛል። እግዚር ለዚህ ግርድና ባይዳርግሽ ኖሮ ጥሩ የወንጀል መርማሪ ወይ ሚስጥር ፈልፋይ ሰላይ ይወጣሻል። «አዕምሮሽ ነገር ለመገጣጠም እግሮችሽም ኮቴ የማያሰሙ ጆሮዎችሽም ሳተላይቶች ናቸው» ብለው ይተርቡኛል። እኔም የሚያስደስተኝ ልማድ ስለሆነ ሳላፍር በተለያየ መልኩ ልጠቀምበት ወደኋላ አልልም።

የሥራዬ መጨረሻ አመድ አመድ ቀለም ቀለም ብረት ብረት ወደሚሸተው ቀፋፊ ክፍል ገብቶ ጅምር ሀውልቶችን ማለቅ አለማለቃቸውን ማየት ነበር። ካለቁ

የሚሰጣቸውን ቦታ እመቤቴን ጠይቆ እንደሌሎቹ ሀውልቶች የፅዳት አገልግሎት እንዲሰጣቸው የማድረግ ጥብቅ ትዕዛዝ ተሰጥቶኛል። ግራ የሚያጋባው ነገር የሀውልቶቹን ማለቅ አለማለቅ አራሴው አውቄ ሥራ መጀመሩ ነው። ሴትየዋ በዚህ ጉዳይ ገና ስግ እስጠንቅቃኝ እኔም ተስማምቼአለሁ። ይህን ካላደረግሁ ግን በደሞዝ እንደምትቀጣኝ ተነግሮኛል።

አራሷን የምትመስል ሴት ምስል እየሰራች ባለችበት ሰሞን ከመቅረጨያ ክፍሏ ስትወጣ እንባዋን ስትጠርግ አንድ ሦስቱ አጋጥማኛለች። ሰው ለራሱ ሀውልት ማዘን ቢችል በርግጥ ከእርሷ የበለጠ ለማዘኑ ጥርጥር የለውም። ደግነቱ ሰው ለራሱ ሀውልት እንዲያዝን ዕድል አልተሰጠውም። እና ለምን ይህች ሴት እድሉን ያገኘች ይመስል ስለራሷ ምስል ሀውልት ቀርፃ ታነባለች? የዕንባዋ ምክንያት ባይገባኝም ከፍቷት ላይ ሆይ ይንባላለች።

ጨረሰኩት ብላ የደመደመችው ሀውልት ያላለቀ መስሎኝ እስኪያልቅ ስጠብቅ ጉድ ሰራኝ። ይኸው የራሷን መልክ የያዘው ሀውልት አንድ ጡት ብቻ አለው። እኔ ሁለተኛውን ጡት እንዲሠራለት ስጠብቅ ባንድ ጡት ብቻ ፀናና ደሞዜን አስቆረጠብኝ። መቼም ስምምነት ነውና አልተቃወምኩም። ግን ለመጀመሪያ ጊዜ እመቤቴ ፊት ቆሜ ባለአንድ ጡት ሴት ተፈጥራ እንደማታውቅ ተከራክርኩ። ለነገሩ እዚህ ቤት ገና ስግ ያፈጠጡብኝ እነዚያ ባለስድስት እጆች ጥቋቁር ሀውልቶችን የመሰለ

ፍጡር የለም። ብቻ በዚህ አንድ ጡት ጥያቄ መረታት የለብኝም።

በቀስታ እንደቀርባት ጠየቀችኝ። ቀረብኳት። በእጄ ሁለት ሶስቴ ጉንጩን እንደሚሰም ሰው አመቻችታ ባለ በሌለ ሀይሏ በጥሬ አጮላችኝ። ጆሮዬ ጭውውው ሲል ተሰማኝ። ግን ጥሬው ስርሷው ዞር ያሳመማት ይመስል ከኔ ቀድሞ የሷ ፊት ተማቲም መሰለ። ይህ ጥያቄ ከኔ ጥሬ ይልቅ ሳያማት የቀረ አይመስለኝም።

«ይህን አምስት ሰዓት ተደብቄ አለበለዚያ ከዚያ በፊት ካየሁሽ የማይርግሽን እኔ አራሴ አላውቅም።» አለችኝና አራሷ ከራሷ የፈራችልኝ ሁለት ሰው መሰለች።

ያለችኝን አምስት ሰዓት ከፍሌ ተደብቄ ስወጣ ፊቷ ላይ ምንም እንዳልተፈጠረ ሆኖ እርጋታን አነበብኩ። ከአናደዳት የአንድ ጡት ነገር በፊት የነበራት ፊት ተመልሶ ቀዝቃዛ አስተያየቷን አስፍናለች። ይህች ሴት ካየኋቸው ሴቶች ሁላ ደስ የሚል ፀባይ አላት። ቅድም ተጣላን አሁን ሰላም ነን። ጥላችን ቂም ሳያስይዛት እንድትረላው አምስት ሰዓታት ባቻ የሚፈጅባት ከሆነ ባሏና ዘመድ ጓደኞቿ በዚህ ፀባይዋ እድለኞች ናቸው ማለት ነው። ግን ዘመዶች ጓደኞች እናት አባት ቢኖራት ነበራ!! ስራዬን ወደድኩት!!

እንደበሬቱ ሳይሆን የዚህ ሴት ጥበብ እየታየኝ መጥቷል። የእመቤቴ ችሉታ እጅግ የሚደነቅ መሆኑን አመንኩ። ያስፈራሩኝ ቅርፃቅርፆች ለኤግዚቢት ከሚቀርቡ

ጥበቦች አይተናነሱም። ቅርፃ ቅርፆቹ ውስጣቸው ያፈኑትን ሀዘን ቀስ በቀስ በውበታቸው ያነቡታል . . . ደጋግመው ሲታዩ።

አራሷን ጥበብ ውስጥ የደበቀች ሚስኪኗ ሴትም በደንብ ስትታይ ከላይ የሸፈናትን የቁጡነት መንፈስ ተገርሰሶ በምትኩ ደግነትን ከልክ በላይ የተጉዳ ስብር ልቧን ሀዘኗን ቀስ አያለ እንደ ቅርፃቅርፆቿ ይገለጣል።

ቆይቶ የገባኝን የቅርፃቅርፅ ውበት ለማድነቅ ማንም ሳያየኝ አዳዲሶች ገና ያላለቁ ቅርፃቅርፆች ወደሚገኙበት ክፍል ከመግባቴ በፊት ሰዎቹ ፎቅ እንዳሉ በትክክል አረጋገጥኩ። መብራት አበራሁና ማየት ስጀምር ኮቴ ሰማሁ። ያለሥራ ሰዓቴ ስለሆነ ለመግባቴ ምክንያት ማቅረብ የምችል ስላልመሰለኝ ገብተው እስኪወጡ ቂምሳጥን ስር ገባሁ።

እመቤቴ ከተደበቅሁበት ፊት ለፊት ተስቅሎ ያለ ስዕል አወረደችና ግድግዳው ላይ ያለ ማብሪያና ማጥፊያ በጣቷ ተጫነች ከጉን ያለ ግድግዳ ብርግድ ብሎ የተከፈተ ሞሰለኝ። ደነገጥኩ። ግድግዳ መሳዩ ገፅታ የሚከፈት የሚዘጋ ሚጥራዊ መደርደሪያ ሆነ። ቀጠለችና በመስታወትማ ፕላስቲክ የተቀመጠ ዱቄት አወጣች። ከዱቄቱ በትንሽ ወረቀት ቆንጥራ ጠቀለለችና በጥንቃቄ መልሳ እንደገና ያን ማብሪያ ማጥፊያውን ተጭና ግድግዳውን እንደነበረ መሰለችው። ስዕሉን ሰቅላ ሁሉም

ነገር እንደበሬቱ መሆኑን ለማረጋገጥ ገልጾ ጠላ ዘግታ ወጣች።

በሚቀጥለው ቀን ምሽቱን የሚያሳልፉበትን ሳሉን ሳፀዳ ጠረጴዛ ላይ ያን ዱቄት ስትቆነጥር ያየሁበትን ትንሹን የወረቀት ኪስ አገኘሁ። ውስጡም የቀረ ዱቄት አለ። እጅ ላይ በትንሽ ፈለስ አድርጌ በጣቶቼ ነካሁትና እየፈራሁ ምላሴ ላይ አደረግኩ . . . ስኳር ስኳር ይላል። መርዝ እንዳይሆን ስለፈራሁ የነበረበት ትቼው ሥራዬን ቀጠልኩ።

የመደርደሪያው ነገር እንቅልፍ ነላች። ሰዎቹ ሲገኙ በእርጋታ ሚስጥረኛውን ግድግዳ ጠቅ ጠቅ አድርጌ መደርደሪያ አከፍትና በውስጡ ያገኘሁትን የፎቶ አልበም ክፍል ቁጭ ብዬ አገላብጣለሁ። ያን ዱቄት የያዘው ይህ መደርደሪያ የቀን መቁጠሪያዎች ደብተሮችና የፎቶ አልበሞች ብቻ ሲኖሩበት ገንዘብና ጌጥ መሳይ የካዝና ንብረቶች የለብትም።

በዕድሜ በጣም የሚያንሳት ወጣቱ ባሏ አልበሞቹ ውስጥ አንድ ቦታ እንኳን የለበትም። በምትኩ በልጅነቷ ባል ክንድ ውስጥ እንዳለች በሺሉ ደምቃ ትታያለች። አፍንጫዋ ስር ያለው የተፈጥሮ ምልክትን እዚህ ፎቶ ላይ ባላየው ያሁኗ ሴት ናት ለማለት ያስቸግረኝ ነበር። በጣም ቆንጆ ነበረች። አልበሟ ላይ ያለ ፈገግታዋንም ከገባሁ ጀምሮ አይቼም አላውቅም። የልጅነት ባሏ ይፍታት

ይሙት እርግጠኛ ባልሆንም የሀውልቶቹ እና የሀዘኗ መንስኤ የባሏ ሞት ይሆናል ብዬ ገመትኩ።

ደብተሮቹ ሁሉ የተጻፉት በአረብኛ ነው። ድንገት ከስር ውትፍ ያለች ጉስቋላ ቀይ ደብተር ብጤ ላይ አይኔ አረፈ። አንስቼ ሳገላብጣት በተለያዩ ዓይነት ብዕር የተሞነጫጨረ ፅሁፍ አለው። የብዕሩ መለያየት በተለያዩ ቀናት መጻፉን ያመለክታል። ይህ ደብተር ስለሴትየዋ ብዙ ወሬ ስለሴትየዋ ያወራልኛል ብዬ ያለምንም ፍራቻ ደብተሯን ለቀም ሳደርግ ያችን ግብፃዊት አረብኛ ቃላቶቹን እንደምትተረጉምልኝ በማመን ነበር።

በዕረፍት ቀኔ ደብተሯን ይገራ ግብፃዊ ሴት ቤት ስሄድ በፍላጎት የበራ ፊቴን አይታ «የሀሽቱኪ» /ናፍቀሽኝ ነው?! ብላ ቀለደች።

«እነም» /አምን/ አልኳትና ቀድታ ያመጣችልኝን ከባድ የቱርክ ቡና እንቢ አልኳት።

«የቱርክ ቡና የምትወጃ መስሎኝ ነበር።»

«ወድጀው አላውቅም። አገራችን የቡና እናት መሆኗን ታውቂያለሽ! እንዴት ታዲያ የሌሎች ቡና ይጥመኛል?!»

«አ! ለሱ ነዋ! እሺ ቁምነገር ለምን መጣሽ? ከሥራ አባረሩሽ?»

«አይ! አንድ የማስተዋሻ ደብተር አገኘሁ የተጻፈበትን ነገር ለማወቅ ጓጓሁ። ደብተሩን ያገኘሁት

በቆሻሻ መጣያ ውስጥ ስለሆነ ይህን ያህል አስፈላጊ ነገር ያለው አይመስለኝም። ሞኝ ሀሳብ ስላለኝ ነው። ትርጉሙን በእንግሊዘኛ ቃል በቃል እንድትተረጉሟልኝ ነው ያመጣሁት። ለዛ ዋጋ በልብስ አጠባ አስማማለሁ። በሚቀጥለው ዕረፍቴ ማስታወሻው ያለውን ዕሁፍ ለማወቅ በመቋመጥ በርሬ ስለምመጣ አደራሽን! አ!»

ሳምንቱን ባገኘሁት አጋጣሚ እዛ መቅረጨያ ክፍል እየገባሁ መደርደሪያው መክፈት አለመክፈቱን እንዲያስታውቀኝ ማብሪያ ማጥፊያውን የሸፈነው ስዕል ላይ ሳያስታውቅ ለምልክት ያስቀመጥኩትን የወረቀት ቁራጭ እያየሁ የማስታሻቅን መሰረቅ እንዳታውቅብኝ ተሳቅቅኩ። የዕረፍቴ ሰዓት ደረሰ። ወደ ግብፅዋ ቤት ከነፍኩ።

«ውሽታም ነሽ» አለኝኝ ገና ስገባ «ይህን የመሰለ ጽሁፍ ያቀፈ የግል ማስታወሻ በቆሻሻ መጣያ ውስጥ ወይ ሳይቀደድ ወይ ሳይቃጠል አይጣልም። ከየት አመጣሽው? እመቤትሽ ታሪኳን የሚተርከውን ማስታወሻዋን አንቺ እንድታነቢው አስተካክላ በቆሻሻ መጣያ ውስጥ ከመጣል ይልቅ ጋዜጦች ታሪኳን በመጀመሪያ ገያቻቸው እንዲያትሙት መላክ ይቀላት ነበር።»

ሚስጥሩን ለማወቅ አይኔን በልጥው ያመጣሁበትን መንገድ ባጭሩ አስረዳኋት «በእውነቱ ቃል በቃል ተርጉሜልሻለሁ። ማንበብ ሰጀምር በፊልም

የሚከሰት ታሪክ እንጂ እውነተኛ አልመስል ብሎ ስሞኛል ብላ አጋነነችልኝ።

«በተጨማሪም የዚችን ሴት የተለየ ስለመሆን ባሌ ሁሌ ተገርሞ ሲያወራልኝ ሳላውቀው በደንብ ላውቃት በውስጤ ሳልጓጓ አልቀረሁም። ከዚህ የሚቀጥል ሌላ ደብተር አለ ፈልገሽ አምጪና እናንበበው። ሰው የራሱን ህይወት በየጊዜው አጋጣሚውን ደስታውን ፍቅርን ስሜቱን ሀዘኑን ቢፅፍ ሁሉም ሰው በራሱ ታሪክ ጀግና ደራሲ ይሆን ነበር። ታውቂያለሽ! የዚች ሴት ታሪክ ያሳዝናል። እኔም በየቀኑ የሆንኩትን ብፅፍ የህይወቴን ልዩነት ለማወቁ ይረዳኛል። ግን የኔ ህይወት በጣም ቀላል ናት» አዘን አለኝ። ገረመኝኝ። ነገረ ሥራዋ ያሳዝናል ባለችው የእመቤቴ ታሪክ ቀንቼአለሁ የሚል አይነት ሆነብኝ።

«የእኔ ህይወት አሰልቼና ተደጋጋሚ ነው። አዲስ ነገር ተፈጥሮብኝ ወይም እራሴው ልፈጥር ሞክራ አላውቅም። ጠዋት እነሳለሁ ልጀን አጥባለሁ አበላለሁ ለባሌ ምሳ እሠራለሁ። ከምሳ በኋላ ልጀን አስተኛለሁ። ለባሌ ቡና አፈላለሁ። ማታ ባሌ ከመምጣቴ በፊት ልጀ ያተራመሰውን ቤት በትክክል አስተካክላለሁ። ባሌ ደክሞት ይመጣል። ትንሽ ቁጭ ብላን ቴሌቪዥን እናያለን። አንዳንዴ እንደባልና ሚስት አንዳንዴ እንደ አህትና ወንድም እንተኛለን። በጣም አንጣላም በጣም አንፋቀርም። አንዳንዴ ልጃችንን ልናጫውት የመጫወቻ ስፍራ አንዳንዴ ሱቅ እንሄዳለን። ታዲያ እኔ እንደዚህች ሴት ስለህይወቴ

መጻፍ ቢኖርብኝ በየወሩ መጀመሪያ ላይ የእንድ አንቀፅ ውሰዬን እፅፍና ከዛ በየቀኑ እንደትናንትና! እንደትናንትና! እንደትናንትና! እያልኩ የተቀሩትን ሆያ ዘጠኝ ቀናት እንደትናንትና ብዬ ልደመድም ነው ማለት ነው። ታዲያ ይህን ህይወት ትይዋለሽ?! ውስጤ ሁሌ የሚያልመው ነገር ክንፍ ላውጣና ልብረር ይለኛል። ይህ ጉዳይ ደስተኛ አያደርገኝም።»

«ኡም ሰዓድ /የሰሊድ እናት/» እንደኔ ናት ማለት ነው። እኔም መግለፅ አልቻልኩበትም እንጂ የተመሳሰለ ህይወት ይሰለቸኛል እንዳለችው ብበር ደስ ይለኛል።

ያለችው አኗኗሯን በጥቂቱ አይቼው ነበር። ይህን ሥራ ከመጀመሪያ በፊት እዚህ ግብፅ ቤት ለአስራ አምስት ቀናት ሰርቼ ነበር። እዚህ አገር ከገባሁ በልጁ ስም እንደጠራት አመቤቱ ሳልላት የሰዓድ እናት ብዬ እንዳቀርባት የፈቀደችልኝ ብቸኛዋ አረብ ሴት ነች። ከአስራ አምስት ቀናት በኋላ ግን የወር ደምዝ መክፈል እንደሚከብዳት ነገራኝ በሳምንቱ መጨረሻ ላይ ለተወሰኑ ሰዓታት ብቅ እያልኩ ልብስ አጥቤ እንድተኩስላት ብቻ በርካሽ ዋጋ ቀጠረችኝ። የሆቴል ሰራተኛው ባሏ ሥራው ከብዙ ሰዎች ጋር ስለሚያገናኘው ሥራ በቀላሉ እንደሚያገኛልኝ በማመን በርካሽ እርሷ ጋር መሥራቱን ተቀበልኩ።

እንዳሰብኩት ሥራ አግኝቶልኝ ህውልቶቹ ቤት አስቀጠረኝ። ከዛ በኋላ ግን ባሏ ሥራ ስላስቀጠረኝ ውሰታዋን እንድከፍል በነፃ እየሄድኩ እረዳታለሁ።

«እህና አፍሪቃ አኸዋት /እኛ አፍሪካዎች ወንድማማች ነን/» እያለች ወደ ስጋዋ አቅርባ ከገንዘቧ አራቀችኝ። አዲሱ ሥራዬ ላይ ለመስከኔ እርግጠኛ እስክሆን ኡም ሰሊድ ጋር በየሳምንቱ መጨረሻ እየሄድኩ ከባዱን የቴርክ ቡናና አጠባ ሳልወድ ተጋትሬ ወደ ቤቴ አመለስ ነበር።

«እንዴ! ያች ትንሽ ማስታዋሻ ይህ ሁላ ሱክ ወጣት?»

«በቋንቋው የተነሳ ነዋ። አረብኛ ለእያንዳንዱ ድርጊት የራሱ የሆነ አጭር ቃል አለው። ታዲያ ወደ እንግሊዘኛው ልተርጉመው ስትይ በአረብኛ የፃፍሻትን አንድ ቃል ለመተርጉም ሦስት አራት ቃላት ተጋዝወው ያችን አንድ ቃል መተካት አለባቸው። አረብኛ ሰፊ ነው። ለዚህ ነው በእንግሊዘኛ ሲጻፍ የበዛብሽ። አንቺ ደግሞ በቋንቋሽ ልፃፍ ብትይ ቋንቋሽ ከእንግሊዘኛው ስለሚያንስ፤ በቃላት ብዛት ማለቱ ነው፤ ተመጣጣኝ ትርጉም ለማግኘት ቃላት ማጋጨት ስለሚኖርብሽ ይበልጥ ይበዛል።»

«ብጣም አመለግንሻለሁ።»

ከመውጣውቱ በፊት «ዛሬ አጠባ የለኝም የሚቀጥለው ሳምንት መጥተሽ ማጠብ አለብሽ። ቃልሽን ጠብቂ!»

የምኖርበት ቤት ከግብዖቼ ቤት በጣም ቅርብ ስለሆነ ራመድ ራመድ አልኩ ቸኩዬ ለማንበብ። እቤት ስገባ እንቅድስት የሉም። ተመስገን ንባቡን አያቋርጡኝም። ወረቀቱን ገልጬ ለማንበቡ ተደላደልኩ።

«ምነው በጣም የደከመሽ ትመስያለሽ? የስፖርት ቤቱ የገጠመውን አዲሱን የስፖርት መሣሪያ ሰውነትሽ አልወደደው ይሆናል ለስ ያለ ውሀ የገላ መታጠቢያ ገንዳ ውስጥ ሙይና አብረን እንነከር ቀለል ይልሻል» አለኝ ሰሚር ገና ከሥራ ሲገባ የዛን አለት።

ከንዴን ሲነሳኝ ከንዴ ውስጡ በጣም የመለብለብ ሀመም ተሰማኝ። «ውይ ከንዴ ለበለበኝ» አልኩ።

ከዚያ ጊዜ ጀምሮ በተለይ የግራ ከንዴን የመለብለቡ ሀመም የዘወትር ስቃይ እየሆነ መጣ። ይህም ሕመም እያለኝ ሆስፒታል አልሄድኩም። ባሌገም ስለሀመሜ ነግራ ላሰጨንቀው አልፈለግኩም። እናቴን የገደላትን የጡት ነቀርሳ አስቤውም አላውቅ። በሀይወቴ

ለደቂቃ እንኳን ቢሆን የዚህ በሽታ ባለቤት እሆናለሁ የሚል ፍራቻ አልነበረኝም።

ለዕረፍት ከባሌ ጋር ውጭ አገር ለሽርሽር ሄደን በነበርንበት ጊዜ ከባህር ጻርቻ ጉዞ በጊላ ባለንበት ሆቴል በባሻ ቤት መስታወት ሁለቱን ጡቶቼን ሳይ ከቆየሁ በጊላ ባሌን ጠራሁና «ጡቶቼን ተመልክታቸው ዛሬ በጣም የሚያስቅ ቅርፅ አላቸው» አልኩት።

ሰሚር ነገሩን በቀልድ አላለፈውም። ፊቱም እንደመሸበር ብሎ «ጡቶችሽ እንደበሬቱ አይደሉም። ይህን ከዚህ በፊት አይቻለሁ። ያሁኑ ግን አሳሳቢ ለውጥ ነው ሆስፒታል መታየት አለብሽ።» አለና በሚያጠና አይነት እነሳክ የጡቶቼን ዙሪያ ነኩ። የግራ ጡቴ ላይ የሚጠጥር ነገር እንዳለ ነገረኝ።

ወደ ሆስፒታል እየሄድን እያለ የእናቴን ስቃይና ነቀርሳ በጣም አስታወስኩ። ከልቤም

«አምላኬ እባክህ የእናቴን እድል አትሰጠኝ!» አያልኩ በፀሎት አነበነብኩ። የሚሾፍረው ባሌም ውስጡ የሚተራመሰውን የጡቶቼን ጥርጣሬ እንዳይወጣበት ለማፈን ድምፁን ሞጥ አድርጉአል።

የመጀመሪያው የምርመራ ውጤቱ ለሁለተኛው ተላለፈ። ሀኪሞቹ ያዩትን ለማረጋገጥ ብዙ ዓይነት ምርመራ ተጠቅመዋል። ከዶክተሮቹ ፊት ላይ ምን እንደሆነኩ ማንበብ ባደቅተኝም እነሱ ግን በግልፅ ስለሀመሜ አላስረዱኝም። የሚሉኝ ነገር ቢኖር ተስፋ

መቁረጥ እንደሌለብኝ ነው። ደክተሬ ለሆነ ጉዳይ ካለበት ሲንቀሳቀስ የምርመራ ውጤቱን የያዘውን ፖስታ ሰርቂው ወደ ሌላ ደክተር ሄድኩ።

ለደክተሩ የእህቴ የምርመራ ውጤት እንደሆነ ዋሽቴው ስለእህቴ መጨነቁን ነገርኩት። ደክተርቴም የሆነችውን በትክክል ሳይነገሩን እንደገና ለሦስተኛ እና ለመጨረሻ ምርመራ ቀጠሮ መያዟን ዋሽቴ አስረዳሁት። ደክተሩ ትንሽ አመነታና በጣም ስለሰመንኩት በውጤቱ ስላለው ዝርዝር ነገረኝ። የሰው ልጅ ሊሸከመው የማይችለውን ጭንቀት አሸክሞ ላከኝ።

የመጀመሪያው ደክተሬ ባሌን አፈላልጉ የሕክምና መዝገቤን ሰርቂ መውጣቱን ነግሮት «በሽተኛዋ እራሷ ላይ የምትፈጥረው ሽብር የህክምና ክትትሏ ላይ ችግር ስለሚፈጥር ነው እኔ ያልነገርኳት» አለው።

ቅዱሱ ባሌ እንደለመደው ከጉኔ ቆሞ ሁኔታዬን በቁጥጥሩ ሰር አዋለው።

«ሰሀር ለኔ ስትይ ሁሉን ነገር እንደምታደርገ ቃል ገብተሻል ትዝ ይልሻል?»

«አዎን»

«በሽታሽን በትክክል ትጋፈጫለሽ። እኔም ይኸው ከጉንሽ አለሁ። ለችግራችን መፍትሄ አበረን እንፈልጋለን። ኑሮአችንን ካሁኗ ደቂቃ ጀምረን ደስተኛ ለማድረግ እንጥራለን እሺ! እባክሽ አግዥኝ።»

ለሰሚር ስል ተመልሼ ለመጨረሻው ወላኝ ምርመራ እራሴን አዘጋጀሁ። ስካነር የተባለው የምርመራ መሳሪያ የመጨረሻ ተስፋዬ ነበር። ረጅሙ ደረቅ አልጋ ላይ አስተኝተውኝ መሳሪያው ወደሚገኝበት ብርሃናማ ክፍል ለብቻዬ አንሸራተው ሲያስገቡኝ ከዚህ በፊት ከቶ ባልተማፀንኩት አይነት በፀሎት ተማፀንኩ።

«አቤት ይህ ሁሉ ስህተት ነው። ጤነኛ ነሽ። ስላስፈራራንሽ ይቅርታ አድርጌልን» ቢሉኝ ብዬም ተመኝሁ። የሆነ ተአምር መቶ እንደነበርኩ ጤነኛ እንዲያደርገኝ ለመንኩ።

ስካነሩ ግን በጡቶቴ አንሰራርቶ የሚገኘውን ነቀርሳ በግልፅ አሳየ። ስለነቀርሳዬ እርግጠኛ ሲሆን ደክተሩ በቶሉ ለቀዶ ጥገና እንድዘጋጅና ስለበሽታዬ ከባሌ ጋር እያለሁ በግልፅ አስረዳኝ። መላ አካላቴ ተንቀጠቀጠ። አይኖቴ አናንሰው ሲጠፉ እስኪደርሱ አነባሁ። ባሌ አብሮኝ እንዲሆን ባለመፈለጌ ለብቻዬ የሆነ መኝታ አዘጋጀሁ። ባሌም ሳይረብሽኝ ሁኔታው እስኪበርድልኝ እና የነቀርሳዬን እውነታማነት አዕምሮዬ እስኪቀበለው ጊዜ ሰጠኝ። ለማልቀሱ ለማዘኑ አምላክን ለማማረሩ ድክም ብዬ እስክዘል ድረስ ደሀና ጊዜ አገኘሁ። ጮሀኩ! ፈረጥኩ! አጨስኩ! የተቀየረ ነገር የለም። ብቻዬን ሆኜ ረጅም መንገድ ተጓዘኩ። ረጅሙ መንገድ አዲስ ሀሳብ አስተማረኝ።

በደረቴ የያዘኩትን በሽታ እንደያዘኩት ቁጭ ማለት ያለመፈለግ አዲስ ሀሳብ ውስጤ ሲያደግ ተሰማኝ።

ሚስኪት ሰሚርን ለምን አሰቃየዋለሁ ብዬ ባለ የማኮራ ጠንካራ ሴት መሆን አለብኝ አልኩ።

እቤት ስገባ ጥሩ እራት አዘጋጅቼ ለሰበ ባለ ው ተነክርኩና ተቆነጃጅቼ ሰሚርን ጠበቅኩት። ምንም አዲስ ነገር እንዳልተፈጠረ ሁሉ ተሳስቀን ጥሩ ለሊት አሳለፍን። ጠዋት ላይ ስለበሽታዬና ቀዶ-ጥገናዬ በርጋታ አወራን።

በሚቀጥለው ቀን ሆስፒታል አብረን ሄድን። የመረመረኝ ዶክተርም ለቀዶ-ጥገናው ብቸኛ ወሳኝ እኔው መሆኔን ነገረኝ። በነገሩ ለማሰብ ብዙ ጊዜ ባልወሰድም እንደሚያዋጣኝ መክረኝ።

እኔ ግን ተስፋ በመቀረጥ «መሞቴ ላይቀር ለምን ጡቴን አቆረጣለሁ። ሳልቆረጥ ከነሙሉ አካሌ ብሞት እመርጣለሁ» አልኩ።

ሀኪሙ ለበሽታዬ የጥርስ ህመምን ምሳሌ ሰጠኝ። በጣም የሚጠዘጥዘኝን ጥርስ ብትነቅይው አፎይታች ታገኛለሽ። ይኸም እንደዛ ነው አለኝ። ከዚህ በፊት ታምሜው በማላውቀው መልኩ የሚያሳብድ ስቃይ በጡቴ ላይ ይሰፍራል። ያኔ አሁን በቀን እራት ጊዜ የምትወስጂው የስቃይ ማስታገሻ ክኒኖች ስቃይሽን መቆጣጠር ያቅታችዋል። ያኔ ለእርዳታ ወደ ህክምና ስፍራ መሄድሽ አይቀርም። የዛን ጊዜ ለሀኪሙም ላንቺም አስቸጋሪ የሆነ ቀዶ-ጥገና ይጠብቃችኋል። ለበሽታው

በጣም እንዲያንሰራራ ዕድል ስለሰጠኛው የሚኖሩሽን ካመታት በስቃይ እራስሽን በመርገም ታላልፊያለሽ። ነለዚህ እንድንረዳሽ ብቸኛው አማራጭ የግራ ጡትሽን ንርጦ ማውጣት ነው። ብሎ ተነተነልኝ።

ሰሚር በዶክተሩ ፊት እንባውን አፈሰሰ። ዶክተሩ ነቅሎ ሲገስፀውም አይቻለሁ።

«የኔ ማር! መፍትሄ ነው ያሉት የጡትሽን መቆረጥ ከሆነ እኔን የጡትሽ መቆረጥ አይቀይረኝም። ምንም ነገር ቢሆን በጣም እንደምወድሽ አወቁልኝ። እወድሻለሁ በጣም።» ብሎ ባሌ ጥብቅ አድርጎ አቀፈኝ።

እይኔን ጨፍኜ ለጡቴ መቆረጥ ፈጥኜ ተሰማማሁ። ቀዶ-ጥገናውን በማላውቀው አገር ማድረጉን ባለመውደዴ በዚያው ሳምንት ሽርሽራችንን አቋርጠን ወደ ቤታችን መጣን።

የምርመራ ወረቀቱን የተቀበለኝ ሀኪም እላዩ ላይ የተቀባ ልዩ ነገር አለው። ልብ ያስከናል። በቀላሉ አንዳምነው አደረገኝ። ለቀዶ ጥገናው ስኬታማነት መጀመሪያ በሽተኛው ዶክተሩን መውደድ አለበት። ካልወደደው ወደ ሌላ ዶክተር ይሄድ ዘንድ ይመከራል። እኔ ግን የመጀመሪያውን ዶክተራን ወድጄው አምኜዋለሁ። እድለኛ ነኝ።

እንደሚሉት ከሆነ ጡቶቼን በየቀኑ መቆጣጠር ይገባኝ ነበር። ይኸን ባለማድረጌ ነቀርሳው ከቁጥጥር ውጭ ሆኖ ጡቶቼን ጎድቶአቸዋል።

እየሾላ ለመጣው ጡቲ ደስተኛ ነበርኩ። ስፖርት ቤት እየሄድኩ ስፖርት እሠራ ስለነበር እስፖርቱ የሰጠኝ ውበት እንደሆነ ነበር የገባኝ። በክንዴ ላይ ለሚወጥረኝ ሀመም ቁብ መስጠት አልፈለግሁም። ወጣትነቴን እስከመጨረሻው ብቻዬን እየሰረቀሁ አፍላ ጉልበቴን በስፖርት መገምገም በጣም ያስደስተኝ ነበር። ልጅ ውለጅልኝ እያለ የሚለምኘኝንም ባሌን ቀጠሮ እስጠዋለሁ። ሰላላ ሁለት ወይ ሦስት ሲሞላኝ እወልድልሁለሁ እያልኩ እስከዛ ግን ልጄ አንተ ነህ ብዬ ጥያቄውን እንዲረሳ እየሳምኩ አባብለው ነበር።

የሚገርመው ነገር ስለዚህ በሽታ የተፃፈውን የደክተሮች አባባል ላነብ ከሰላላ ዓመቷ በፊት ልጅ ወልዳ ያጠባች ሴት ለዚህ በሽታ የመጋለጧ ዕድል የቀነሰ መሆኑ ነው። ቆጩኝ። ጥሩ ዕድል አመለጠኝ። ቢያንስ ባሁኑ ወቅት ፀጉሩን እያሻሽሁ የማስተኛው ህፃን ይኖረኝ ነበር። ካሁን በኋላ ልጅ የመውለዱ ነገር የማይታሰብ ነው። ፈፅሞ።

ደክተሬን ስለበሽታው መንስኤ ጠየቅሁት። ለበሽታው መንስኤ ከግምት በቀር ትክክለኛ መልስ አልተገኘለትም። ብቻ ግምቶቼ ወደእውነተኛው መንስኤ የቀረቡ ዓይነት ናቸው። ጭንቀት የሚፈጥረው የሰውነት መኮማተርም ይህን በሽታ ያመጣ ይሆናል ተብሎ ተገምቶአል። አንቺ በምን መጣብኝ ብለሽ እራስሽን አታስጨንቁ ይኼ መሺኦትላህ /የአምላክ ትዕዛዝ/ ነው

ብሎ ነገረኝ። እኔ ግን የእናቴ ነቀርሳ ተከትሎኛል ባይ ነኝ።

ሐኪሜ አማራጭ የቀደ-ጥገና ዘዴዎችን አንድ በአንድ ዘረዘረልኝ። እኔም ጡንቻዎችን በመጠቀም የሚካሄደውን ዘዴ መረጥኩ። ምክንያቱም ይህ ዘዴ የሆድ ስብን ከመጠቀሙ ዘዴ ያጠረ ቀደ-ጥገና ስለሆነ ነው።

ስለቀደ-ጥገናው የማስታወሰው ክንውን ወይም ሀመም የለም። ከዛ በኋላ ግን ከታሸገው ግራ ጡቲ ይልቅ ግራ ክንዴን ቀፍድዶ ያያዘ ሀይለኛ ሀመም ተሰማኝ። ሀኪሜም ሙሉ ጡቲንና ባካባቢው ያሉትን ስቦች ሙሉ ለሙሉ ማስወገዱን ነገረኝ። ፋሻው ሲፈታ ስለሚኖረው ጎድጓዳ ቦታ እንደውም በቀዳዳው ሳንባዬን ወይም ልቤን ስመለክት ብዙ ጊዜ አለምኩ። በሕልሜ ያየሁትን በውኔ ላለመድገም ያ ፋሻ ለዘለዓለም አላዬ ላይ ተጠምጥም እንዲቀር ተመኘሁ። እንደኔ ላለች ሀያ አራት ሰዓት ሙሉ ስለሰውነቷ ቅርፅ ለምትጨነቅ ሴት የጡት መቆረጥ ምን ዓይነት የቀን አስፈሪ ቅኝት እንደሆነ መገመት አያዳግትም። እጅን ወይም አንድ እግራን ባጣ ከሚለማኝ ስሜት የበለጠ ውስጤ ሲቆስል ተሰማኝ። ባዶ የሆንኩ መሰለኝ። ሴትነቴም ትርጉም እንዳጣ ይገባኛል።

የቀደ-ጥገናውን ጨርሼ በቀላሉ አልተገላገልኩም። ራዲዮቴራፒ በየቀኑ ለተወሰነ ጊዜ ማድረግ ነበረብኝ። ይህ የሀኪምና ክትትል ውስጤን እየረበሸው በማስመለስ ብዙ

ተቸግራ ነበር። ከቤቱ እስከሆስፒታሉ ያለውን መንገድ ለማየት በጣም አስጠልቶኝ የግዴን ደጋገምኩት።

ነገሮች ሁላ እንደበሬቱ አልነበሩም። እቤቱ ስገባ ሰሚር በጣም የሚጠላውን የቻይናዎችን ቅመማ ቅመም ለነቀርሳ የሚለጠውን መድኃኒት/ሳይድኢፊክት/ የሚጉዳ መልኩን ይቀንሳል የሚለውን የሀኪሞቹን ምክር ተቀብሎ ኩሽናዬን በቻይናዎቹ ቅመም ሞልቶልኝ ወጥ ቤቱ በቅመማ ቅመሞች አስቀያሚ ሽታ ታምቆአል። እንኳን ምግቤ ውስጥ ገብቶ ይቅርና ሽታው አንገሽገሽኝ። ሰሚር ግን የበሽታሽን ውጊያ የምንጀምረው ከዚህ ነው ብሎ በቻይና ቅመም የተንተከተከ ሾርባ አስዋጠኝ። ሰሚር እቤት እስከመጣ በካሮት ጭማቂ አጨማመቅ ጀምሮ ሁሉን ነገር ተምሮ ቆየኝ።

ጠዋት ላይ በካሮች ጭማቂ ብቅ ይላል። እራሱ ጨምቆ እራሱ ቁርስ አዘገጅቶልኝ ሠራተኞችንን እንኳን ሳያስቸግር . . . መልአክ ነው።

«አልበዛም?! በጣም አቀበጥከኝ። ስለታመምኩ ነው? እንኩባካቤህ . . . »

«እንደምንከባከብሽ ዛሬ ገና ማወቅሽ ያሳዝናል። እኔ ካየሁሽ ጀምሮ ነው እንኩባካቤ የጀመርኩት። አንቺ ግን ያየሽው ዛሬ ነው። በፊት ቡዝኩ ነገር በጣም ስለምትጠመጂ የኔን ድርጊት አታጠኝም።»

«ይቅርታ አድርግልኝ ሰሚር የማላይ እውር ነበርኩ።»

እውነቱን ለመናገር እንዴት ይንከባከብኝ እንደነበር በደንብ አውቅ ነበር። ብቻ ባሌ እንደዛ የሚሆንልኝ ለሚያምረው ቅርፂ መልክ ቁመናዬ ይመስለኝ ስለነበር ባጭሩ ኮራ ብዬ «ይገባኛል!» ብዬ ወስጀው ነው።

ከምወደው እስፖርት በስጋ ከሚሰራው ምግቤ ተለይቼ በምትኩ ነጭ ሽንኩርት። የምጠላውን ነጭ በቁሙ እውጣለሁ። ጠረኔ፣ ትንፋሼ ወይ የቻይናዎቹን ቅመም ወይ ነጭ ሽንኩርት ወይ መድኃኒቶቼን ብሎ ምንም ሳሙናና ውሃ ሳይቀይረው የራሴው ሆኖአል።

የሴለሪይ ጭማቂ እና የሲትረስ ፍራፍሬዎችም የግዴታ መጠጦቼ ናቸው። የካሮቱን ጭማቂ ጨምሮ። የሰሚር ቤተሰቦች ሊጠይቁኝ መጡ። አይናቸው ላይ «ሉፍ ልንገላገልሽ ነው። ቶሎ በሞትሽ የልጃችንን ሕይወት ገሀነብ አደረግሽው ለሞትሽ እንፀልያለን።» እንደሚሉኝ አነበብኩ። እኔም ተመልሰው እንዳይመጡብኝ በአስተያየቴ ቀጣጋቸው . . . ሰሚር ሳያይ። በርግጥ ደረቱ ላይ የተፈጠረውን ጉደሎ በጭንቀት ለሚቃኙት አንዳንድ አዛኝ ጓደኞቹ አስቀይሜ መለየት ባይኖርብኝም

«ስታሳዝን መሞቷ ነው ቻው አፈሩ ይቅለልልሽ» የሚለውን አስተያየታቸውን ልሽከመው አልቻልኩም። «አይናችሁን ማየት አልፈልግም አትምጡብኝ» ብዬ ከቤቴ ባስወጣቸውም እንደማይጠሉኝ እርግጠኛ ነበርኩ።

አንዷ ጓደኛዬ አስቀያሚ ፊት ያለው ትልቅ የድብ አሻንጉሲት አመጣኛልኝና ተሰናብታኝ ከመሄዷ በፊት

«እንደኔ ከሆንሽ በጣም ስትበሳጨ ይህን ድብ እየሰደብሽ ደብድቢው። እመኚኝ ከዛ በኋላ ውስጥሽ እጅይ ይላል። ይህን የሚመስል ድብ እቤቴ አለኝ የንዴቴ ማብረጃ ነው። ሞክራው!» አለችኝ።

በእውነቱ ትልቅ እርዳታ ነው።

ፋሻዬ የተፈታልኝ ዕለት ከትልቁ መስታወት ፊት ቆሜ ለማየው ነገር ለመዘጋጀት ከአስር ደቂቃ በላይ ፈጀብኝ። ትንፋሼን ሰብስቤ የቀሚሴን አዝራር መፍታት ጀመርኩ። ፈታሁ። አይኔን ጨፈንኩ። እንደምንም ስገልጠው ያየሁት የራሴን ገላ መሆኑን ተጠራጠርኩ። ጩኸቴን አቀለጥኩ። እራሴን መቆጣጠር ተስኖኝ መስታወት ላይ የማየውን ምስሌን ለማጥፋት ያገኘሁትን ነገር ሁላ መስታወቱ ላይ ወረወርኩ። ቀረብ ብዬ የተሰነጣጠቀውን መስታወት በቡጢ ሳጉነው እንክሽክሾ ወጣ።

ሰሚር ድምፁን ለምቶ ደረሰልኝ። የሚንዘፈዘፈውን ሰውነቴን እቅፍ አድርጎ በጀርዬ-

«አይዘሽ ሁሉም ነገር ደህና ይሆናል» አለኝ። የመስታወቱ ስባሪ የቆረጠውን እጅን አከመልኝ።

በነጋታው ተመሳሳይ ትልቅ መስታወት አስመጥቶ ነይ ብሎ ከመስታወቱ ፊት አቆመኝ። ያደረግሁትን የመኝታ ቀሚስ እያወለቀ አንገቴን እየላመኝ

«ተቀበይ! ይህ አዲሱ ሰውነትሽ ነው ተቀብይው!» ብሎ አንሸካሸክልኝ።

እረጋ ብዬ የተጉዳ ደረቴን አየሁ። ሰሚር እንባዬን ጠረገ። እጅን ይዞ ደረቴን አብረን ዳበሰን። መጥፎ ስሜቴ ሲቀንስ ገላዬን ባለበት ሁኔታ ስቀበለው ተሰማኝ። ሰሚር ተአምረኛ ባል ሆኗል።

ከንዴን ለማንቀሳቀሱ ጊዜ ፈጅቶብኝ ሰሚር እንደሕፃን ልጅ እያቀማጠለ ፀጉራን ያበጥርልኝ ነበር። ወደመዳኑ ስደርስ አንድ ቀን ሰሚር እንደለመደው እያሳሳቀ ሲያበጥር ድንገት ተንተባተባና ማበጠሪያውን ወደኋላው ሲደብቅ አየሁ። ምክንያቱ በትክክል ባይገባኝም ልጄነው አልፈለግኩም። የችኩል ፈገግታ ፈገግ ብሎልኝ ወደመታጠቢያ ቤት ሲሄድ ቀስ ብዬ በጣቶቼ እየተራመድኩ ተደብቄ አየሁት። የሽንት ቤቱን ውሃ ለቆ ተመልሶ መጣ።

«ሁሌ እኔው እንዳበጥርልሽ ትፈቅጅልኛለሽ?»

«ተገኝተህ ነው»

«አንቺን አላምንሽም የኔ የሆነውን ፀጉርሽን እኔ ሳልኖር ታበጥራብኛለሽ ስለዚህ ማበጠሪያሽን ሁሉ መደበቅ አለብኝ» ብሎ አሳቀኝ።

እኔን ሊያስደስተኝ የማይፈጥረው ለበብ የለም አልኩ። ሽሚዙን ወደቆሻሻ ልብስ ማጠራቀሚያ ስወስድ ማበጠሪያዬን አገኘሁ። ቀልዱን አስቤ እየሳቅኩ ባኛ ቤት

ገብቼ ከቀደ-ጥገናው ቀኔ ጀምሮ አበጥሬው የማላውቀውን ፀጉራን ማበጠር ጀመርኩ። ፀጉራን በማበጠሩ ይህን ያህል ደስታ ተሰምቶኝ አያውቅም። እያንዳንዱ የአካሌ ክፍል ውድ መሆኑን በበሽታዬ አውቁዋለሁ። በመቀጨያዬ ጊዜ ይህንን ማወቁ ያሳዘናል። ረጅሙ ፀጉራን በአንገቴ ወደጎላ መታ እድርጌ ከፊት ያለውን ፀጉራን ላስተካክል ቀና ስል እጅግ ብዙ ፀጉራ ማበጠሪያውን ሞልቶ አየሁት። ሰሚር ያስደነገጠው እና ማበጠሪያዬን ያስደበቀውን ምክንያት የፀጉራ ክልክ በላይ መነቀል መሆኑ ገባኝ። እኔንም ከው አድርጎ አደረቀኝ። የራሳይ ቅሌ ብቻውን የቀረ መሰለኝ። «ለምን ይህ ሁላ ይደርስብኛል ምን ክፉ ሰርቼ ነው» ብዬ ወደሰማይ ሳንጋጥጥ ደካማ አይኖቼ አንባ አፈለሱ። በየቀኑ ሰውነቴ ላይ አዲስ ለውጥ አያለሁ። ነቀርሳዬ ወጣትነቴን ያለጊዜው እንደሚወስድ ሊያስታውቀኝ አይኖቼ ስር፣ ጉንና ጉን በኔ አድሜ ከቶ የማይከሰተውን መስመር አጋደመልኝ። የራሱ እንደሚያደርገኝ እያወቅኩ ዕድሜዬን እንደሚቆርጠው እያወቅኩ ፊቴ ላይ የተመሰመሩትን ሽብሽብ መስመሮች እጅግ ከብደው ታዩኝ።

አይኔ ስር ያለውን አዲስ ሽብሽብ ቆዳዬን ልለጥጥ በጣቶቼ ስታገል ሰሚር እጄን ከፊቴ አነሳና በፈገግታ እያየኝ «ጥሩ ከሬም መጠቀም ትችላለሽ ለምኑ ነው ሀዘኑ!» ባሌ ጣፋጭ ነገር ነው። ተሰብሮ ብትንትን ያለውን ልቤን መጠገኛ ቃላት አያጣም።

«እኔ ጥሩ ከሬም አልፈልግም እኔ የምፈልገው...» ተናነቀኝ። «ይገባኛል ሳህር ይገባኛል ብቻ አንቺ በአላህ ተመኪ ነገ የሚከሰተውን ማን ያውቃል?!»

«መድኃኒት ይገኛል ብለህ ታስባለህ?»

«ይሆናል።» ፊቱ ላይ ግን «አይገኝም» የሚል መልስ ይነበባል።

ከእርሱ ጥንካሬን አገኝ ዘንድ አጥብቆ እንዲያቅፈኝ መጠየቅ መፍትሔ ሆኖኛል።

ሰሚርም የቤተሰቦቼን 'ሌላ አግባ' ጉትጉታን የኔን ስቃይ ባንድ ላይ አጣምሮ በውስጡ ይዞታል። ፊቱ ግን ምንም ችግር እንዳልተጋፈጠ ሁሉ እኔ ፊት የፈካ ነው።

ቤተሰቦቼ የመጀመሪያ መነሻዬ ክርስቲያን ስለሆነና የሌላ አገር ሰው ስለሆንኩ አልወደዱኝም። የእኔ ወደ እስልምና መቀየር ብቻ በቂ አልመሰላቸውም። ቢችሉ እንዳለ ወደ ሊባኖስ ሄደው ዘርማዝሬን ቢያሰልሙ ደስታቸውን አይችሉትም። የኔና የሰሚር ፍቅር ግን ሊበገር ያልቻለ በጣም ጠንካራ ነበር። ሰሚር ከልቡ ወደደኝ እኔም ከሰሜ ጀምሮ ሀይማኖቴን ሁሉን ነገራን እንዲቀይር ፈቀድኩለት። አዲስ ስም አወጣልኝ። እኔም ያወጣልኝን ስም አመለኩ። ደጋግሜ ሰህር አያልኩ ሰሜን ተለማመድኩ። ሊባኖስ መጥቶ እያለ ነበር የተዋወቅነው። በፍቅሩ በጣም ሰምጭ ገባሁ። የሚለው ነገር ሁላ ትክክል መሆኑን ልቤ አመኑ። ሀይማኖቴን ከመለወጡ በፊት ጥሩ ጥሩ አሳማኝ የቁርአን ታሪኮችን ያለመታከት ይነግረኝ

ነበር። ከሁሉም ከሁሉም የመካን ዘምዘም /ጠበል/ ታሪክ ጭንቅላቴን ቀይሶበታል። ወስዶም አሳየኝ።

በዚያ ድብን ባለ ደረቅ ስህራ ቦታ ላይ የመነጨው ጠበላዊ ምንጭ በእስላሞች የተለየ ታሪክ አለው። እጅግመሩ እንደ ክርስቲያኑ አብርሃምና ሳራን ታሪክ ያወሳል።

ሳራ ኢብራሂምን ከገረዱ እንዲወልድ ከፈቀደችለት በኋላ ገረዲን ከሕፃኑ አስማኤል ጋር ስታያት ትቀናና አርቀህ ውስዳቸው ትለዋለች. . . ኢብራሂምን። አላህ ለኢብራሂም ልጁን ከነእናቱ ከሳራ ቦታ አርቆ ስህራማው ቦታ ትቶት እንዲሄድ ይነግረዋል። ኢብራሂም ሁሉን ነገር በአላህ ትቶ ጭው ባለ በረሀ ሕፃን ልጁን ከነእናቱ ይተወዋል። ቦታው ውሃ የለበት የሚቀመስ የለበት። እናትየው ለልጇ ውሃ ፍለጋ ወዲያ ወዲህ ስትል ሕፃኑ አስማኤል በእግሮቹ ጫር ጫር ሲያደርግ የጠራ ውሃ ከእግሮቹ ስር ፍልቅ ፍልቅ ይላል። ይህ ቦታ ነው እንግዲህ ዘምዘም /ጠበል ውሃ/ በመካ እስካሁን የሚፈሰው። እኔም ከልጅነቴ ጀምሮ አብሮኝ የናረውን ክርስቲያንነቴን ባይ ባይ ብዬ ሰሚርን ተከትዬ ወደአገሩ ስመጣ ያኔ ከዘርማንዘርቹ ጋር ተቆራረጥኩ። በድሮ ስሜም ሆነ በሰሀር ሊጠሩኝ ሊያሰቡኝ ሊያዩኝ አይፈልጉም። ረስተውኛል። አባቴም ልጄ አይደለችም ብሎ ቆርጦ ፊቱን አዙሮብኛል። ያን ሁሉ ኪሳራዬን አብቃቅቶ የሚተርፈኝ ልዩ ዓለም ውስጥ ከሰሚር ጋር ገብቼ እኔም በበኩሌ ረስቼአቸዋለሁ። የሰሚር ቤተሰቦችም

ሰሚርን ከኔ ጋር ትተው ቢረሱት ደስታውን አልቸልም። በተለይ ከታመምኩ በኋላ። የሚደወለውን ስልካቸውን እንኳን ለመመለስ ተሳቆ ሞቷል።

አንዴ እህቱ ስትደውል በሌላኛው ስልክ ሳዳምጥ «እኔ የምትወዳትን ሚስትህን ተዋት አልልህም። የምትወልድልህን ሌላ ሴት እንድታገባ ሕጉ ይፈቅድልህል እባክህ አግባ። ስለ እናትና አባቴ እሰብ። ስለአንተ መጉዳት በጣም ይሰማናል። ከበሽተኛ ሴት ጋር እራስህን አፍነህ. . . » ስትለው ሰማሁ። እውነቷን ነው አልኩ የሰሚር ጉዳት ተሰማኝ። እኔስ አንዴ ፈርዶብኛል የሱን ሕይወት መበክሌ ግን ራስወዳድነት ነው ብዬ ላናገረው አሰብኩ። እርሱ ግን ሕይወቱን ከሕይወቴ ጋር ጠፍሮ አስሮአል።

ማንኛውንም ዓይነት የወሊድ መቆጣጠሪያ ክኒን የግድ ማቋረጥ ስላለብኝ ዶክተሩ ያቀረበለትን ምርጫ ያለምንም ማወላወል ተቀብሎታል። በሁለታችን ያለው ግንኙነት እንዲቀጥል ለወንዶች የሚሰጠውን የወሊድ መቆጣጠሪያ ለመውሰድ ተሰማምቶ ወስዶአል። ይኸን የገዛ ዶክተራ በአድንቆት ነው የነገረኝ።

«እሱን የመሰለ ወንድ በአለም ላይ አጋጥሞኝ አያውቅም» ብሎ።

የእህቱን ስልክ እንደዘጋ የእህቱን ሀሳብ መብሉ ለመብሉ መስማማቴን ስነግረው «አንቺ ሕይወቴ ነሽ መቼ ነው ያ የሚገባሽ?» ብሎ በጣም ላመኝ።

የዛኑ እለት የሰልክ ክሩን አስቀረጠ።

የመጀመሪያውን ቀደ-ጥገናዬን ባደረግኩ በእሥራ ስምንተኛው ወር በተደረገልኝ ምርመራ በቀኙ ጡቴ ላይ ተመሳሳይ የነቀርሳ ሙሽራ መብቀሉን አረዱኝ። እርሱ ብቻ ሳይበቃ በቀኝ ክንዴ ስርም ይኸው ሙሽራ ቁጭ ብሎአል። በጉላ ድምፅ «አምላኬ ሆይ ሳታሰቃይ ውሰደኝ አካሌ ተቆራርጦ ማለቱ ነው» ብዬ ጮኸኩ።

ሰሚር ይህን ዜና እንደበፊቱ እረጋ ብዬ እንድቀበለው አልገፋፋኝም። በፊት ሰፊቴ ጭንቅላቱን ይዞ በድምፅ አለቀሰ። ከዛ በኋላ በጣም ተሰወጠ። እንኳን እኔን ሊያፅናና ለራሱም አፅናኝ ፈለገ። «ነገሩ እኮ በበፊቱ ስቃይ ብቻ ያለፈልሽ መስሎኝ ነበር። ስቃይሽ እያሰቃየኝ ታገሼ ስቃዬን በውስጤ ይገዢ ፈገግ አል ነበር። አሁን ግን ያን ማድረግ የምችል አይመስለኝም። ሰህር ይህ ሁላ ይህ ልስልስ ገላሽ ላይ?» ብሎ ከሚገባው በላይ አዘነልኝ።

የመጨረሻ ያየሁት ቀንም ሀዘንተኛ ፊቱን አልደበቀኝም። ተክዝ እንዳለ ነበር የወጣው። የመኪና አደጋው የእኔን ሕይወት ቢወስድ ምን ነበረበት. . . የሞቱ ብቸኛ ተጠያቂ እኔ ነኝ። ይህ ካንሰሬ ያመጣው ጣጣ የወደፊት ሕይወቴን ብቻ ሳይሆን በህይወት እያለሁም ህይወቴን ሙልጭ አድርጎ ወሰደ። ምንም ጠንክራ ብገኝም ሞቱ ህይለኛ ሆኖ ጣለኝ። የባሌንም ጭምር ዕድሜ ቀጨ።

የሰሚር እናት ለገላጋይ አስቸግራ ለህዘን በተሰበሰቡት ሴቶች መሀል «ገሬ ነሽ ገሬ! ልጄን ገፋጌው ብላ በሰሚር ሞት ተጠያቂ አደረገችኝ። አንገቴን ሰብሬ

«አውነትሽን ነው እኔ ነኝ የገደልኩት ይኸው ክፊትሽ አለሁ ቅሬጃኝ?! መቼም አምላክ ሰሚርን ወስዶ ከቀጣኝ የባሰ ቅጣት በዚህ ምድር የለም። ሰሚር ላንቺ ልጅሽ ነው። ለኔ ግን ምን ልበል . . . ሁሉም ነገር ነበር።» ብዬ መለስኩላት።

ሰሚር እንዲያቅፈኝ እንዲደብቀኝ ተመኝሁ በዚያች ደቂቃ። ዞር ብል ዞር ብል ሰሚር የለም። ጉሮሮዬን እየመረረኝ እየከረከረኝ ተንሰቀሰቅኩ። በዚያችው ሳምንት እንባዬን አደረቅኩ።

ለሁለተኛው ቀደ-ጥገናዬ አጠንክሮ ያዘጋጀኝ አንድ ጉዳይ ነበር። «የልጃችን ሚስት ሞቷን የምትጠባበቅ በሽተኛ መድጋኒት በሌለው የጡት ነቀርሳ የምትሰቃይ ሴት ስለሆነች የሰሚር ንብረት ለእኛ ይገባናል። ሰሚስቱ የሚደረገውን ማንኛውም የሀክምና ወጪ በቅርብ ሆነን እንከታተልላታለን።» የሚለውን የንብረት ይገባኛል ጥያቄያቸው ነበር ለሁለተኛ ጊዜ ያዘጋጀኝ። ምክንያታቸው ዳኛውን አናዶታል። ንብረቱ የሚስቱ ነው እርሷ የፈለገችውን የማድረግ ሙሉ መብት አላት ብሎ ምንም እድል ሳይሰጣቸው የሰሚር ብቸኛ ወራሽ አደረገኝ። በርግጥ እኔ ይህን ሁላ ንብረት ባለው አጭር ጊዜዬ ምንም ልጠቀምበት አልችልም። ለራሴ አብዛኛውን

ጊዜዬን የማሳልፈው በሆስፒታል ሆኗል። ግን የሰሚር ቤተሰቦች ያደረጉት ነገር በጣም ሰላናደደኝ ከሰሚር ንብረት እንዲት ሚስጣር እንኳን ለእነሱ ትቼላቸው አልሞትም ብዬ ቀድሞገናዬን አፋጠንኩ። በሰሚር መሞት ቅስጫ ተሰብሮ ፈጥኜ እንድከተለው የሁለተኛ ቀድሞገና ችላ የማለት ሀሳብ ነበረኝ። ስቃዩንም የምወደው መስሎኝ ነበር። አሁን ግን እነዚህን ጨካኝ ሰዎች መቅጣት አለብኝ ብዬ የንብረቱን ጉዳይ ለማስተካከል ስል ብቻ መኖር ፈለግኩ።

ከባሌ ሞት በጋላ በሽታዬን አስታኮ ሊጉዳኝ ወይ ሊጠቀምብኝ የመጣን ሰው በበቂ ሁኔታ የመበቀል አዲስ ፍላጎት አደረብኝ።»

የሁለተኛው ጡቱ ሲቆረጥ ከበሬቱ የባሰ ስቃይ ነበረው። ሦስተኛው ሙሽራም በቀኝ ከንዴ አውጡኝ እያለ አሞጥመጧል።

ለሰሰት ወራት ያህል በየቀኑ ለህያ ደቂቃ ያህል በራዲዮቴራፒ ስር ደረቴን ሰጥቼ እተኛለሁ። ልብስ ማውለቅ ልብስ መልበስ እራሱ ለጉዳተኛ ክንዶቼ አሰልጄ ነበር። ያን ሁላ ጥርሴን ነክሼ ቻል አደረግኩ።

በሬት የቀረፅኳቸውን የደስታ ቅርፃ ቅርፆቼን ለባብሬ ለመጀመሪያ ጊዜ የነቀርሳን ምስል ያዘሉ ሁለቱን ሀውልቶች ቀርጬ ከበሬ በራፍ ግራና ቀኙን አቆምኩ። አንዱ የባሌ ህይወት ላይ የሆነ የውስጤ በሽታ ሲሆን ሌላኛው ደግሞ እኔው ውስጥ አልወጣም ብሎ ስብዙ

መድኃኒቶችና ቢላዎች አልጠገር ብሎ እንድልሻለሁ የሚለኝን ጭራቅ መሳይ ነቀርሳን ይወክላሉ። ባለ ብዙ እጆቼ ይህ ሀውልት ባሌን አዘናግቶ የመኪና አደጋ ላይ የዳረገውን ስራ-ስራ-ሙን ሙሽራ በትክክል ይመስላል።

ይህን በሽታ ከያዝኩበት ጊዜ አንስቶ በየአራት ሰዓቱ የምወሰደው የስቃይ ማስታገሻ ቀለቤ ሆኖአል።

ሁለተኛውን ባሌን ረገብን እዚያው ሆስፒታል ነው ያወቅኩት። የሰሚርን ቤተሰቦች የማደማበት ብትር እየፈለግኩ ነበር። ወጣቱን ጥሩ ማድሚያ ባል ወዲያውኑ አግብቼ እቤቴ ይገኘው ገባሁ። ጋብቻችንን የፈፀምነው እዚያው ሆስፒታል ነበር። የሰርጉ እለት ዶክተራ ነርሴ እና የማላውቃቸው ምስክሮች «መእዙን /በእስላም ሕግ የሚያስተሳስር የመስጊድ ተወካይ/ እና ሙሽራው እኔ ብቻ ሆነን በብርቱካን ጭማቂ ደገስን።

ለነርሴ ሁሉን ነገር እነግራት ነበር። የዚህን ጋብቻ ዋና ምክንያት የምታውቀው እሷ ብቻ ነበረች። የሰሚርን ንብረት ለዚህ ወጣት ትቼለት ብሞት ፅድቅም ይሆናል ብዬ አስቤ ነበር።

ምን ያረጋል! ረገብ አዲሱ ባሌ ሊያታልለኝ፤ ታሪኬን ከነርሷ ሚስቱ ሰምቶ በኔ ላይ ሻጥር ተማክረው፤ ኮንትራት ጋብቻ ከኔ ጋር ለመፈፀም ሚስትየው የገዛ ነርሴ ስቃዩን ሕመሜን ያየችው ሌት ፈቅዳለት መሆኑን ደረሰኩበት። ሁለቱንም ልቀጣ አሰብኩ። እርሷን ባሏን በማታስበው መንገድ ነጥቁ የራሴ ብቻ ላደርገው። እርሱን

ደግሞ ገንዘቤን በማይወደው መንገድ ልግተው . . . ይህንንም እንዳይ አምላኬን እድሜ ጠየቅኩ። ለነርሴም ሆነ ለረገብ ባልና ሚስት መሆናቸውን ማወቁን አላስታወቅኳቸውም። ሲመሰሉ እየሳቅሁ ፊልማቸውን አደነቅሁ። የፊልሙ መጨረሻ የኔ ተራ እንደሚሆን ሳስብ ፈነደቅሁ። ሀውልቶቼን ከመቅረፅ በኋላ የሚተርፈኝን ሰዓታት ረገብን በመበቀል አላልፋለሁ ብዬ ወሰንኩ።

በጫጉላ ጊዜአችን ቡና እያፈላሁለት በውድ ዋጋ የገዛሁለትን ስጦታ አደንዛዥን ዕፅ ከስኳር ጋር አማሰዬ አጠጣዋለሁ። እርሱም ቡናዬን እጅግ እየወደደው መጣ። ሱስ እንደሆነበት ሳውቅ ከለክልኩት። ለመነኝ። ሚስቱን በፊት ለፊት እንዲፈታ አዘዘኩት። ትዕዛዜን ያለማወላወል ፈፀመ። ነርሴ የምትወደው የአምስት ዓመት ባሏን አጣች። ብልጣ ብልጥ ባሏም ከቀን ወደ ቀን እየተጻጸለ ስውነቱ እያለቀ እግሬ ስር እንደውሻ ረገጥኩት። የማሸትተው ሀሺሽ የትም እንዳይንቀሳቀስ አደረገው። በቀሌን ጨረሰኩ ብሞት ግድ የለኝም።

የሚስጥሩ ማስታወሻ ደብተር ጉዳይ ከግብፃዊቷ እሙ-ሰዲድ ጋር አቃቃረን። ከዚያች ሴት ጋር ልቃቃር ወይስ ልፋቀር የቱን መምረጥ እንዳለብኝ አላውቅም። የሆቴል ሠራተኛው ባሏ ሥራ እንዲያፈላልግልኝ ስል

ልጣላት አልፈልግም። ግን ደግሞ በነፃ እያሳሳቀች በምታሰራኝ ሰብስቦ እቤቴ ስገባ እራሴን መስታወቴ ላይ ላይ ሞኛ ሞኝ ምስል ስለማይ እበሳጫለሁ።

እራሴን መስታወት ላይ ሳየው የተለያየ ይሆንብኛል። ይህ ሁኔታ ሌሎች ላይ ደርሶ ነግረውኝ ስለማያውቁ ነው መሰለኝ እኔ ላይ ብቻ ያለ ልዩ ልዩ ልማድ አድርጌ እቆጥረዋለሁ። እሙ-ሰዲድ አጃጅላኝ ልብሷን ሙልጭ አድርጌ አጥቤላት እቤቴ ገብቼ ፊትን በመስታወት ላይ ለሀጫ የተዘረከረክ ጅላጅሷ እኔነቴን አያለሁ። አብዛኛው ጊዜ ግን ጥንካሬዬንና በራስ መተማመኔን ማየቴ ለስደቱ ምስቅልቅል ህይወቴ ኃይልን ይሰጠኛል።

ታዲያ እሙ-ሰዲድ የደብተሩን ዝርዝር ትርጉም ስለሰጠችኝ ብዙ አስባበት ለእመቤቴ እንደምትናገርብኝ አስፈራርታ የወር ድፍን ደሞዜን ደፍራ ጠየቀችኝ። ይመስለኛል ተመሳሳሪብኝ ብላ የምታማርረውን ህይወቴን በኔ ደሞዝ ለመቀየር የወሰነች ትመሰላለች።

ሞቷን እየተጠባበቀች ያለችው እመቤቴ የጠቀሰችው አረፍተ ነገር ትዝ አለኝ። «ከባሌ ሞት በኋላ በሽታዬን አስታኮ ሊጉዳኝ ወይ ሊጠቀምብኝ የመጣን ሰው በበቂ ሁኔታ የመበቀል ልዩ ፍላጎት አደረብኝ» የሚለው ታዲያ ሚስጥሯን ያለፍቃዷ ስርስሬ አውቄ ሌሎቼንም አላውቄ . . . እሙ-ሰዲድ ከነገረቻች ምኔ ሊተርፍ ነው በሰው አገር ብዬ ፈራሁ።

የግብፃዊቷን ፋክራ ለማክሸፍ ተነክላት። ለአረፍቱ ሰወጣ ተዘጋጅቼ ግብፃዊቷ ቤት ሄድኩና

«አንቺ ስለተረጉምሽልኝ ደብተር ለሌትየዋ ልትነግሪ ከወሰንሽ እኔም ለእመቤቴ የምለው አለኝ።»

የቀልድ ሳቅ ሳቅና በርከክ ብለሽ «ሰም ሂኒ . . . ሰም ሂኒ» /ይቅር በይኝ/ ብለሽ ልታለቅሺ . . . ያ አይሆንም . . . የምትምርሽ ይመስልሻል? ከማረኙሽ እንኳን ያለ ደሞዝ ከሥራ ታባርርሻለች ገባሽ?» አለችኝ።

መቼም ልነግራት ያሰብኩትን የተነክላኩላትን ብትሰማ ከላቋ ጋብ ብቻ ሳይሆን . . . ባሏን ምን ያህል እንደምትፈራው አውቃለሁ። ፍርሀቷ የመነጨው እርሱ እየሠራ ስለሚያበላት ስለሚያለብላት የሚፈጠረባት ተፅእኖ እንደሆነ እንምታለሁ።

«ትዝ ይልሻል እህና አፍሪካ አኸዋት /እኛ አፍሪካ ወንድማማቾች ነን ስትይኝ/?»

«ማ እሌሽ /ግድ የለም/ ይቅርታ አድርጌልኝ» ለስለስ አለችና እንደገና የወር ደሞዝ ጥያቄ ላይ ከረረች።

«እንግዲያውስ!» አልኳት «ያን ደብተር እንዳመጣ የላክኝ የሆቴል ሠራተኛ ባልሽ እንደሆነ ዋሽቼ ብነግራትሰ? አ! ምን . . . ትል . . . ይ-መ-ስልሻል?!»

ከው አለች ስቤቷ እንደወጣ በትሀትና ነገረችኝ። ነገሩን እንርሳው ብላ እራሷው ጠየቀችኝ። ፊቷ ያስቃል። እቤቴ እንደገባሁ ለመጀመሪያ ጊዜ ከዚያች ግብፅ ቤት

ስመጣ መስታወቴ ላይ የማየው ፊቴ ተቀይሮ ቆየኝ። ፍርስ እስክል በተንኮሌ ሳቅኩኝ። ደግ አደረግኳት ኡሁሁ ሁ . . . ።

አገር ሰላም ብዬ ስራዬን ጨርሼ ክፍሌ ነበርኩ። ቀበጥ ሲያደርገኝ የጨኸቱን መነሻ ለማወቅ ተስፈንጥሬ ወጣሁ። ኮሽታ እንዳላሰማ በጣም ተጠንቅቄ የባልና ሚስት ንትርክ ለማዳመጥ ጆሮዬን በቀጥታ ያሉበት ክፍል በር ላይ አስደገፍኩ።

«ባህቢክ /አወድሻለሁ/።»

«ካም መራ /ምን ያህል/?»

«አልፍ መራ /ሺ ጊዜ/።»

«ውሽታም አንተ መጀመሪያ ወደህ የመጣኸው ገንዘቤን ነበር አሁን ደግሞ የምቀልብህን ዱቄት ነው የምትወደው። ለነገሩ እንዳንተ ያለ ልፍስፍስ እንዲወደኝ አልፈልግም። ወንድ እንዴት ለሌት ይገበረከካል? ይታይህል ተንበርክከህል እኮ ኡሁሁ. . . » የፌዝ ሳቅ የእመቤቴ ድምፅ ነው።

«ይህን ሁልጊዜ ትነግሪኛለሽ። ታስታውሻለሽ ለመጀመሪያ የወንድ ወንድ ነበርኩ። ደግሞ ሁሌ ወንድ

አይደለም ትይና ወንድ ሁን ብለሽ ናልኝ ትይኛለሽ።
ሀይወቴን አንዴ ወስደሻታል። አጠላሻለሁ። ያላንቺ መኖር
እንዳልችል አደረግሽ። ሰውነቴ ሁላ ሲሰባበር እየተሰማኝ
ነው። ዱቄቴን ካልሰጠሽኝ እንደምሞት አውቀዋለሁ
ከመሞቴ በፊት ግን እንድልሻለሁ! አንቅሻለሁ! ገባሽ
ድምፁ ወደ ህፃን ተቀየረና አለቀሰ «ዱቄቴን የት
አደረግሽው?»

«ዛሬስ እንደፈለግክ ብትሆን አልሰጥህም ብዙ ብሬን
እንደማፈሰስት እወቅ አሁን ሀሳቤን ቀየርኩ ገንዘቤን ባንተ
ዱቄት አልጨርስም ሌላ ነገር አስቤቦታለሁ»

ምን እንደደበቀችበት ገብቶኛል። የሚያፈካውን
ሲያስቅ ሲያስፈነድቅ ሲያዘፍነው የሚያድረውን ነገር
ነው። ያ ሁሉ አፍንጫው ውስጥ እንዲገባ በቀሰም መሳይ
ካርቶን የሚሰበውን ከዛም አሰይ የሚያሰኘውን እፅ።

ይህን ሁኔታ በግልፅ ማየት ከጀመርኩ ሳምንታት
ቢያልፋኝም ምንም ሚስጥር ሳይቀር አውቄም እያለ አፍዞ
እዚህ ያስቀመጠኝ ምን እንደሆነ እኔንጅ። በርግጥ ሴትየዋ
የካንሰር በሽተኛ መሆኗን ካወቅኩ በኋላ ልተዋት
አልፈለግኩም። እንደውም ቀስ በቀስ ልቀርባትና የቀራትን
አጭር ዓመታት የእስላም ንስሐ እንድትገባ ልመክራትም
እቅድ ነበረኝ። በሌላ በኩል ይህ ሞት የሚያስፈርደው
የጌታዬን ያን መጥፎ ዱቄት መጠቀም የፖሊስ ሁኔታ
እያሰላሰልኩ ባካባቢዬ ያጠረኝን አደጋ ሰመጋፈጥ
አለመንቀሳቀሴ የሚገርም ነው። በዚያ ላይ የመኖሪያ

ፍቃድ የለኝም። አንዴ ሳሚ ባለበት ስለሀሺሽ ሲወራ ሳሚ
የነገረንን ታሪክ አልረሳውም።

አንድ ፓክስቲያኖዊት ናት አሉ . . . ሴት ሕፃን
ልጅ ይዛለች። ለካ የያዘቻት ሕፃን ትኩስ ሬሳ ናት እና
የሆድ ዕቃዋን አውጥተውት ሆጲን በጥበብ ሀሺሽ
ሞልተውታል። . . . አቤት ስንት አይነት ቀውጢ ሕዝብ
አለ . . . ከዛ ረጅም ሰዓት የሕፃኗን መተኛትና የሴትየዋን
መረበሽ ያስተዋለች አስተናጋጅ ትጠራጠርና
ትጠይቃታለች በዚህ ሁኔታ ተያዘች። ሴትየዋ መፍዘዛ
ሞቷን ፈርቃ ነው። አውሮፕላን ውስጥ ወደስዑዲያ ሲገባ
የሚሰጠው ፎርም ላይ በቀይ ፅህፈት ሞት ለሀሺሽ
አጓጓዦች ይላል። እርሱ ይሆናል የሀሺሻን ፓክስቲያን
ያርበተበታት።

ጆሮዬን እንዳስደገፍኩ በሀሳቤ ይህ ዱቄት
የሚያመጣው ሰበብ ውስጥ በማላውቀው ሁኔታ ብገባና . .
. ወዲያውኑ ልብስሽን ጠቅልለሽ ውጪ ውጪ አለኝ።
ጌታዬ ማልቀሱን መጮሁን መሰመኑን አላቋረጠም። ቆየና
«ትሰጪኛለሽ . . . አትሰጪኝም» ብሎ አስፈራራ

«ስበረው ሌላ ከቀርባለሁ» አለችው ረጋ ብላ።
ወዲያው ሁሉ የተፈረካክሰ ነገር ሰማሁ። ድንገት በሩን
ሲከፍት ተንደረደርኩና ክንዱ ላይ ወደቅኩ።

«አ! ነገር ስትጠቢ ነበር» አለኝ በንዴት። የአመቤቴ
ፊትም በንዴት ቀልቷል። እኔም ድርጊቴ አሳፈረኝ።

«ጥሩ ጊዜ ነው የደረሰሽው» ብሎ ሻሼን ጨምሮ እንደያዘ ቀለደ «አቃ ሲከሰከሰ ቧ ይላል እንደሆነው ልትሽገሽ ሰው ከፎቅ ሲከሰከሰ ምን ድምፅ ይፈጥር ይሆን?» ብሎ ጉተተኝ። ሰውዬው ሙሉ ለሙሉ አዕምሮውን ስቶ የሚያደርገውን አያውቅም።

መጀመሪያ የተቀጠርኩ ሰሞን እያሰበረገገ ያሰነሳኝ የነበረው ክፉ ቅዥት እውን ሆኖ ከፊት ሲራመድ አየሁት። ፀጉራን ጨምሮ እየዛተ ወደ ፎቁ መጨረሻ ሲጉትተኝ ለይቅር በለኝ ነፍሴን በሰላም ተቀበላት ፀሎትን ለመድገሙ እንኳን አዕምሮዬ በፍርሀት አልሰክን አለ። በሽንቴ የራሱ እግሮቼም እየተንቀጠቀጡ አልታዘዝ አሉኝ።

«ፀጉራ ወደመነቀሉ ደርሶአል። ጭንቅላቴ ላይ ያለው ህመም ሲበረታ እግሮቼን ወደሚጉትተኝ ሀይል አቀረብኩ . . . ተራመድኩ . . . ወደፎቁ ጫፍ ላይ እንደደረሰን።

«አቲኒ ሽም ዋላ? /የሚሸተተውን ሰጪኝ ወይደሞ! ብሎ ታች ላለችው እመቤቴ በማሰራራራት ጮኸ። እኔ ውሳኔዋን አውቄአለሁ። ለእኔ ስትል ያን ውድ ዱቄት አትሰጠውም። ሀውልቷን የምትወደውን ሀይወቴ ነው እያለች የምትደጋግመውን . . . ሀውልቷን ሲሰብር ያልሰጠችው እኔማ ምንድነኝና . . . ። ወይኔ መከሰከሴ ነው። የዱቄቱን ቦታ አውቀዋለሁ ብዬ እንኳን ለመናገር አማርኛ ብቻ እየቀናኝ ሰውየው አልገባውም አረብኛም

እንግሊዘኛም ጨርሰው ጠፋብኝ በዚያች ቀውጢ ደቂቃ። ተከሰከሼ ብሞት እንኳን ጥሩ . . . ያላሰበኝ የመዳን ጉዳይ ነው። ብድንስ? ፎቁ በጣም ቢረዝም እንኳን እንደሚገድለኝ እርግጠኛ እሆን ነበር። ይህ አጠር ያለ ነው። እግራን . . . ወይ እጅን . . . ወይ ጅርባዬን . . . ወይ ደግሞ አእምሮዬን ከጥቅም ውጭ አድርጉልኝ . . . ወይ አልሞት . . . ወይ አልድን ።

ጭው ያለ ሌሊት ስለሆነ ሊረዳኝ የሚሞክር የለም። ራሱን ሊቆጣጠር ያልቻለው ጌታዬ አይኖቼ ደፍርሰው የሞት መላክ ሆኖ ታየኝ።

ዝልፍልፍ ብዬ ልወድቅ ስል ከንዴን ጨምሮ ብድግ እያደረገ «ለመሞት አትቸኩይ! ደግሞ ማን እንቺን ሊሸክም እና ሊወረወር ነው?! አራሰሽው ነሽ የምትዘይው!»

እመቤቴ ለነገሩ በጣም የተዘናናች ትመስላለች

«ካላስ /በቃ/ ተዋት ሀውልት እንደምቀርፅላት ቃል ገብቼላታለሁ። መጀመሪያ ከመሞቷ በፊት ሀውልቷ ማለቅ አለበት። ከዚያ ሀውልቷን በገዛ እጇ ታፀዳለች። ከዛም ለሀውልቷ ታነባለች። ከዚያ እንደረለገክ ትከሰክሳታለህ!» አለችና ቀለደች። ዱቄቱን ልትሰጠው ተስማማች። ሽንት ሽንት የሚለውን እግራን እንኳን ለመታጠብ ጊዜ ሳልወሰድ በጠዋቱ ወደ ቤቴ ተመለስኩ።

ወዲያውኑ ቦታዩን መቀየር ነበረብኝ። አብረውኝ የተከራዩትን ቅድስትና ሰባህን ማሳመኑ አስቸጋሪ ነበር። አዲስ ሥራ ለመፈለጉም ሆነ አዲስ ቤት ለመክራቱ ማሰቡ እራሱ ከባድ እራሱ ምታት ነው። ለአንድ ወር እንኳን ሥራ መፍታቱ ሊያስከትለው የሚችለው ችግር አመቱን ሙሉ ይጉትታል። ደግነቱ አብረውኝ የተከራዩት እነሱባህ ፖሊስ በጣም ይፈራሉ ሁላችንም የመኖሪያ ፍቃድ የለንም። የምታሰራኝ ሴት በፖሊስ ታስፈልገኛለች ብቻ ማለቱ አስፈጻሚ ሻንጣቸውን እንዲያዘጋጁ ያደርጋቸዋል።

በዚህ ሁኔታ ከከባዱ ፍርሀቱ አፎይ ብዩ ተገላገልኩ።

ምዕራፍ ስድስት

በዚያን ወር በጣም ብዙ የሳዑዲ ሴቶች የአበጃ ሠራተኛ ይፈልጉ ነበር። ለእኔም ይህ ጥሩ አጋጣሚ ሆነልኝ። ምክንያታቸው የፈሊፒን ሠራተኞችን ከቤታቸው ማስወጣታቸው ነው። እኚህ የሳዑዲ ሴቶች የአንድ አገር ሰው አንድ ይመስላቸዋል።

ነገሩ እንዲህ ነው ወሬው የተናፈሰው ከሌላዋ አረብ አገር ከኩዌት ነው። የኩዌት ሴቶች የቤት ሠራተኞቻቸውን በጣም እንደሚያሰቃዩ ይታያሉ።

እናም አንዲት ፊሊፒናዊት እመቤቷ እንደጋርዮሽ ዘመን እየጠፈጠፈች ታሠራታለች። ፊሊፒኗ በጣም ትማረርና ቂም ትይዛለች። ከዛ የሁለት ወር ዕድሜ ብቻ ያለውን የአሠሪዎቿን ሕፃን የማቀዝቀዣ /የበረዶ መሥሪያ/ ውስጥ ከትታ መሞቱን ስታረጋግጥ ከአልጋው መልሳ ታስተኛውና ዝም ትላለች። ሕፃኑ ሆስፒታል ሲመረመር በሀይለኛ ብርድ መሞቱ ይታወቃል። የሕፃኑ ወላጆች በሕፃኑ ክፍል የተደረገለትን የአየር ማቀዝቀዣ መቋቋም አቅቶት መሞቱን ተረድተው ሠራተኛዋ ሳትጠረጠር የሥራ ጊዜዋን እየተጠፈጠፈች ትጨርስና ወደ አገሯ ትገባለች። አገሯ ሆኖ ላሰቃዩቻት እመቤት የቂም በቀል ደብዳቤዋን ትልካለች። ደብዳቤው የሕፃኑን አገዳደል በቅደም ተከተል ይገልጻል።

ይህ ወሬ ጅዳ እንደረሰ ወዲያውኑ የፊሊፒን የቤት ሠራተኞች ተፈላጊነታቸው ቀነሰ። እኛ ሀበሾቹ ቦታቸውን ልንተካ መልካም አጋጣሚ ሆነልን።

እመቤቱ አጠር ያለች ሆና ከአገጫ ስር የተንጠለጠለው ስጋ ጉትቷት ይበልጥ ያጠረች ትመሰላለች። ያለምንም ስጋ እንቢ ብሎ ለብቻው የተገተረ ዘለግ ያለ አፍንጫዋ ከወደላይ እንደቆራ ምንቃር ሰበር ያለ ነው። ስትናገር የሚያነፋንፋትም ስብራቱ ሳይሆን አይቀርም። ሰውነቷ እጅግ በጣም ወፍራም አያለ ፍጥነቷ የማይታመን ነው። ከቀጣ ጋር ብቻውን የሚንቀሳቀስ አካሏ ሌላ ስም ያሻዋል። እንደው አንድ አሽሚጣጭ አዝማሪ ሽንጧ ሲውረገረግ አቤት ወገሏ አያለ የሚያዘኝምላት አይነት ነች። ስታወራ ከመጠን ያለፈ እጆቿን ስለምታወናጭፍ የምትለው ከእጆቿ መወራጨት ጋር ዝብርቅርቅ ይልብኛል። ትናገር ትናገርና ብረታማ ጥርሾቿን ፍልቅቅ ታደርጋለች። አንዳንዴ የራሷ ያልሆኑት ብረታማ ጥርሶቿ እየተንገጫገጩ የራሷን ጆር ሳይዘገን አይቀሩም። ሴትዮዋ የሴት ወዘና የለባትም።

ልጆች እንደሌላት ገና ስገባ ነው የነገረችኝ። ለማየት የጓጓሁት ባሏ ያልጠበቅሁትን ውበት ይዞ ከው አደረገኝ። የገረመኝ ደግሞ በመሀላቸው ትልቅ የውበት ልዩነት አያለ በባሏ ሳትቀና እንደሌሎቹ እመቤቶች የተለመደ ማስጠንቀቂያ ፊደም አላሰማችኝም . . . «ባሌን ቀና ብለሽ ብታይ?! . . .» የሚለውን። እኔም «ፕ ደግሞ ቀሚስ ለብሶ ለሚንገላገል ወንዳቸውን ወንድ ብለው . . .»

በሚለው ማሸሚጠጤ ፋንታ «ወንዱ እብድ ነውን? ይህን ሁሉ ውበት ለዚች አስቀያሚ እንዴት ይሰጣል። እርሷስ ይህ ሁላ ውበት ያለው ወንድ እንደማይገባት እያወቀች እንዴት ይህን ከባድ የተፈጥሮ ወንጀል ትፈፀማለች!» በሚለው ተካሁ።

የአረብ ወንዶችን በቀሚሳቸው መናቁ ክልብ አልነበረም። ነገሩ ሌላ ነው። የአረቡ ወንዶች በጣም በጣም የሚያጓጉ ናቸው በጣም . . .

«ጆዲድ ሽቃላ /አዲስ ገረድ/?» ጠየቀ

«አይዋ /አዎን/» አለችው

ከአይነት ስር ሊሸሸገው ያልቻለ ፈገግታ አየሁበት። በጣም እረጅምና ደልዳላ አካል አለው። ልቤ ወዲያውኑ መጨፈር ጀመረ። ግን ቁመቱን ችላ እንዳለ ሰው አይኔን ወደመሬቱ አደረገኩ። ተስማምቼ ሥራ ጀመርኩ።

ልጆች ስለሌሉ ብዙ የሚያደክም ሥራ አልገጠመኝም። ብቻ ወጣትነቴን የሚፈታተን ውበትን ፈርቻለሁ። ቀስ በቀስ ከሰውዬው ጋር ሳላሰበው የአይን ንግግር ጀመርኩ። የዓይን ጨዋታ . . . ባይነ ብቻ።

ከወደመሀል ጥቁር ሰማያዊ የሆነውን የዓይኑን ብሌን ወደ አመዳማ ግራጫ የሚያደላ ወፍራም ክብ ሰርቶ አድምቆታል። የተቀረው የዓይኑ ክፍል ነጭ ነው . . . የንጣት መጨረሻ ነጭ። እንቅልፉ እንኳን ቢመጣ ይቀንሳሉ እንጂ አይደፈርሱም ሁሌ የነፁ ናቸው። በእግር

ጣቶቹንና እጆቹን የወረሰው ፀጉሩ አካላቱ በሙሉ ፀጉር ብቻ እንደሆነ ይናገራሉ። ፀጉር የሞላው ወንድ ውድድ የማደርግ ይመስለኛል። ልክ ሕፃናት እያለን አባ ጨጓሬ እያልን የምንጠራው ተክልን ቆርጠን እጆቻችን ላይ ስናነካካው የሚፈጥረውን ልሰላሴ ዓይነት ልሰላሴ መላ አካሌን . . . ገላዩን በመላ በፀጉሩ የሚያጫውተው ይመስለኛል።

ሁሌ ማታ ማታ ሥራ ጨርሼአለሁ ብዬ ለመኝታ ስለሰበት እመቤቴ አይኗን ከቴሌቪዥን ላይ ሳትነቅል

«ነሚ /ተኚ/» ስትለኝ ባሏ ግን ስርቅ አድርጉ የሚያጠግብ ፈገግታ በዓይኑ ይሰጠኛል። ባይኑ ፈገግ የሚል ሲያሰኘው የሚፈነድቅ ቆንጆ ነው ብዬ ተመኝሁት። በማያገባኝ በሚስቱ ስቀና ተሰማኝ።

«ለምን አትወፍር ይህን የመሰለ ገላ እያቀፈች» አንዳንዴ በሀልሚ በዚያ ወንዳወንድ ቁመናው በጣም ሲጫነኝ ደክሞኝ አድራሰሁ። የእውነት አብሮ ያደረ ያክል ሰውነቱ በምኞት ድቅቅ ሲል ይውላል።

ምኞቱ ምኞት ሆኖ አልቀረም አንድ ቀን አይኔን ስከፍት የእውነት ከፊት ለፊቱ ቆሞ አየሁት። ያን የመሰለ ወንድ የክፍሌን በር ከፍቶ ካልጋዩ አጠገብ . . . የምሆነው ጠፋኝ። ረጋ ብሎ አልጋዩ ጫፍ ተቀመጠ።

«ባህቢክ /እውደሻለሁ/» አለኝ እኔ ዝም

«ምን አወል ነዝራ /በመጀመሪያ አይታ/» አለኝ። እኔ ዝም

«ሊንቲ ጀሚላ ወቡኒ /ቆንጆና ቡናማ ነሽ/» አለኝ። እኔ ግን ዝም።

ብድግ ብዬ አልፈው ልወጣ ስል ወገቤን ያዘኝ . . . ጠንክር አድርጉ መተንፈስ አቃተኝ። ወደ ላይ ብድግ አደረገኝና እንደሕፃን አየኝ። ደግሞ አወረደኝ። መፍዘዜን እርግጠኛ ሲሆን ቀስ አድርጉ አስተኛኝ። ረጅም የመኝታ ቀሚሴን ከእግሩ ጀምሮ እስከ አንገቱ ቀደደው . . . በመንገብገብ ዓይነት። ቢጃማዬ ሲቀደድ ያሰማው ድምፅ ሚስቱን ከእንቅልፏ የሚቀሰቅስ የመድፍ ድምፅ ሆኖ ጉልቶ በጆሮዬ አንጣረረ። በጣም ስለሰጋሁ ከእጁ ተሰፈንጥሬ ተነሳሁ።

«አንዴታ ዳዋ አሻን ትነም /አንድትተኛ መድጋኒት ሰጥቼአታለሁ/» አለኝ። ፍራቻዬን አቃለላልኝ። ግን ደግሞ በውበቱ የሚያታልለኝ ሰይጣን መሰሉ ተሰማኝ። ለወትር ያስቀናኝኝ ወፍራሚ ሚስቱ አላዘነኝኝ ሲጠጋኝ ገፋሁት። እርሱ ግን ሀይል አልተጠቀመም። ዓይኖቹ ብቻ የተለየ ሀይል አላቸው። ልክላክለው የማልቸል የውበት ጌታ ነው። እንዴት ሳመልጠው እችላለሁ?

የለሰለሱ አረብኛ ቃላት እያለልኝ በትላልቅ እጆቹ እሸት አደረገኝ። ሀሳቤን አንስቼ ለልቤ ፈቀድኩለት። መላ ሰውነቴን የመንከሰ ያህል ሳመኝ። እንደዛ ተሰሚ አላውቀም። ቀስ እያለ እውስጤ ሲገባ ሀይለኛ ሀመም

ተሰማኝ። ሰውነቴን ማንቀሳቀስ አቃተኝ። አቅፎ አነሳኝና ባኞ ቤት ከተተኝ . . . አጠባኝ እያባበለ። አንሳላዎቼን ማጠቢያ ማሸን ከትቶ እስኪጨርሱ በተፈጠረው ነገር እንዳልሰጋ ሌላ ቤት ተከራይቶ እንደአመቤት እንደሚያስቀምጠኝ ቃል ገባልኝ።

ማሸኑ አንሳላዬን አድርቆ ሰጠው። አልጋዬን በትክክል አንጥፎ ሁሉም ነገር እንደነበረ ሆነ ከእኔና ከመኝታ ቀሚሴ በስተቀር። ጠዋት እየታመምኩ ተንቀሳቀስኩ።

በሦስት አራት ቀን ዩስሪ እንዴት ነሽ ይለኛል። ለሊቱን ከኔ ጋር ያሳልፋል . . . ሚስቴን በመኝታ ድባብ ቆልፎባት። እየባላ ሲመጣ እኔው መቅናት አመጣሁ . . . በወፍራሚ ሴት ። ቅናት ቅጥል ሲያደርገኝ አትጓዣኝ ስለው እርሱ በእልህ ጭምቅ ሲያደርገኝ ሲያሳምመኝ ብዙ ቆየን።

እነሰ ያለኝ ቆንጆ ቤት ተከራይቶልኝ ሥራዬን ለቀቅኩ። ሴትዎዎ ምንም ሳትጠረጥር ባሏን ይገዢ ወጣሁ። ማንም ሳያውቅ ጉጆ . . . ትዳር ግን ላጭር ግዜ። ምግብ ውሃ ሁሉንም ነገር ያመጣልኝና የቶሎ ቶሎ ሳም ሳም አድርገውኝ ውልቅ ይላል።

ለሽርሽር ከከተማ ወጣ ብሎ ከባህር ዳር የተሠሩ ትናንሽ ቪላ ቤቶች ካሉበት ወሰደኝ። «ይኼ ትንሽ ነፃነት አለው ግን የሚፈቀደው ለተጋቡ ሰዎች ብቻ ነው» አለኝ። እኔ ታዲያ «መች ተጋባን አኛ» አልኩት። የደረሰኝ ኪሱን

እየዳበሰ «አትጨነቁ» አለኝ የሆነ ወረቀት እንዳለ ገባኝ። ወረቀቱን ለማየት አልጓንሁም። እንዳልተጋባን አውቃለሁ።

እስካሁን ባለገራቸው ያላየሁትን ውበት አላየኝ። እኔ ደግሞ ውበት ሳይ ከምግብ ጀምሮ የሁሉ ነገር ፍላጎቴ ይቀሰቀሳል . . . ኡፍ ውበት ይገዛኛል። ቦታው ውብ ነው።

የሰማዬና የባህሩ ክለር ተመሳሳሏል። ባህሩ ፀጥ ያለ ነው . . . በዚያ ላይ ጥርት ብሎአል። ከላዩ ላይ የሚነፍሰው ሽውታ ህይወት ነው። በበረሃ ላይ ይህን የመሰለ ውበት . . . ። እየሩም በተናጥል ለዚህ ስፍራ ብቻ የተሠራ ይመስላል . . . ቀዝቀዝ ያለ ነው።

ባህር ዳር ተቀመጥን። ሁለታችንም ለለበስነው ልብስ መበስበስ አልተጨነቅንም። ተቀራርቦን ተቀምጠናል። እግሩን በውሃ ውስጥ ከእግሪ ጋር ቆለፍ ፈታ እያደረገ እሩቅ እሩቅ ያያል። እኔ ቀስ አልና አየት ሳደርገው ዩስሪ የማላውቀው ቆንጆ ነገር ይሆንብኛል። የተቀመጥንበት ቦታ ጨምሮለት ነው መሰለኝ ይበልጥ አምሮአል። እሱም እኔን የመሰጠኝ ቦታ እጅግ መስጠታል። በሀሳቤ አረብ ባይሆን ኖሮ ሰዓሊ ይወጣው ነበር አልኩ . . . እነሱ ከልጅነታቸው ጀምረው የሚጫናቸው ከባድ ድሎት አሟሙቆ ስለሚያስተኛቸው ደስታ ፍለጋ እይደክሙም ለስዕል . . . ለፅሁፍ።

አኳኋን ሳይለውጥ የአገጩን ጊም ሳብ ሳብ እያደረገ በአንደኛው እግሩ ከጣቴ ጀምሮ ወደ ጭኔ . . . ቀስ እያለ ወደላይ ወጣ። እኔም የባህሩ ውሃ ሞቅ እያለ የመጣ መሰለኝ። ሙቀቱ ደስ ይላል። ለስለስ ያለ ነው። የዩስሪ እግርም።

እኔ ስቁነጠነጥ አሉ ግን ርቆ ሄዶ ወደ ሄደበት ሊሰበኝ ይሞክራል። ተጠጋሁት አሁንም አያየኝም ብቻ እግራን እንደቅድመ ደጋግሞ ያደርጋል። መላ ሰውነቴ ጋሰ። ወደ ባህሩ ሳይ ባህሩ ለእኔ ብቻ የተንጣለለ የራሴ መሰለኝ። እጅን በውሃ ውስጥ ከተትኩና ስነካው እርሱም ከእኔ የበለጠ እንደፈለገኝ ተረዳሁ። ዞሮ አላወራልኝም። እንደሚፈልገኝ አልነገረኝም። ከቤት ውጪ የፍቅር ተግባራት ነውር ነው። እራሴን ወደባህሩ ገፋሁና ውሃው እስከአንገቴ አለበሰኝ። የድንበሩን አካባቢውን አየና «ኤብ /ነውር/» አለኝ። የክፍላችንን ቁልፍ ሰጠኝና «ሂጂ አክተልሻለሁ» አቃሰተ።

እክፍል ውስጥ ብቻችንን ስንሆን ዩስሪ የተለየ ነው አብድ ይሠራኛል። በሴትነቴ እስካመልክ ድረስ እየካበ በአይኖቼ ፍቅር መበተን ይችልበታል። አይኖቼን ፍዝዝ ካደረገ ቁንጅናው ይበልጥ ይገንና ውበት ወዳጁ ልቤን ቅልጥ ያደርግብኛል። አንዳንዴ እራሴን በእንባ ስታጠብ አገኝዋለሁ።

ከሽርሽሩ መልስ አዲሷ ቤታችንን ቆልፎብኝ ሲሄድ ግን እስኪመጣ ብዙም አልናፍቀውም። ፍቅር ናፍቆትን

ያስከትል የለ? እኔ ግን በግማሽ ፍቅር ተጠምጄ ወይ ጉድ ማለት ጀምራለሁ። እኔ የማፈቅረው ሲዋብ አይኖቼ ሲፈዙ ብቻ የመሆኑ ጉዳይ ገርሞኛል።

ነገሮቹ ሁላ በፍጥነት አድገው በፍጥነት ሊጠፉ ነው። ብዩ ብዩ ስለሚሰቱ እንዲነግረኝ ጠየቅኩት። ለምን እንደሆነ እራሴም አላውቅም። ከሁለት ላንዱ ሁኔታዬ እንደሚሆን ግን እርግጠኛ ነኝ። ስለሚሰቱ ሲያወራልኝ በቅናት ነድጄ እየከሰመ ሊሄድ የተቃረበውን ፍቅር እፍ ብዩ ለማንደድ ወይ ደግሞ ስለ ሚሰቱ ሲያወራልኝ ምንም ሳልቀና እየጠፋ የሄደው ፍቅር እፍ ብሉ ጨርሶ ለማጥፋት . . . እራሴን አዘጋጀሁ።

«ስለሚሰትህ ንገረኝ»

«ሚሰቱ እንዳየሻት አስቀያሚና ወፍራም ሴት ነች»

«ታዲያ ምኗ ነው . . . »

«ታውቂያለሽ ለመጀመሪያ ጊዜ ስለሚሰቱ ለሌላ ሴት ፍላጎት ሲኖረኝ! ምናልባት በሀይወትሽ የመጀመሪያው ወንድ ስለሆንኩ ይሆን እንዲህ ስለሁሉ ነገር የማወራልሽ? ብቻ ምን ያህል ጥሩ ልጅ እንደሆንሽ ታውቂያለሽ?» ሳመኝ።

የፍቅር ጨዋታ ውስጥ እንዲገባና ውይይታችንን እንዲያበቃ አልፈለግኩም። ለወሬው ብቻ ሳይሆን ፍላጎቴ ቅዝቅዝ ብሏል . . . ዩስሪ አጠገቤ ሆኖም። ያ ሁሉ የጋለ ስሜት የት ገባ? ስለፍቅር ብዙ ሲባል ስምጅአለሁ።

ላጭር ጊዜ አፍቅረው ቶሎ የሚረሱ ዓይነት ሰዎች እንዳሉም አውቃለሁ። እኔ ከእንደነሱ አይነት ሰዎች እንዲ እንደሆን ፈፅሞ አልመኝም። ይሉኝታም በጣም እየተሰማኝ መጥቶአል። በዚች ሦስት ወራት የሰሪን በቃኸኝ ማለቱ የአብደት ያህል ተሰማኝ። በየሦስት ወራቱ የሚያክትም ፍቅር የሚይዘኝ ፍጡር ከሆንኩ በህይወት ዘመኔ የሰንት ፍቅር ባለቤት ልሆን ነው?! ወይስ የያዘኝ ፍቅር አልነበረም?! ያ ሁሉ ቃጠሎስ ሌላ ስም ይኖረው ይሆን?!

ዩስሪ የሚሰቱን ገለጻ ቀጠለልኝ።

«ሚስቴ እስከሁን ካየኋቸው ሴቶች ሁላ የተለየች ናት ማለቱ ከእናቱ እህቶቼ ከዚህ በፊት ካየኋቸው ፍቅረኞቼ . . . ከሁሉም።»

አቋረጥኩትና «ዩስሪ ሚስቴ አትበል በኔ ፊት በስሟ ጥራት»

«ለምን? ትቀኛለሽ?» የደስታ ፊቱ ቦግ አለ።

«አይ ሳይሆን . . .»

«አሽ ልቀጥልሽ ሚስቴ . . . ይቅርታ . . . ናዲያ ሁለት ወንድማማቾች የወለዱን የአጉት ልጃማቾች ነን። በልጅነታችን ጊዜ ብቻዋን የመሆን ልማድ ስለነበራት ምንም የልጅነት ትዝታ ከእርሷ ጋር የለኝም። ስንጋባ የመረጥኳት እኔው ነበርኩ። እናቱ በተለይ አስቀያሚነቷን እንደ ትልቅ ነውር ቆጥራ ሰርጉ

እንዲሰናከል ብዙ ጥረት አድርጋ ነበር። እኔ እንግዲህ እንዲህ ነኝ ሚስት ስመርጥ። ሚስቴ ለእኔ ብቻ መሆን አለባት ባይ ነኝ። ቆንጆ ከሆነች ብዙ ነገሮች ይጋሩኛል። ወንድ ማለቱ አይደለም። የሳውዲ ሴቶች የሚያደርጉት ግብዣ ብዙ ነው። እንደውም ብዙዎቹ ግብዣ ህይወታቸው ነው። ይጋብዛሉ ይጋብዛሉ ይለብሳሉ ይፈነድቃሉ። ይህ ሁላ ባላቸው ትክክላዊ ሳይ ነው። እንደምታውቁው ሚስቱን የሚያሠራ ወንድ ወንድ አይደለም የሚል ባህላዊ ተፅእኖ አለ። ወንድ ይሠራል ሚስት የሠራውን ሁላ በግብዣ ምሽት ውድ ቀሚሶች አፍሳ ትጨርሳለች። በተለይ በተለይ ለእራሳቸውና ለልጆቻቸው በቂ ነው ብለው የገመቱትን ሀብት ከያዙ የተትረፈረፈ ሀብት የሚያመጣባቸውን ሰበብ ለመቅጨት ጥሩ የገንዘብ መበተኛ ዘዴአቸው ግብዣቸውን ማብዛት ነው። በግብዣ ወቅትም ተሰብስበው የባላቸውን ንብረት የመቀነስ ወይም በራሳቸው ስም ለማድረግ ውጥን ይወጥናሉ። ሞኞች ናቸው። በርግጥ ሁለተኛ ሦስተኛ ሚስት ለማግባት ገንዘብ ወላኝነት አለው። ይህን የሚያደርጉት ባሎቻቸውን ጠልተው ሳይሆን ህይማኖቱ እና ሕጉ የሚፈቅደውን ከአንድ በላይ ጋብቻ እንዳይፈጠር ለመከላከል ነው። ታዲያ በሌላ ጉኑ ሚስት እንዲያገባ መገፋፋታቸውን አያውቁትም። ሌላ ጋብቻ የመፍጠሩ ሁኔታ የሚፈጠረው በገንዘብ ብቻ ይመስላቸዋል። በዚህ መንገዳቸው የባላቸውን ህይወት አሰልገው ማድረጋቸውን አያገናዝቡም። ይህን ሕይወት ከማግባቱ በፊት በታላላቅ እህቶቹ በእናቱ በአጉቶቹ በሁሉም አይቼዋለሁ። ታዲያ

ቆንጆ ሴት ካገባሁ እንደፈለግኩ ላደርጋት አልቸልም ብዬ ናዲያን አገባኳት።

ካገባኳት በኋላ ግን ይህችን ሴት የሴቶች ሁሉ ቁንጮ አድርጌ እንዳከብራት የሚያደርገኝ ብዙ ባህሪያቶችን አገኘሁ። እርሷን በማግባቱ በየቀኑ ደስተኛ ሆንኩ። ይገርምሻል ናዲያ ሙሉ ነገሳትን ሰጠችኝ። ማውራት የምፈልገውን አወራሳታለሁ ካልፈለግኩ አትጠይቀኝም። የት ሄድክ ከየት መጣህ አትልም። ዝም ያለች ናት። እና ይህ ሁኔታዋ ከእርሷ ያላገኘሁትን ቅጥነትና ቁንጅናን ከሉች ባገኘሁ የማትቃወም መሆኗን አረጋገጠልኝ። ህይወቴ የእርሷ እንደሆነች ታውቀዋለሽ? ከእርሷ ፍፁም ሰልቸኛ አላውቅም። የምሳ ሰዓትና እራት ሰዓት አሳልፌ አላውቅም። በጣም እንዳከብራት አክብራኛለች። ስሜቴን የሚነካ አንድ ቃል ተንፍሳ አታውቅም። ይህች ሴት እራሷን ጠንቅቃ ያወቀች ብቸኛ ሴት ነች። ብዙ ጊዜ ሴቶች ባሉቻቸው ወደሌላ ሲሄዱ ምንድን ነኝ ብለው አራሳቸውን በትክክል ከመገምገም ይልቅ ሽንጣቸውን ይዘው «ከእኔ በምን ትበልጥና ነው እርሷ ጋር የሄድከው» ብለው ይንጣጣሉ። እኔ ልሰጥህ ያልቻልኩት ምንድን ነው ብለው እራሳቸውን አይጠይቁም። እርግጠኛ አይደለሁም እንጂ እኔ ከተለያዩ ቆንጆዎች ጋር እንደምተኛ ሚስቴ ሳታውቅ የምትቀር አይመስለኝም። ዝም ብትልም ሞኝ አይደለችም። ግን ውበት እንደሚሰለች ታውቃለች። ውበት ይሰለቻል። ስለዚህ የማይሰለቸውን የህይወት እርጋታን ትሰጠኛለች።

ሚስቴ የማይሰለች ውብ የሆነ . . . ውስጧ ቆንጆ ነው። ሥራዬ ሳይሳካልኝ ሲቀር ታረጋኛለች። ከውጭ ተናድጄ ስመጣ ታረጋኛለች። ከጭቅጭቁ ዓለም በሬን ከፍቼ ስገባ ርጋታ የሞላበትን ንፁህ ሴቴ ውስጥ ለእኔ ተብሎ በየቀኑ የሚቀየር እበባ ንፁህ አየር ንፁህ ሴት ንፁህ አልጋ ጣፋጭ ምግብ ይቆየኛል። እኔ ያለ እርሷ መኖር አልቸልም የጉደላት ቁንጅና ነው ቁንጅናን ባሰኘኝ ጊዜ ከሌሎች አገኘዋለሁ። ከሌሎች ሴቶች የማይገኘውን እርሷ በትልቁ ይዛዋለች። በጋብቻዬ ደስተኛ ነኝ። ሁሉም ጓደኞቼ ስለጋብቻቸው ሲያወሩ ጀህብ ነው ይሉኛል። ናዲያ ህይወቴን ገነት ውስጥ ከታታለች።»

አልቀናሁም። ሴትየዋ አሸነፈች ሁሌም ታሸንፋለች። ጉባዝ ሴት ናት። ህይወትን አውቃበታለች። ባሷን አሽከርክሮ ወደርሷው የሚሰብ ከባድ ማግኒት አላት።

ደግሞም ዩስሪ ከእኔ ፈልጎ የመጣውን ነገር ስለነገረኝ አፎይታ ተሰማኝ። እኔም ውበቴን አይቼ ነበር የወደድኩት እውነቴን ነው ውበት ይሰለቻል። ተሰለቻችተናል . . . መሆኑ ነው። ለማንኛውም ውብ ወራትን አብረን አሳልፈናል።

የረመዳን ያም ሲገባ ሦስት ቀናት ሲቀረው ስለየሙ አስረዳኝ። «በረመዳን ወር ስህተት አይሠራም። በርግጥ በሁሉም ወቅት ስህተትን መሥራት ህይማኖቱ ቢከለክልም ይህ ወር ግን የተለየ የሚያደርገው የሰው ልጅ

ላይታው እራሱን በሕግጋቱ ተገዢ ለማድረግ እኩባርቱን የሚገልፅበት ልዩ ወር ነው። በመጻፍም ይቅርታን ይጠይቃል። ወንድ ያለጋብቻ ከሴት ጋር መተኛቱ ሀጢያት ነው። ይህንን ስህተት እንዳይሠራ አላህ ወንድ የማረቸውን እንዲያገባ የጋብቻ ቁጥርን ለወንድ ከፍ አድርጉአል። በጾታ ጥያቄ ወንድ ከሴት ደካማ እንደሆነ አላህ ስለሚያውቅ ወንድ ከአንድ ሴት በላይ እንደምታስፈልገውም ለእኛ ተረድቶልናል። ግን ከጋብቻ ውጪ ሀራም /ሀጢያት/ ነው። እኔም ይህን ሀጢያቱን ማፅዳት አለብኝ። ስለዚህ እኔና አንቺ በሰላም እንለያያለን። ጥሩ ልጅ ነሽ።»

ምክንያቱ ይህ መሆኑን አልጠበቅኩም እንጂ ከሁለት አንዳችን የመዘገያ ንግግር እንደሚጠበቅብን አውቁው ነበር። የፍቅሩም ነገር ሲያልቅ ታውቆኛል። እኔም የምፈልገው ውሳኔ ይህ ነበር . . . መለያየት። ብቻ ከዩሰሪ ጋር መቀያየሙን አልፈለግኩትም። ጠንካራ ምክንያት ሰጥቶኛል . . . ረመዳን።

ፈገግ አልኩና የውሸቲን

«በቃ . . . አ . ረመዳን ሲያልቅ እንደገና እንገናኝ»

«በአላህ ልታሾፊ እየሞከርሽ ነውን? እንዳልጠላሽ ደግሞም የሰው ልጅ አንድ ስህተትን የሚሠራው አንዴ ብቻ ነው። አል መሰል ቢኩል ላይውልዳኦ ኢብን አዳም ምንጁሀሪን መራቲን /የአዳም ልጅ በእባብ መርዘ ሁለቱ አይወጋም/ ይላል ተረትና ምሳሌው። ካንቺ ጋር

ላደረግኩት ስህተት ይቅርታን ጠይቄ ተመልሼ ካንቺው ጋር ስህተት መስራቱ ህፃን አያስብለኝም?»

«አውነትም ህፃን ነህ! ስቀልድህ ነው! በዚህ አይነት ከሚሰትህ ሌላ ሁለተኛ ከሌላ ጋር አትተኛም ማለት ነው?»

«አ ... ይህ የታወቀ አይደለም። እኔ ለእራሴ በሀይማኖት ታስራ ከናዲያ ጋር ብቻ ብተኛ ደስ ይለኛል። ግን ሴቶች ሰይጣኖች ናቸው። እኔም ደካማ ነኝ። አይሆንም ማለት አልቻልኩም። ሌላ አንችን የመሰለች ሴት ስታሳስተኝ ደግሞ የሚቀጥለውን አመት ረመዳን የይቅርታ ፀሎት ከማድረግ በፊት ከሀይወቴ አወጣታለሁ። እኔ እንዲህ ነኝ።»

«በያመቱ ሴት ስትቀያየር ጀህነብ መግባትህ ነበር። ረመዳን ባይኖር።»

«ካንቺ ጋር ግን ረጅሙ ነበር። በርግጥ አሳብደሽኝ ነበር። ሁሉን ነገር ትችይበታለሽ። ጥሩ አድል እመኝልሻለሁ። ስራ እስክታገኝ ድረስ እንዲጠቅምሽ ይህን ብር እንቺ። ደግሞ ስራ ቦታ እንደ እኔ ሲያታልልሽ የሞከረውን አይቻልም በይ። የወንዶች ፀባይ እንግዲህ በእኔ አይተሸዋል ብልጥ ሁኚ።»

ሁለታችንም የፈለገው መለያየትን ስለነበር አልተጨቃጨቅንም ነበር ከመውጣቱ በፊት ግን የመጀመሪያ ጊዜ የሳመኝ አሳሳም አይነት ምጥጥ አድርጉ

ሳመኝ። እኔም በቀልድ ሸኘሁት። የሰውነት ቅርጫን
ጠንቅቆ ያወጣ ቀሚስ አድርጌ

«ይህን ሁላ ጥላህ ልትሄድ?» አልኩት

«ረመዳን ባይመጣ.... » አለኝ።

ሀሳቡን እንደመቀየር አለና ተመለሰ። እኔም
ለመጨረሻ ጊዜ ከዩኒቨር ጋር መተኛቱ አስደሰተኝ። ከዚያ
በኋላ ግን አልተመለሰም።

ምዕራፍ ሰባት

ስራ ለማግኘት ላበሻ ይቀላል። ምክንያቱ በውድ
ዋጋ መስራታችን ነው። የንጉስ ዘር ቤተሰቦች ርካሽ ነገር
ስለማይወዱ በርካሽ ለሚሰሩት ፊሊፒኖች፣
ባንግላዴሾችና ሱማሌዎች ጠቡ ቦታ አይሰጡም።
ፊሊፒኖችና ባንግላዴሾች በሆነው ዋጋ በርካሽም ቢሆን
የሚሰሩት የሳውዲው ብር ወደ አገራቸው ሲመነዘር ከበድ
ያለ ዋጋ ስለሚኖረው ነው።

ሌሎች ደግሞ አሉ በደም የንጉስ ዘር ያልሆኑ ግን
በገንዘባቸው ከንጉስ ዘር እኩል የሆኑ ስማቸው ሺክ
ይባላል። ታዲያ ስሙ በሺክ የሚጀምር የኖጠጠው ነው።
እነዚህም እኛን ለማሰራት ይፈቅዳሉ።

አንዳንዶቹ ደግሞ የንጉስም ዘር ሳይሆኑ ሺክም
ደረጃ ሳይደርሱ ገንዘብ አለን ለማለት ሲሹ እኛን
ይቀጥራሉ። ታዲያ እነርሱ ጋ መቀጠር ይበልቻል። ጥሩ
ልብስ እንደሚያሳዩ ሁሉ የአበሻ ሰራተኛ በውድ የሚያሰሩ
ሀብታም ነኝ ለማለት በየድግሱ ቤት በየጓደኞቻቸው
ቤተዘመድ ቤት እነርሱን መከተል ያስፈልጋል።

እንደነዚህ አይነት ሰዎች ቤት ስራ ስጥም ከስን
በርዓት በላይ የግዙት ትህትና መማር ነበረብኝ።
የእመቤቴ ጓደኞች ወይ ይመጣሉ ወይ ደግሞ አርሷ

መሄድ ስለነበረባት አባያዋን በክብር እንዳወልቀላት ይህን ትዞራለች።

የሚያወሩት ወሬ ስለልብስ ስለባሎቻቸው ስለጊጣጊጥ ወይም ስለ ውጭ አገር ሽርሽራቸው ብቻ ስለሆነ አሰልፎ ነው። እኔም የእመቤቴ እግር ስር በርከክ ብዬ ስለምቀመጥ ያኔ እያቴ የነገረችን የካፕቱሺ ታሪክ ትዝ ይለኛል። ካፕቱሺ የጥንት ምስኪን ገረድ ታሪክ ነው። ታሪኩ ድሮ በጣም ስለሚያሳዝነኝ እያቴን ደጋግሞ ተረቱን እንድትነገረኝ አጠይቃት ነበር። አሁን ግን ያን ተረት ጠላሁት። እራሴን በማላውቀው ሁኔታ ካፕቱሺ እያልኩ ማለቡ ዘግንኛኛል።

ብዙም ሳልቆይ ቀበጥኩ። የካፕቱሺ ታሪክን ለደቂቃ ልቀይር ሳስብ ጉድ ሆንኩ።

በእንቁዎች የተጠለፈ እጅግ ውድ የእራት ቀሚስ እመቤቴ ገዝታ መጣች። ቀሚሱ ከሳንድሬላ የአስማት ቀሚሶች የበለጠ እጅግ ያማረ ቀሚስ ነው። ከላይ ጀምሮ አስከታች እንደላስቲክ ይለጠጣል። ሴትዬዋ ሳምንቱን ሁላ በጉጉት እያወራች ለምትጠብቀው የእራት ምሽት ያዘጋጀችው ነው።

ሰዎቹ ሲወጡ ከሁለት ሰዓታት በፊት እንደማይመለሱ በጣም እርግጠኛ ነበርኩ። ያን ቀሚስ በክብር ከተሰቀለበት መስቀያ በድፍረት አወረድኩና አልጋ ላይ ዘረጋሁት። ፊቴን በሚገባ ታጥቤ ፀጉራን የራሴ ክፍል ሆኜ በደንብ አስተካክልኩና የእመቤቴ መቆነጃጂያ ወንበር ላይ ጉብ አልኩ። ከፊት ለፊቴ የተደረደሩትን

የፊት ማዳመቂያ ዱቂት የአይን ማስዋወቂያዎችና የከፍፍር እርሳስና ቀለም ሁሉንም ልክ ሴትዬዋ እንደምታደርገው በጥንቃቄ ተቀባባሁ። ፈገግታዬ የእርሷን መለሰ። አካሄድም ኮረጅኳት። የከፍፍራ ቀለምና ኩል ቀሚሱን እንዳይነኩብኝ እየፈራሁ አጠለቅኩት። በጣም ያምርብኛል። ቀሚሱ የሰጠኝን የራሴን ቁንጅና ሳደንቅ ደቂቃዎች አለፉ።

ሙዚቃን ፈለግኩ፤ በምቴም መውረግረግ አሰጥኝ። ሙዚቃ ከፍቼ ሰውረገረግ ስሽከረከር በየግድግዳው ያሉ አንፃራቂ መስታወቶች እራሴን ስድስት ሰባት ቦታ እያባዙ ከጉን ከጋላ ከፊት ሲያደቡኝ የቀሚሱን ባለቤት ረሳሁ።

በር ሲከፈት የሰዎች ኩቴ ሰምቼ ችላ ልበል ወይስ አልሰማሁም ብቻ ዞር እንዳልኩ የእመቤቴን ቁመና እንደነው በየመስተዋቱ ስድስት ሰባት ቦታ አየሁ። ያለችበትን አቅጣጫ በትክክል ለማወቅ ለመጨረሻ ጊዜ በዚያ ነብስ ቀሚስ ተሽከረከርኩ።

ጉንጭዋ ቲማቲም መስሎ ልትበጭቀኝ የተዘጋጀች ትመስላለች . . . የራ መሳይ ነጭ ቀለም የተቀቡ ረጃጅም ጥፍርቿን እንደውሮ ቀስራዋለች። ደነገጥኩና የራሴ ያልሆነውን ቀሚስ ጭምቅ አድርጌ ስይዘው በጥንቃቄ ከተጠለፉት እንቁዎች የምታምረዋ ሮዟ ተበጥሳ ንጥር እያለች እመቤቴ እግር ስር ደረሰች።

ከጥቂት ሰዓታት በኋላ እራሴን ከስራ ተባርሬ እቤት አገኘሁት።

ምዕራፍ ስምንት

የቆንጆ መኪና ስሞችን እንደሸጭ ከነዋጋቸው አጥንቹአለሁ። እነ ሮዝራይስ ካዲላክ ላክሰስ . . . ሌሎችም አያልኩ። ቢመሸም ባይመሸም ከጉንና ጉናቸው የተሸጉጠላቸው አንጥል የመኪናውን ክለር ሳይቀር ለመለየት ያስችላል። የታርጋ ልዩነትንም ጠንቅቆ አውቁአለሁ። የግል ወይም የድርጅት ስለመሆኑ።

ችግሩ አንዳንድ የሀብታም ተቀጣሪ ሹፌሮች በተለይ ሊባኖስና ግብዎች ሰሪያዎች የመኖች ከስዑዲያዎች ጋር የመልክ ልዩነት ስለሌላቸው እንደጌቶቻቸው ለብለው የሸፈሩ ጊዜ ነው።

የገንዘብ ማግኘያው ነገር የቀለለ ይመስላል። አዕምሮዬ ዛሬ ገና የመሸጡን ነገር አምኖበታል። ስራ እንዳላፈላልግ «ቅድስት የለች! በማን በኩል ማን ተያዥ ይሆነኛል?» አለዋለሁ እራሴን ሳሳምን። ስራ ማጣቴ ሳይሆን ስንፍና ተደርድሮ ደፍ ብሎ ወድቆብኛል . . . ላዬ ላይ። ኩሩው አስተሳሰቤ ቀለለና ለመቅለሉ ሙሉ ነገነት ሰጠኝ። አጋጣሚዎች ብቅ እያሉ የነአይሻን መንገድ ማየት አለብሽ ይሉኛል። እኔ ከማን እበልጣለሁ ስደት የሚጋርደውን ሁሉን ነገር መቅመስ ደግሞ መጥፎ

አይደለም ብዬ ስለተቀበልኩ ውስጤ ወደ መሸጫው ቦታ ግፍት እያደረገ አቀረበኝ።

ሀብታሞች የሚገበያዩበት ሱቅ ሄድኩኝ። አባያዩን በሻንጉ ሙልጭ አድርጌ አጥቤ አሳምሬ ተኩሼዋለሁ። ዕቃ የምገዛ አስመስዬ በአይኖቼ ሊያየኝ የፈለገ እንዳለ ገልመጥመጥ አልኩ። ሁኔታዬ ስለሚያስታውቅ ሁለት ወንዶች ተከተሉኝ። በአይኔ ሀብታም ወደመሰለኝ ሰው አዘነበልኩና አንደኛውን ጠፋሁበት።

ሁለተኛውን ሰውዬ በአይኔ ጠቀስኩትና ወደ አንድ ሱቅ ዘው አልን አንድ ላይ።

አልተርበተበትኩም ይልቁንም ባንዴ ከፍ ምንጥቅ የማለት ጥልቅ ፍላጎትና ድፍረት ሰጠኝ . . . ማን ሞኝ አለ አልኩ ሰራሴ . . . ማን ሞኝ አለ በተዕግስት ደረጃ በደረጃ የሚወጣ?! ሽው አድርጉ ፎቅ የሚያወጣ አያለ።

«የላ ክልሲ /ቶሎ ጨርሺ/» አለኝ የገዛ ሚስቱን እንደሚያዝ አባወራ።

የሱቁ ተላላኪ አይኔ ያረፈበትን ቦርሳ አውርዶ

«ማዳም ኩዲያ ኢንቲ አህበብቲያ /አመቤቲ ውሰጂአት ወደሻታል/» አለኝ።

የተከተለኝ ሰውዬ ዓይን ዓይኔን አያየ ዋጋ ተዋዋለ። ከፈለ። ቦርሳው ውድ ነው። ሰውዬው ለመክፈል

አላወላወለም። ሰውዬው ሀብታም ነው ማለት ነው። ተከትዬው ወደ መኪናው ገባሁ።

«ጥቁር ሴት ጣፋጭ ናት»

የንግግሩ ሁኔታ ደስ አላለኝም። ስሜን ይጠይቀኛል ብዬ ገምግሜ ነበር። ለስሜ ግድ የለውም። ማን ልሁን ለማወቁ ምንም ስሜት የለውም። ግንኙነታችን የታወቀ ሆኖ እርሱ ሴት ፈልጎ እኔ ገንዘብ ፈልጎ ቢሆንም እኔ የእርሱ ቦታ ብሆን ስሙን አጠይቅ ነበር።

እቤቱ ይዞኝ ሲገባ አምስት ጊዜ ያህል በመኪናው አሽከረከረኝ። ሁለት ጊዜ እቤቱ ገብቶ እየተቀነጠነጠ ተመለሰ። ለሁኔታው አዲስ ነው ብዬ ገመትኩና ዕድለኛ ነኝ አልኩ።

ቁንጅናዬን ለማድነቁ ከአይኑ አነበብኩ። ይህ ደግሞ ትንሽም ቢሆን ጥሩ ስሜት ይሰጠኛል። ፍቅርን ለመመስሉም ይረዳኛል።

«ከገመትኩሽ በላይ ነሽ ይህ አጭር ቁመት ይህን ሁላ የሰውነት ውበት ይዟል! ታስጉ-መጃለሽ! ገላችሁ ላይ ቸኮሌት እንዳፈሰሳችሁ አንድ ጓደኛዬ ነግሮኝ ነበር። እውነቱን ነው። ይገርምሻል አበሻ ሴት እራቁቷን ላይ አንቺ የመጀመሪያዬ ነሽ»

«እኔም አንተ ፊት እራቁቱን መቆሜ ገርሞኛል። ከተዋወቅኩት አንድ ሰዓት እንኳን የማይሞላኝ ወንድ ሁሉ ነገራን ሲያይ አንተ የመጀመሪያው ነህ»

«ሁላችሁም ውሽታሞች ናችሁ። ማለቱ እናንተ»
«ሴቶች ማለትህ ነው?»

«አይደለም እናንተ» እጁን በንቀት አወዛወዘ። ገባኝ ሊል የፈለገው። በአካሉ ሊያቆሰለኝ የተዘጋጀው ሳያንሰው በቃላቶቹ ሊቀቅለኝ ነው ማለት ነው።

«ቶሎ መሄድ አፈልጋለሁ»

«እኔም ብዙ እንድትቆይልኝ አልፈቅድም። የማዝሽን ነገር በትክክል ፈፀሜ!»

«ፈገግ ባይ!»

«አሺ» ሙዚቃ ከፈተ።

«ከወገብሽ በታች ተወዛወገር»

ፊልም የምሰራ መሰለኝ። ከወገቤ በታች በደንብ ተወዛወገኩ። ይህን ያህል መወዛወዝ መቻሌን እስከዛሬ አላውቅም ነበር።

ከራስ ቅሉ እና ፊት አንገቱ በቀር መላ አካሉ ፀጉር ብቻ ነው። ይህ ሁላ የፀጉር ሀብት ከወደ አናቱ የማነሱ ጉዳይ አስገራሚ ሆነብኝ። እርግጠኛ ነኝ የደረቱ ጥቅጥቅ ፀጉር ለአናቱ እንዲያደርግለት አማር ፀልይዋል። 'ቆጥራ' ሲያደርግ የሸፈነውን በረሃ ጭንቅላቱን አሁን ገልጦት ከመጀመሪያው ግምቱ በዕድሜው አስር ዓመት ጨመረብኝ።

«ሳሚኝ!»

ልሰመው ካለበት አገንብሰኩ።

«ላ . . ላ» ተስፈንጥሮ ተነሳ።

አፋን ቶሎ ቶሎ ጠረገ። ሁኔታው የመረረውን እሬት አፋን የቀቡት ያስመስለዋል። አኳኒት ልቤን ሰበረው። በጣም ጉዳኝ። ከንፈሩን መሳሚ ይህን ሁላ ነገር አስከተለ።

«ከንፈሩን ማን ሳሚኝ አለሽ . . . ቱ» ደጋግሞ በመጠየቅ ተፋ።

«ይቅርታ» አልኩ። እንባዩ ጉንጨን አቀዘቀዘው። መቼ እንዳንባሁት አላወቅኩም።

«ከዚህ ጀምረሽ . . . » ከአንገቱ በታች እየወረደ በምልክት አሳየኝ።

ያለቀውን ትዕግስቱን ባዶ በሆነው ማቀዝቀዢያዬ፣ የምግብ መደርደሪያ እና የቤት ክራይ ክፈይ በሚለው የአከራዬ ድምፅ አበረታሁት። የቤት ክራይ መክፈል አለብኝ።

ደረቱን . . . እጁን . . . አንገቱን . . . እየቀፈፈኝ ሳምኩ።

«አንደሱ አይደለም በፍላጎት ባህር ግቢ ይህንን ገላ ስትሰሚ ገባሽ!»

ጥሩ ሀሳብ መጣልኝ . . . የሰራ። ውበቱን ፍፍቄአለሁ። እይኔን ጨፈንኩና አሰብኩት። ከዩሰሪ ጋር ሆንኩ። የሰሪን ዳቦስኩ የሰሪን ሳምኩ።

«ውረጅ አምን ወደ ታች» ትዕዛዝ ከዩሰሪ አነቃኝ። የሰማሁትን ማመን አቃተኝ። ውስጤም ድንገተኛውን ትዕዛዝ መቋቋም ተስኖት ከሆዴ ያለውን ሁላ የሰውዬው ደረት ላይ ለቀቅኩት።

ሰውዬው ወደባኛ ቤት ሲሮጥ እኔ ቶሎ ብዬ ለበስኩና ተንደርድሬ ወጣሁ።

በነጋታው ቦርሳ የተገዛበት ሱቅ ሄጀ ካንድ ቀበጥ ወይዘሮ የሚጠበቅ እመቤታዊ አባባል ተጠቅሜ የቦርሳውን ሙሉ ክፍያ ተቀበልኩ።

«አንዴት የአሜሪካ ቦርሳ ትሰጠኛለህ። እኔ የወሰድኩት የፓሪስ መስሎኝ ነበር» የሚል። የቤት ክራይ ክፈልኩ። የዚያች የሚጠጠር ቦርሳ ዋጋ ለአሰራ አምስት ቀን ያህል ቁርስ ደህና ምላና ቀላል እራት ትችልልኛለች . . . እፎይ።

ዛሬ ከቅድስት ፊት ስቆም አይሻ ያለችው ትዝ አለች።

«አኔ ቅድስት ፊት ስቆም ሀሊናዬ ፊት የቆምኩ ይመስለኛል። ስለዚህ አይኗን እንኳን አተኩር ማየት ያስፈራኛል። ስለዚህ አይኗን እሸሻለሁ ልክ ሀሊናዬን እንደሸሸሁ ሁሉ» ብላ ያለችው። እነ አይሻ ቅድስትን ለምን እንደሚፈራረሩት አሁን ገባች።

ሰላምታዎ ተንተባተብኩ። በናፍቆት አቅፋ ሳመችች።

«አ! ምን አዲስ ነገር አለ?» በአይኗ የላባን ሻንጣ እያማተረች።

«... ሰባህን ጠረዟት።»

ትንሽ ትክዝ አለች። ግን ምንም አዲስ ነገር አይደለም። ጠቡ ሰዎች ሳያስቡ ወደ እገራቸው ይላካሉ። የተለመደ ነው።

«ምንም አትሆን። በደንብ ቀጥ ብላ ሰርታለች። ታውቁያለሽ?! እንደውም እግዚር ሲያድናት ነው። ወደ መጨረሻ ሁኔታዎ አላምር ብሎኝ ነበር። ስራ ሰለቸኝ አስጠላኝ እያለች ልትቀየር እየወላወለች ነበር። ከምትበላሽ በሰላም አገሯ መግባት ይሻላታል። አንቺስ ስራ አገኘሽ?»

እራሴን በአሉታ ነቀነቅኩ። ይበልጥ ቀርባ ተቀመጠችና «አይዘሽ እናገኛልሻለን . . . አ . . . አ» አለች የሆነ ነገር እንዳስታወሰች ዓይነት።

«ሰባህ ክሄደች ስንት ጊዜ ሆናት?»

«አንቺ ደማም በሄድሽ በአራት ተንሽ ውስጥ የያዘች። ለዘመዶቿ ደውላ ሻንጣዎን ወሰዳለች»

«ታዲያ እስካሁን የቤቱ ኪራይ አ . . . ተክፈለም?»

«ከፍዬዋለሁ»

«ወርቁን ሽጥኩ እንዳትይኝ?»

«አልሽጥኩም»

«አ . . . » አይኗን አፍጣ በጥርጣሬ

«እነላልዎ መጥተው ነበር? ከነርሱ ጋር ሄድሽ?» ትከሻዬን ይዛ ወዘወዘች። «ኧረ ሰው የሚባል አልመጣም?»

«ታዲያ ገንዘቡን ከየት አመጣሽ እውነቱን ገነሪኝ?»

«ምን ለውጥ ሲያመጣ» አንገቴን ደፋሁ።

※ ※ ※ ※ ※ ※

ላገባ መወሰኔን እነአይሻ ሲሰሙ «ገና ካሁን ልትታጠሪ ነው» ብለው

«ታጠረች አሉ በትዳር . . .» የሚለውን ዘፈን
አያጨበጨቡ ዘፈኑልኝ።

አስመርም መጀመሪያ ያየኝ የቅድስት ዘመድ ቤት
ሰሰራ ነበር። በዙ አላወራገም። እርሱ ግን ጥሩ አድርጉ
ሳያስተውለኝ አልቀረም። እንደሌሎች ለጓደኝነት ሳይሆን
ለጋብቻ ስለጠየቀኝ ደስ ብሎኛል። ትዳር እዚህ አገር
እንደማይጥም ባውቅም አንድ ቀን የሚያማምሩ ልጆቼን
ይዤ አገራ እገባለሁ። ደግሞም ፍቅር ከተጋባን በጊሳ
ሲመጣ ይችል ይሆናል ብዬ አመኝ። እርሱም በዛ ያመነ
ይመስላል። እሰራባት የነበረችው አበሻ ሴትም ስለ እሱ
ስታወራ ሁሉ ጥሩነቱን ታወሳ ነበር። ትልቁና ዋናው ነገር
ያገራ ልጅ ነው።

ሁለተኛው ለጋብቻ መስማማቱን ቶሎ
ያጠነክርኩበት ጉዳይ የፈራሁት ነይ እያለ የሚጉተጉተኝን
አሳሳች መንገድ ለማምለጥ ነው። በቀደም ተሳስቼ ወጥቼ
ያን ቦርሳ የገዛልኝ ሰው ጋ የደረሰብኝ እንዲደገም
አልፈልገም። ስራ መስራቱም በጣም አስጠልቶኛል።
ስለዚህ አግብቼ አዲስ ህይወት ቢኖረኝ አይከፋም። ይህ
ትዳር ከአሳሳቹ መንገድ ያድነኛል። ቤተሰብ መስርቼ ከባሌ
ጋር ሆነን አገራችን መግባቱ ትልቅ አድል ይሆነኛል።
ቁጭ ብለን ስለቤተሰባችን ስናወራ ስበሳጭ ላዘን በጥብቅ
እቅፋ ተስፋን እንዲሰጠኝ ብቸኝነቱን ጥሶ አብሮኝ
እንዲሆን ባል ማግባት መረጥኩ።

አስመርም ስራው ሽፋጥ ነው። ሽፋጥ የሚለው
ቃል መሸፈጥ ከሚለው አረብኛ የተወሰደ ነው። ሽፋጣ

የሚባሉት እዚህ አገር በሽንት ቤት መጣጭ መኪናች
በሹፈርነት ወይም በባለቤትነት የሚለሩ ናቸው። ታዲያ
እዚህ ያለ ሀበሻ ወንድ ዘጠና አምስት በመቶ በዚህ ስራ
የተሰማራ ነው። ላገባው ያሰበኩት ሰው ታዲያ የሽንት
ቤት መጣጭ መኪና ባለቤት ነው። እናም ሽፋጣ አለው
ከተባለ ህብታም ነው ማለት ነው። የሰርጌን ምክንያት
በደንብ ያወቀች ቅድስት ብቻ ናት።

«እኔ አስመርምን ለምን ልታገቢ እንዳሉብሽ
አውቃለሁ አዕምሮሽ ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ሲያሰላስል
የፈለገውን ነገር እንዳያሰብ አስመርም ጀርባ ልትሸገገ
ነው። እራስሽን ሽጠሽ ስራ ጠልተሽ በቀላሉ ገንዘብ
ልታገኒ የምትችይበትን መንገድ ፈልገሻል። ግን ደግሞ
ያን እንዳታደርጊ የሚከለክልሽ ከባድ እንቅፋት በመፍጠር
እራስሽን ከዚህ ሀሳብ ትገላግያለሽ። እመኚኝ ይህ ጥረትሽ
ላሁኑ ሁኔታሽ ለጊዜው መከላከያ ይሆንሽ ይሆናል። ግን
ወደፊት አንድ እኩይ ሀሳብ በመጣልሽ ቁጥር ከራስሽ
ሀሳብ ለመሸሽ ጠንካራ ምክንያት ስትሺ መኖር እንዴት
ትችያለሽ። ለምሳሌ አንድ ሰው ለመግደል አስበሽ ግን
ደግሞ ያን ሰው ሳለመግደል መልካክ መጥቶ «ተይ
አትግደይ» ብሎ እንዲያግድሽ ትመኛለሽ። ለምን ከራስሽ
ጋር አትሰማሚም!? ለምን ራስሽን ይህ አይሆንም ብለሽ
አሳምነሽ ጠንካራ ውሳኔ አትወስደም? እናም የፈራሽውን
የነአይሻን መንገድ ሳለመቀበል የምትከላከይው መሽራ
ሆነሽ ነው? ትገርሚያለሽ! ፈሪዋ መሽራ! ቦቅቧ ቃ ነሽ!
ጠንካራ አይደለሽም እኔ እንደምገምትሽ! እንዴት ሰው
የገዛ ሀሳቡን ይፈራል።» አለችኝ። ቅድስት የዋዛ
አይደለችም።

የሰርጉ ቀን ተፋጠነ። ከድግሱ በፊት የሚፈረም የጋብቻ ውል አለ። አስመርም ከሽማግሌዎች ጋር እያለን የጋብቻ ውሉ ሮክ ተብሎ እንዲነበብ ጠየቀ። የጋብቻ ውሉን የፃፈው እራሱ መሆን አለበት።

«የሕይወት ጓደኛዬን ከመምረጤ በፊት ያፈራሁት ንብረትም ሆነ እርሷ እኔን ከመምረጧ በፊት ያፈራችው ንብረትም ሆነ ገንዘብ ከጋብቻችን ውጭ ሆኖ አብረን ጠያብነት ጊዜ ብቻ የምናፈራው ገንዘብ በሁለታችን አኩል የሆነ ንብረትነት እንዲኖረው ይቀል ዘንድ የራሴን ንብረት ጫንዲህ ሁኔታ ለዘረዘር የእርሷንም በሽማግሌ ፊት እንድትዘረዘርላኝ በትህትና አጠይቃለሁ።

የኔ አነስተኛ ተመናኝ አርባ ሺ ሪያል የሆነ የቤት መኪና በባንክ

ንብረቱን መዘርዘር ቀጠለ። በእውነቱ ንብረቱን አባዝቶ ስለካልላው ሁላ የሚናገር ሰው ሳይሆን አይቀርም። እኔ ኑሮን ፈርቼ ሕይወቴን ሕልሜን እርሱው እንደሌለን እንዲያንቀሳቅስ ልፈቅድለት በዘጋጅ እርሱ በንብረቱ ጠረጠረኝ።

እዛው በሽማግሌዎች ፊት ጋብቻዬን መሰረዜን አስታወቅኩ።

ከዚያን ቀን በጊላ የቅድስት ምክር ጭቅጨቃ ሆነና እየለለችኝ መጣ። ስንት አጠያይቃ ያመጣችልኝን ስራ ደክሞኛል ብዬ ሳልቀበለው ቀረሁ።

በዚህ መሀል ወደ መረጥኩት የሀይወት መንገድ ይበልጥ የሚያበረታኝ ወሬ ዱብ አለ።

ጀሚላ ለቅድስት ስራዋ ቦታ ደውላ ጥሩ ቦታ ማግኘቷንና ከነአይሻ ጋር የነበረች ጊዜ የነበራትን ፍሪጅና ልብሶቿን ሁሉ ነገሯን ለሳልዋና አይሻ አኩል እንዲካፈሉ ብላ መልዕክት ነገረቻት።

እኔና ቅድስት መልዕክቱን ለነ አይሻ ልንነግር የሄድን ጊዜ የጀሚላን ቦታ ለመተካት ሀሳብ መጣልኝ።

በዚያ ሰዎን የጀሚላ ሁኔታ በጣም ያስገረማት ሳልዋ ወሬ ለማጠናከር የአበሻ ፀጉር ሰሪዋ ቤት ሄዳ ብዙ ብዙ ወሬ ይዛልን መጣች።

«ስለ ፀጉር ሰሪዋ ቤት እንዴት ሀሳብ መጣልሽ?» አልኳት ገርማኝ።

«በጅዳ ውስጥ የምናውቃት ፀጉር ሰሪ እርሷ ብቻ ነች። በምትሰራሽ ወቅት ብዙ ታስለፈልፍሻለች። ስለዚህ እንዳለችው ጥሩ ቦታና ገንዘብ ካገኘች ፀጉሯን ለማስዋብ ፀጉር ቤት ብቅ ማለቷ አይቀርም። የአረቦቹ ፀጉር ቤት ልሥራ ብትል ፀጉሯን ይበልጥ አከርድደው አቁመው ነው የሚልኳት። የአበሻ ፀጉር ፀባይን የምታውቀው እዚች ፀጉር ቤት ጋ መምጣቷ አይቀርም። በወሬ የምታጣድፈዋ

ፀጉር ሰሪ ጀሚላ የእኛ ጓደኛ እንደሆነች ታውቃለች። ስለዚህ ስለ ጀሚላ ከፀጉር ሰሪዋ የሆነ ወሬ እንደማገኘን እግጠኛ ሆኜ ነበር የሄድኩት። ይገርምኛል ስለጀሚላ ልታወራልኝ ገና ስታየኝ የምታጥባትን ልጅ ገፋ አድርጋ አጃን እያደረገች በምልክት ጠራችኝ።»

«አ! ጀሚላ መጥታ ነበር። ባንዴ ተመነጠቃችሁ አይደል። ተሳካ ውጥኑ! . . . ሰው እንዲህ ባንዴ ይለውጣል . . . ሹፊራን ከበር አቀማ . . . የእጅ ሞባይል ስልክን ይዛ እመቤት ሆናለች . . . » አለችኝ።

«ስልክ የእርሷ ባደረገች?»

«የራሷ ነው ታስታውቃለች። በዚህ ወር ብቻ አምስት ጊዜ ፀጉሯን ተሰርታለች። ፀጉሯን ብቻ መሰለሽ?! ጥፍሯንም ተረከዟንም . . . ደግሞም የባኞ ውድ ዘይት አድርገንላት እንፋሎት ካስክ ውስጥ ገባች። የእንፋሎት ካስክ ከገዛሁ የመጀመሪያዋ አበሻ ተጠቃሚ ሆነች። እስካሁን ማንም አበሻ ሴት ይህን ካስክ ደፍራ አትጠቀምም። ዋጋው ውድ ስለሆነ!» ብላ ትንፋሽ እያጠራት ስለጀሚላ ሀብታምነት ማሰረጃ ሰጠችኝ። እርግጠኛ ነኝ ከአንድ 'አሚር' /የንጉስ ዘር/ ጋር ናት ያለችው። ምን ያረጋል ታዲያ ወንዷን እንዳንሰርቃት አራቀችን።»

«ወንዷን እንዳትሰርቁት?» አልኩ

«አ . ሀ . ሀ አዎን» ሳቀችና ሳልዋ ቀጠለች «ግን እውነቷን ነው። አንድ ጊዜ አይሻ ምን አደረገችት መሰለሽ?! ከሆነ አመጻም አረብ ጋር ጀሚላ ትዋዋልና ቀንና ሰዓት ብቻ ተነጋግራ እቤት ያደርሳትና ይሄዳል። ሰውዬው ቀደም ብሎ ሲመጣ አይሻ በር ከፍታ የሆነ ነገር ትለውና ተመልሶ ይሄዳል። ጀሚላ ተሰናድታ ሰውዬውን ብትጠብቅ ብትጠብቅ ሰውዬው ሳይመጣ ቀረ። ከዛ ብዙ ቆይቶ በድንገት ጀሚላ ሰውዬው አይሻን እቤት ሲያደርሳት ታያለች ውው . . . ውውው! ብታይ ሊባሉ ነበር። ከዚያ ጀሚላ ማለች ጥሩ ወንድ ስትይዝ ፈፅማ ላትገናኘን . . . አትገርምም?! ጥሩ ናት ለማንኛውም።»

ምዕራፍ ዘጠኝ

ሳምንቱን ሙሉ ሳሳሳሳ ሳሳሳሳ ሰነበትኩ።
ለቅድስት አነሰ ያለች ማስታወሻ ፅሬላት ሻንጣዬን ይገር
ወጣሁ።

እነሳልዋ ቤት ሰደርሰ ሳልዋ በሙሉ ልቧ
ተቀበለችኝ። አይሻ ሻንጣዬን ተሸክማ አስገባች።

«የጀሚላን ቦታ አገኝ ይሆን?»

«ምንግዜም!» አለች ሳልዋ በእንግሊዘኛ።

አይሻ የግብፅ አረቦች በጣም የሚወዱት ሰው
እቤታቸው ሊጠጋ ሊጠይቃቸው የሚጠቀሙበትን ልባዊ
አነጋገር ተጠቀመች።

«ለማሺሌቲክ አርድ ንሺሊክ ጉዋ ዓይንና /መሬት
አልባኝ ወትላሽ እንኳን እኛ አይናችን ውስጥ
አናስተምጥሻለን/።»

አቀባባላቸው ደቡ አለች። ለምን እንደመጣሁ
አልጠየቁም? ግን አውቀውታል። ቅድስትን አሸነፉ።
በነጋታው ስናወራ ስለዩስሪ አወራሁላቸው።

ሳልዋ በቁጭት እራሷን ነቅንቃ «ትዝ ይልሻል
እኛንና አንቺን ያጣላው ያ ዱባ አረብ ቅድስትም
የተቅየመችንና ለረጅም ጊዜ እቤቴ እንዳትደርሱ ያስባላት

ጉዳይ ትዝ ይልሻል? ያን የምነግርሽ ጥሩ ጊዜ አሁን
ነው። አሁን አንቺም የኑሮ ሁኔታ በደንብ ስለገባሽ
ይቅርታ ሳታደርገልን አትቀሪም። እኔ ግን አውቅ ነበር . .
. የሆነ አረብ አታሉ ክብርሽን እንደሚወስድ . . . ይህ
የተለመደ ሆኗል ለእኛ። ታዲያ ያ መሆኑ አይቀር
ብትጠቀሚበት ይሻል ነበር። እኔ ተዋውቆልሽ የነበረው
አረብ ለክብርሽ ብዙ ይከፍልሽ ነበር። በዛ ብር ብቻ አገርሽ
ትገቢ ነበር። አየሽ ነገ የተቀመጠልንን እናውቅም።
ሀይወትሽ በተለይ በስደት እንደረለግሻት አትሄድም።
ፍቅር . . . ፍቅር ብለሽ ምን ላይ ደረሰሽ? አ። እኔ
ያመጣሁልሽን ዱባ ብትከትሬ ግን ይሄኔ ዱቢኖ ትሆኒ
ነበር። ይህን የተከፋ ፊትሽን ዛሬ አላይም ነበር። እኛ
በተወለድንበት ዘመን ላንቺ አይነቷ ቡቡ ቦታ የለውም።
በዚህ ዘመን ሁሉም ነገር በተመን ነው። የምታገኘው ነገር
በተመን እንደሆነ ሁሉ የምትሰጪው ነገርም በተመን
መሆን አለበት። ፍቅርም ቢሆን እንኳ በተመን። እኔ ገና
ሳይሽ ሀይወት እንደምታደክምሽ ገምጽክላሁ።
እንደነገርኩሽ ይህኛ አለም እንዳንቺ ቡቡ የግህ ለፍቅር
ብርግድ ብሎ የተከፈተ ልብ ላለው አትሆንም። ልምክርሽ
አንቺ ካሁን ወዲያ ራሷን ልትከላከል የምትችል ቁጡ
ድመት መሆን መቻል አለብሽ። ለፍቅር ብለሽ ያለተመን
የሰጠሽው አረብ በነፃ የሰጠሽው ፍቅር አይጥመውም።
እነርሱ እንደዚያ ናቸው። ምን ያህል ነች ለኔ አይደለም
ጥያቄአቸው ምን ያህል አወጣሁላት ነው። ይህ ነው
ፍቅር እዚህ አገር። ተለወጧ!»

እኔ ግን በግልፅ ከዩኒቨርሲቲ ስራ ተቆይቶ ወራት እንደማልፀፀት በት ስነግራቸው ሁለቱም ልባቸውን ይዘው ቀለዱብኝ «ልቤን! ልቤን!» እያሉ።

እኔም ቀልጥቶውን በቀልጭ ስመልስ

«ገልቢ ዳ ምሽት ሙት አድብ! በስ እነ አርፍ እዘይ እረቢ! /ይህ ልቤ አደብ የለውም እኔ ግን አንዴ እንደማድበው አውቃለሁ/» አልኳቸው በአረብኛ። እነ አይሻ ልባቸውን ለቀው ልቤን እየያዙ

«ትረቢ አልቢክ? /ልብሽን ልታድቢ?/» አሉኝ። ከዛ በኋላ ግን አይሻ በቀም ነገር ተኮሳትራ «ዱሲ አለ አልቢክ አቅሊክ ቢከፊኪ /ልብሽን አርገጨው አዕምሮሽ ብቻ ይበቃሻል/ አለች።

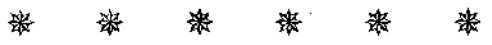
ባልዋ በተራዋ «እነ አኩሊክ ዱሲ ኢትፈን አልቢክ ወአቅሊክ/ እኔ የምልሽ ደግሞ ሁለቱንም ዋጋ የላቸውም እዚህ አገር። ባዶ መሆኑ ያዋጣል። ያለ ልብ ያለ አዕምሮ» አለች። የተማረች ትመስላለች።

አይሻ «አትሰማይታ! አዕምሮ አስፈላጊ ነው። ግን ላንቺ ብቻ የሚፈርደው አይነት መሆን አለበት። ሁለተኛውን አዕምሮ ለእውነት የሚቆመውን ይህ ስራሽ ስህተት ነው ቀጥ በይ ብሎ ሊያቃና የሚሞክረውን የሚገስፀውን የሚፀፀተውን አዕምሮሽን ግን እርሺው!» አለችና ንግግሯን ደመደመች። እኔም ስለሁለቶቹ አዕምሮዎች እያሳሳልኩ ወደ አልጋዬ ሄድኩ። ለነገሩ እኔ

የነበረኝ አንድ አዕምሮ ነበር። አሁን በቅርቡ ደግሞ ሌላኛውን ተረክብኩ። ስለዚህ የአይሻ አባባል በደንብ ገብቶኛል።

እነ አይሻ እንዳሉት ለለውጤ የመጀመሪያ እርምጃ እነርሱን በተስፋ የምትሞላ ቻድአዊት ጠንቋይ ጋር መሂድ ነበር ደስ ሳይለኝ ተስማማሁ

አስደንጋጫን ትዕይንት አየሁ ቻዳዊቷ ጠንቋይ ጋ ቀይ ብርሃን፣ ቀያይ የለበሱ ሰዎች የሚያፍን ጭስ የሚዘገንን ድምፅ የከበር ድም ድም-ታ ድው ድው ዳ . . . ሁራያውን ተደርድረው በስልት በከበርዋና በዕልልታው አመታት ቀና ጉንበስ ቀና እያሉ ይናጣሉ። መጨረሻ ላይ አንዷ ጧ ብላ ተዘረጋች። ጠንቋይዋ የማይገባ ቋንቋ ለፈለፈችና ዶር አርጻ ደሚን የወደቀችዋን ሴት ሰቀለቀች። የሴትዬዋም ሆነ የሰዎቹ መልክ አያስታውቅም። ቀዩ መብራት መልካቸውን ብኸ አድርጉብኝ ነበር። ጠንቋይዋ ቤት ባዩት ነገር በተመስጦ ሌላ አለም ውስጥ የገቡትን ንደኞቹን በአግርሞት አስተዋልኩ። ስለጠንቋይዋ ያለኝን አስተያየት ዋጥ አደረግኩ።

አይሻ ያመጣችልኝን አዲሱ ስራዬን ባንድ ስነስርአት ፈፅሞ ባልፈጠረበት ወንድ ጀመርኩ።

አብሬው አልጋ ውስጥ እያለ ለሚሰቱ ደውሉ ማውራት ጀመረ። ገላዩን ጨመቅ እያደረገ ሚስቱ ላይ ይቀልዳል። እኔ ላይም . . . አካሏን ቢያስጠጣም ተናድጄ ጠዋት የማገኘውን ብር ላለማጣት እራሴን ተቆጣጥራ ዝም አልኩ። ደስ ላሰኘው ፈገግ አልኩለት። አስተያየቱ «ጆግና ነህ! በሴቶች የምትጫወት ጆግና!» እንዲለው ፈለግኩ። አርሱም ያን ማወቅ ሳያኮራው አይቀርም። ለሚሰቱ 'ያ አዩኒ እነ ያ ሀያቲ /የኔ ሕይወት/' እያለ የፍቅር ወሬውን አደራ። አቤት እንዴት ውሸታም ነው። ቢያንስ የሌላ ሴት ገላ ታቅፏል።

በጣም የተቀራረበው ገላችን የመታከት ምልክት ችፍፍ አደረገ። ነጭ ገላው አስጠላኝ። ብቻ የኔንም ጥቁር ገላ ንቋል። ስልኩን ዘጋና በአረብኛ «እኔ ስልክ ከሚሰቱ ጋር ሳወራ ምን ያስገለፍጥኛል» አለኝ። ክው ስላልኩ መልስ አጣሁለት። ንግግሩን ቀጥሏል «ይኼኔ ነጠቅኳት እያልሽ ደስ ብሎሽ ይሆናል እኮ!» ከሚሰቱ እግር እጣቤ አትደርሽም። ሽርመጣ!» ብሎ በጥሬ አላሰኝ። የሁኔታው ዳር ዳሩ ገላኝ። መለያያችን ስለደረሰ ክፍያ ሊከለከለኝ የጠነሰሰው ጥንሰሰ ነው። ጥሬው ተጨምሮልኝ ምንም ሳላገኝ እንገቱን ሰብሬ እቤት ተመለስኩ።

እነ አይሻ በዚህ መንገድ ከሚደርሰው መጥፎ እድል አንዱ እንደሆነ ነገሩኝ። ለዚያውም ቀላሉ ነው። ብቻ ለሁለተኛው እድልሽ ፀልይ አሉኝ እንደቀላል።

ቅመማ ቅመሙ ብዙ አይነት ነው። ሽታውም ይሰነፍጣል። ከመሀላቸው የተላጡ ጥውልግ ነጭ ሽንኩርቶች አሉ። ትልቁን ቢጫ የድንጋይ ቁራጭ በጣም አየሁት። የሚሸተውንም ሽታ አስታወስኩ ድኝ።

ትምህርት ቤት በነበርኩበት ጊዜ 'ሰልፈር' ብለን በተገባራዊ የኬሚስትሪ ትምህርት ሰዓት እንማርበት የነበረ ግማታም ድንጋይ ድኝ።

አይሻና ሳልዋ ይከራከራሉ።

«ሴትዬዋ ያለችው ፈጭተሽ በጥብጠሽ የሰው ትንፋሽ በማይዘርበት አስቀምጪውና ጠዋት አንድ ብርጭቆ በባዶ ሆድሽ በግራ ጉንጭሽ ብቻ ፈላሽ እንዲያልፍ አድርገሽ ትጠጪና በቀኝ ጥርሶችሽ ምግብሽን ትወስጂአለሽ። በግራ ጉንሽ መተኛት መጀመር አለብሽ። የመገላበጥ ልማድ ካለሽ አንድ ሰው እንዲያስርሽ አድርገ። ብቻሽን ተኒ። እራቁትሽን ሰው እንዳያይሽ። ከቤት በፍፁም እንዳትወጪ ነው ያለችሽ።» ስትል አይሻ

ሳልዋ በተራዋ «በደንብ ሰምቼአታለሁ አረብኛው ተዘባርቆብኛል ማለት ነው። ጠዋትም ማታም እንድጠግ ነው የነገረችኝ።»

ስለማ ንግግር እንደሚያወሩ በደንብ ገብቶኛል . . . ስለዚያች የቻድ ጠንቋይ ነው።

በመሀል ገብቼ «ሳልዋ እኔ ያችን ቻድ አላምናትም። እስካሁን ያለችው ነገር ምንም አልደረሰም

ብላ ብላ መርዝ ትሰጥሽ ጀመር። ድኝ ልትጠጪ ነው?
ሌሎቹ ዘርች ደግሞ የምን ዘር እንደሆኑ አይታወቁም።
እባክሽን እራስሽ ይህንን አታድርገ። አይሻ ከልክቻት!»

ሳልዋ ጮኸችብኝ «አፍሽን ያገር። አትነጂሽኝ።

አንደኛዋ አይነ ጥላዬ አንቺ ነሽ።»

ሳቅኩኝና «ታዲያ እኔ አይነ ጥላሽ ከሆንኩ እኔ
ልሂድ ከፊትሽ ልጥፋ። ይህንን መርዝ ግን አትጠጪ።»

አይሻ መርዝ በማለቴ ተቆጣች።

«ቡዳ! ስለማታውቁው ነገር አታውራ።» አላችኝ።
ዛራም ቀይ ብልጭልጭ ስስ ልብስ እንደለበሰች ከባድ
እጣናማ ቡናዋን አዘጋጅታለች።

እራሴን ከእነርሱ አንዷ አድርገህ ብቆጥርም ይህ
እምነታቸው ያስፈራኛል። ያች የቻድ ጠንቋይም
እንደማትወደኝ አውቃለሁ። በጣም ስላመኗት እነቋት
ብትላቸው ሳያውቁት በመንፈስ ብቻ ያንቁኛል ብዬም
አንዳንዴ እሰጋለሁ። እርሷም የኔን ብቻ ሳይቀር ሁሉንም
ነገር ስለኛ ታውቃለች። ስለ እርሷ ያለኝ አመለካከት
በየጊዜው ለሚፈጠረው ግጭት ዋናው መንስኤ ነው።

ለኪራይ ያዋጣሁት ገንዘብ ስላላለቀ ደስ ሳልላቸው
አስቀምጠውኛል። እኔም የየቀኑ የቡና ዝግጅት የራስ
ምታቴን እየጨመረው ስለመጣ አዲስ ቤት ለመከራየት
የአፓርትማ ዘበኞችን አጠያይቁ በቅርቡ ለያስረክብኝ ቃል
የገባልኝ ስላለ ግንኙነታችን እንደሚያበቃ አውቃለሁ።

አይሻ ቀጠሮ የነበረባት ሌሊት ሳልዋ እርዳታዬን
ጠየቀች።

«እምነታችንን ስለጠላሽ እውነቱን ነው የምልሽ
በአባባልሽ እንጂ አንቺን ጠልቼ አላውቅም። እንደውም
ታሳዝኜኛለሽ። ለምን እንደሆነ እኔንጁ። አመለካከታችን
ስለማይመሳሰል አንድ ላይ መኖር ባንችልም በስደት
ስለተገናኘን ለመደጋገፍ እህትማማቾች እንደሆንን
አትርሷ። የሆነ ትግር ሲያጋጥምሽ ከጉንሽ ነኝ።
አትቀየሚኝ። ቤት አገኘሽ አለ!»

«አዎን . . . አዎን። ግን አንቺ ዛሬ ምን ሆነሻል
ፊትሽ ላብ በላብ ሆኖአል።»

«ከነገርኩሽ ያው የተለመደ ጥላችን ላይ
እንመጣለን። ነገሩ የቻድ . . . »

«አውቅኩት። ብቻ ያን ነገር ጠጣሁ እንዳትይኝ!»

ሳልዋ አይኗ በእንባ ግጥም አለ።

«ምን ላድርግ?! ሁሉም ወንዶች ይጠቀሙብኝና
ሳንቲም አይሰጡኝም። መጀመሪያ ያጋጣሚ ጉዳይ
መስሎኝ ነበር። በጊላ ግን ጉዴን የቻዲ አዋቂ ነገራችኝ።
ታውቁያለሽ! ወንዶች ይወዱኛል። እንዳለችኝ ከሆነ
የሌሊት ንግስታቸው ነኝ። እኔን በማየት ብቻ አካላቸው
ይወራጫል። ይህ ዓይነ ጥላዬ ግን በነጋታው እንዲጠሉኝ
ያደርጋቸዋል። ለሌቱን ደሀና አሳልፈው ጠዋት ያለምንም
ገንዘብ እንደውሻ ያባርሩኛል። ተሳስቶ እንኳን ለሁለተኛ

ግንኙነት የጠየቀኝ የለም። አይነጥላ መሆኑን ሳላውቅ በዕድሌ ብዙ አልቅሻለሁ። አሁን ግን በሚቀጥለው ሳምንት ያ ሁላ አብቅቶ እድሌ ይጠራል። ድፍርሱ እድሌ ሲጠራ ገንዘብ አፍሳለሁ። ይታየኛል ይህ ፈውስ አይነጥላዬን አንስቶ በምትኩ ስጧት የሚለውን ይተካልኛል። በትንሽ ጊዜ ውስጥ ሀብታም አሆናለሁ። ገንዘብ ሁሉም ነገር ነው። በገንዘቤ የፈለግኩትን ሁላ በእጄ አደርጋለሁ። ሀይለኛ አሆናለሁ።» በላብ የተጠመቀ እጇን ጨበጥ ፈታ እያደረገኝ።

« ሳልዋ መድሐኒቱ እየጉዳሽ ነው። ወተት ሳምጣልሽ?»

«አይ ወተት አይወድም። መጀመሪያ አካባቢ እንዲህ እንደሚያደርግ ነገራችሁት። ትንሽ እየቆየ እየባሰ ይሄድና በሙሉ ሀይሉ ችግራን ከፈነገለ በኋላ ደሀና አሆናለሁ። መድሐኒቱና መጥፎው መንፈስ እየተጣሉ ነው።» ድምፅዋን አንሸካሽክ። በፈገግታ ስታየኝ ቆየኝና «በጣም ጥሩ ነሽ።» አለኝኝ በምስጋና አንገቴን ወዘወዘኩ።

«ዛሬ አይሻ ቀጠሮ ስላለባት ከአልጋ ጋር እንድታስራኝ ነው የጠራሁሽ። በዚህ ገመድ ጥፍር አድርገሽ እሰራኝ። በቀኝ ጉኔ እንድተኛ አይፈቀድልኝም።»

ሳቅኩኝ። «ተይ እንጂ እኔ በጣም እንቅልፋም ነኝ ለሊቱን ሽንትሽ ቢወጥርሽ እንዴት ልታደርጊ ነው?»

እውነቱን ለመናገር ሁኔታዋ ደስ ስላላለኝ ሌሊቱን እየተነሳሁ ሳያት አደርኩ።

በነጋታው ሞቅ ባለ የቡና ጭስ ተነቃቃን። አይሻ በደማቅ ፈገግታ ተሞልታለች። ቀንቶአል ማለት ነው።

«አሻገረኝ! ቀላል ደማልኝ? በጣም ሙዲ እያለ አጋጠመኝ ዋው . . . » ሳልዋን አቀፈቻት።

ወደ እኔ ዞር አለኝና «ይቅርታ የኔ ቡዳ! ያኮረፍሽ ትመስያለሽ ላቅፍሽ አችላለሁ?»

ሁለት እጅን ዘረጋሁላት በሙሉ ሀይሏ ተጠመጠመችብኝ።

«ልንግባ እንጣር። እኔ ዛሬ ደሀና ክፍያ አግኝቻለሁ። ግማሹን ለቤተሰቦቼ እልክና በግማሹ የቤት ክራይ ልንቀጥል እንችላለን። ለምግባችንም አናጣም እባክሽ አትለይን! እንወድሻለን እ ይቅርታ አድርጊልኝ»

በሚቀጥለው ሌሊት ሳልዋ እንደታሰረች በጣም ታቃሰት ጀመር። ነቅቼ ፈታኋት። አይሻ የትናንትና ድካሚ ስላለቀቃት ሞቅ ያለ እንቅልፍ ላይ ነበረች።

«ሳልዋ ዛሬም ያን ጠጣሽ ደግመሽ?»

«ሁለት ቀናት ይቀሩኛል።»

«ወይኔ! ብሶብሻል እኮ ፊትሽ ተለውጧል።»

በጣም ፈራሁልሽ አይሻን ልቀስቅሳት።»

አይሻ በፍርሀት አይኗ እንደፈጠጠ

«ደም እየረሰሳት ነው ምን እናድርግ . . . » አለች።

ጉልበቴ ተብረክረክ። መተንፈስ ተሰኗት የምትንቀጠቀጠዋን አበባ/ሳልዋ/ ልረዳት እችል እንደሆነ እርግጠኛ አልነበርኩም። ይህ በኔ አዕምሮ የሚመሳሰለው ፍርሀት አይሻን አድርጎታል። ሌሊት ነው እንዴት እንውጣ! የመኖሪያ ፍቃድ የለን።

በግራና በቀኝዋ እጆቿን እንደጨበጥን በፅኑ ፀለይን። አበሳ ግን አሁንም «ፈውሴን አታርክሱብኝ ፀሎታችሁን አቁሙ» አለች።

«እባክሽ ስለገንዘብ ማሰብሽን አቁመሽ ስለ ሀይወትሽ አስቢ ብዙ ደም እየረሰሰሽ ነው።»

ጠዋት ሲሆን እንደ ሀፃን ላስቴክ እና ጨርቅ አስታጥቀናት በታክሲ ሆስፒታል አደረሰናትና «ለኛ ስትይ ጠንክረሽ አንድ አስር እርምጃ ተራመጂ» አልናት

ተስፋ በመቁረጥ እየሆችን

«የአዲስ አበባ አድራሻዬን ታውቁት የለ . . . » አነጋገሯ ዘመዶቹን በሞቴ አርዳልኝ የሚል አይነት ነው። አይሻ እንባዋን እየጠረገች «አትቀጥይ ደሀና ትሆኛለሽ» ብላ ሳመቻት።

እኔም አቀፍኳትና «ነገ እንጠይቅሻለን» አልኳት። አይሻ የአበባን የእስልምና ስም ጻፈችና ኢትዮጵያዊት የሚል አድራሻ አድርጋ በርሳዋ ውስጥ ከተተችላት።

በፋቁ ተደብቀን እየተውተረተረች ስትራመድ የሆስፒታሉ በራፍ እስክትደርስ እየናት። የሆስፒታሉ በር ላይ ሂ ብላ ስትወድቅ ከውስጥ ነርሶች ተሯርጠው ሲያነሳትም እያለቀሰን አይተናት ወደቤታችን ተመለስን።

በነጋታው ልናያት ሾርባ ቢጤ አዘጋጅተን ሄድን። የእንግዳ መቀበያው ውስጥ የቆመው አስተናጋጅ ገና ስሚንና ዜግነቷን ስንገግረው በቁራኛ እያየን ስልክ ሲያነጋግር አባያችንን ሰብስበን ረጅሙን አስፋልት ሮጠን ታጠፍን። በአይሻ ሀሳብ ፊታችንን ሸፍንን በታክሲ ሆስፒታሉ አካባቢ ዞርን። ብዙ ፖሊሶች ፍሰስ ብለዋል።

«የገመትክት ነገር ነው ፖሊሶቹ እኛን እየፈለጉ ነው» አለችኝ በጆሮዬ

«ምን አበ . . . ላ ምን ሆና ነው» ታክሲውን አስቀሜ ልወርድ ስል አይሻ አጥብቃ ያዘችኝ።

«ምን እያረግሽ ነው አበባን ማየት አለብኝ። ምንም ያድርጉኝ እንጂ . . . » ከልብ አስቀስኩ።

እራሴን መቆጣጠር አልቻልኩም። «ልቀቂኝ እወርዳለሁ» አልኳት አይሻን

አይሻ በጣም ታለቅሳለች። «ሁለታችንም ተይዘን እንቀጠቀጣለን።» እራሷ ሳትረጋጋ እኔን ደጋግማ ልታረጋጋኝ ሞክረች። ቆርጫ ከታክሲው ልወርድ ስል ሀይለኛ ምት እራሴ ላይ በያዘችው ፔርሙዘ መታችኝ። ዞረብኝ።

ባለታክሲው በመገረም ዞሮ ካየን በኋላ መንገዱን ቀጠለ። አይሻ በጣም እየተጠነቀቀች በሦስት አራት ታክሲ እቤታችን ገባን።

ሆዴን እንደጨመቅኩ ሳለቅስ ነጋልኝ።

«ሞት መጥቶ ሲያስፈራራት እንዳታመልጥ እስር ያደረግኳት አኔ ነኝ። አስራአት ደሚ ፈሶ አለቀ። አስራአት . . . ያችን ቻድ ማነቅ አለብኝ» ብዬ ደጋግሜ ሳትኩ።

«ሞኝ አትሁኚ። ሞትን በሩጫ የሚያመልጥ የለም። ደግሞም መሞቷን በምን አወቅሽ? ፖሊሶቹ ያንዣቸው ለሌላ ጉዳይ ከሆነስ? ለማንኛውም ኤንባሲ እንሂድና ጓደኛችን ጠፋች ብለን እናመልክት»

ኤንባሲ ለማመልከቱ አበባ ጊዜ አልሰጠችንም። የማስታወቂያ ሰሌዳ ላይ ከባዱ ድባብ እንደሸፈናት ፎቶግራፏ በአሳዛኝ ሁኔታ ተለጥፏል።

እኔና አይሻ መተንፈስ አቅቶን በጣም አየናት። አይሻ በርሳዋ ውስጥ የተወችላት አድራሻ ተፅፏል።

አይሻን ጨምድጀ እንደያዝኩ «ጮክ ብለሽ አንብቢልኝ ጮክ በይ የሚለው አልገባኝም። አንብቢ . . . አንብቢው እያት አ - በባን አየሻ - ት ወይስ እኔ ብቻ ነኝ የማያት . . . »

አይሻ እንዳልኳት ጮክ ብላ ሰው ሁሉ እንዲሰማ አድርጋ አነበባችልኝ።

«እሁታችን ሳልዋ መሀመድ ሆስፒታል ውስጥ ሞታ ስለምትገኝ ፎቶግራፏን አይታችሁ የምታውቁት ካላችሁ ለቤተሰቦቿ የምንነግርበትን መንገድ ታሳዩን ዘንድ እባካችሁ ተባበሩን»

ጉሮሮዩን ምርር እያለኝ «አ . . . ሀ . . . የሚል ቃል አወጣሁ።

ከኤንባሲው ስንወጣ ጀምሮ ግራ ክንዴን የጨመደደች የበራችንን ቁልፍ ለመክፈት ለቀቀችኝ። ገፍትራ አስገባችኝና በማስጠንቀቅ «እውነቱን ለማንም እንዳትናገረ! ከተናገርሽ የናፈቅሻትን እናትሽን አታይም ገባሽ?» ድምፅዋ እንደትፀዛዝ ጠብቆ አይናቿ ያለማቋረጥ እንባ ያፈላሉ። የፍርሃት አልነበረም በርግጥ አበባ ለእርሷ ምን ያህል እንደሆነች አውቃለሁ።

ገንገሯን ቀጠለች «እኛ አላጠፋንም። የምትጠጣው ነገር መርዝ እንደሆነ እኔ በምን አውቃለሁ እ!» ራስ ወዳድነቷ በቃላቶቿ ውስጥ ጉልቶ ታየኝ። አፈጠጥኩባት።

«እና ምን ይጠበቅልሽ አሁን? ስለራስሽ ብቻ ነው የምታስቢው? እንዲህ እንሆናለን እንዲህ ሆንን ከምትይ መጀመሪያውኑ በዛች ጠንቋይ ሀተታ የሞላሻት እንቺው ነሽ . . . አይደለሽ?! ሆስፒታል በር ትተናት እንድንሄድ ያደረግሽ እራስሹ ነሽ። ለራሳችን አስበን በችግሯ ጊዜ በሀመሚ ጊዜ ብቻዋን ትተናት ባንሄድ ከጉኗ ስታየን በተስፋ ትጠነክር ነበር። ይህን የትኛው መፅሐፍ ላይ

እንደሆነ እኔንጃ እንጂ አንብቤአለሁ። ጆሮዋ ስር ሆነን አይዘሽ ብንላት ልትድን ትችል ነበር . . . ምናልባት። እኛ ግን እንደማያውቃት ሰው ሁሉ የሆሰፒታል በር ላይ ያለ ደጋፊ ጣልናት። ምንም ነገር ቢደርስብኝ አመርጥ ነበር ካሁኑ ስሜቱ ይልቅ። ሀሊናዬ ጨቅጭቆ ሊገድለኝ ነው። የሞቷ ምክንያት አንቺው ነሽ ይለኛል። ከሁሉም የቆጨኝ እንዳትነቃነቅ እንደ እስረኛ ማሰሬ ነው። ይህንን ስህተታችንን ማካካሻ ያቺን ቻድ መቀል አለብን። እውነቱን የአበባ ቤተሰቦች ማወቅ አለባቸው። ፖሊስ ማወቅ አለበት። ይህችን ቻድ ከምታደርገው ወንጀል ካላቆምናት ሌሎችንም መጉዳቷን አታቆምም።»

«እኔ የቻዲን ትዕዛዝ ነግራለት ነበር። አበባ በቀን አንዴ ብቻ የሚጠጣውን መድኃኒት እየነገርኳት ሁለቱ ጠጣች። ያቺ አዋቂ ያለችው አንዴ ብቻ ነበር።»

«አዋቂ? ገና ለዚያች ወንጀለኛ ጠንቋይ ትከራከሪያለሽ?»

ውሃ ቀድታ አመጣችልኝ። በእጇ ዝግ በይ! የሚል ምልክት ከፊቱ ሆና ደጋገመችልኝና ከጉኔ ቁጭ ብላ አቀፈችኝ።

«ማንም አያምነንም! አራሷ ያንን መርዝ መድኃኒት ብላ ጠጣች የሚል የሞኝ አባባል ምክንያት ብሎ ማንም አይቀበለንም። እርግጠኛ ነኝ ገዳዮች ተብለን ጀህብ እንላካለን። ስለዚያች ቻድ ደግሞ . . . የእርሷ አምልኮት ተከታዮች ውስጥ የሚበዙት የንጉስ ዘር ሴቶች

ናቸው። የጓደኞችን ህይወት ለእነርሱ ተራ ነው። ጫፏን የሚነካት የለም። እናም አፋችንን ብንከፍት የምንጉዳው እራሳችንን ነው። አበባ እንደሆን አትሰማም ተነስታም አትመሰክርም» ምርጫ አልነበረኝም። በዝምታው በደንብ አሰላለልኩ። ራስ ወዳድ ሰው የነገሮችን ተቃራኒ ያሰባል . . . እንደ አይሻ አይነቱ።

በዛው ብስል አስተሳሰቧ ሌሊቱን በአበባ ሀዘን ሳይሆን ከሰዎች ጥያቄ እራሳችንን የምንከላከልበትን ቃላት በፀሐፍ ስታስጠናኝ አደረች።

«የመጨረሻ ቀን ምን ምን እንደተባባልን?»

«ለብላ የወጣችውን ቀሚስ ከለር?»

«የት እንደሄደኩ?»

«መቼ እንደመጣሁ»

«ልናመለክት ኤንባሲ መሄዳችንን ጉዳዩን ከማስታወቂያ ማንበባችንን»

ንግግራችን አንድ አይነት እንዲሆን እንደፊልም ተዋንያን በደንብ ሸመደድን።

በነጋታው ለነቅድስት ደወልን። ተሰባስበው ቅድስትን ያጀቡ ሴቶች ቤታችንን አጥለቀለቁት። ለቤተሰቧ ስለመንገር እነርሱው ተባባሩን። ሁላችንም ጥቁር ለብሰን ሀዘን ተቀመጥን።

ያልጠበቅናት ሀብታሚ ጓደኛችን ጀሚላ ብርቱካን መስላ ሀዘን ልትደርስ መጣች። የአበባ የዘወትር ምሳሌ ነበረች። ላለመዋሸትም እኔም እንዳንዴ እሷን መሆን ተመኝቻለሁ። ነፍሷን ይማረውና አበባ ከመሞቷ በፊት «እንደ ጀሚላ ጥሩ ሰው ቢያጋጥመኝ እኮ እንደርሷ ሰማይ እነካ ነበር በአንዴ!» እያለች ትል ነበር።

ግን ይህች የጅዳ ሀበሻ ሴቶች አፍ ውስጥ ሉተሪ እንደደረሳት እድለኛ ሆና የእርሷ አድባር ይለመነን እስከመባል የደረሰችዋ ጀሚላ ከጎላው እንባ ያቀፈ ፊቷን በእኔ በአይሻና በቅድስት ፊት ገለጠችው። ልቧን የሰበረውን የሀብቷን መነሻ ለመጀመሪያ ጊዜ ተነፈሰች።

ባለጥቁር ሽንጣም መኪና ውስጥ ስገባ ልቤ አላመነልኝም። የማላውቀው ስሜት «ተይ አትግቢ!» እንደሚለኝ አይነት። ግን ደግሞ ይህ ሰውዬ ብዙ ተከትሎኛል።

«አምስት መቶ . . . ?»

«ላ ላ»

«አንድ ሺ ለጥቂት ደቂቃ?»

እንግዲህ እግዚር ያውቃል ብዬ ዘው አልኩኝ። ሰውዬው ግማሽ ፊቱን የሚሸፍን ሰው ሰራሽ ጢም አድርጉአል። በዚያ ጨለማ በአንፃራቂ መነፅር የተቀረውን ፊቱን ለመሸፈን ሞክሮአል። የመንገድ ሴት

ፈላጊዎች ብዙ ጊዜ ፊታቸውን መለወጫያ የተለያዩ ዘዴ ቢጠቀሙም የዚህ ሰው ጉዳይ ከበደኝ።

ወዲያው የመኪናው የጎላ መስታወት ዝቅ አለና አይኖቼን የጨፈኑ ባለሰፋፊ መጻፍ እጆች ተከተሉ። የመኪናው በር ተክፈተና ክንዴ ላይ እንደክትባት ያለ መርፌ ጠቅ ሲያደርገኝ ተሰማኝ። ወዲያው አውቀው ያቀጠኑት ድምፅ እያባበለ አስተኛኝ።

«አይዘሽ እንጉዳሽም የሚያስተኛ መድሐኒት ብቻ ነው» የነቃሁ ጊዜ አነስተኛ የሆሰፒታል ክፍል ውስጥ ጉኔ ተጀቡኖ ተጋድሜአለሁ። ሀይለኛ ቀስል ጉኔን ጠፍንቶ ይዞታል። መንቀሳቀስ አቅቶኛል።

ሀኪሜ በፈገግታ «ሀምዲላ አሰላማ» ብሎ የእንጋን ለመሻል አበቃሽ ደስታውን ገለፀ።

«ምን ሆኜአለሁ? መኪና ተጋጩ፤ በፍፁም የሆነውን አላስታውስም።» አልኩት

በመሀል ተለቅ ያለች ሴት ገባች። በጣም በፈገግታ። ክፍሉን አበቦች ወርሰውታል። ተብረን ለማላመር የቆሙ መላእክት መሰሉኝ . . . ደክተሩ፤ ነርሷ።

«ረጋ በይ ስለሆነው ሲሻልሽ እናስታውቅሻለን ለማንኛውም እኛ በግልጋሎትሽ ስር ነን»

«በግልጋሎትሽ? ቆይ አስረዱኝ!» ጩኸቱን አገጥሮ የሚመልስ ፈገግታ ፍልቅ አድርገው ወጡ።

ስለሆነው ጉዳይ እራሴን ልመረምር ወሰንኩ። ቀኑን ሙሉ የሰራሁትን አስታወስኩ። አዎን በደንብ ትዝ ይለኛል ገንዘብ ፍለጋ . . . ስተታጠብ . . . ገንዘብ ፍለጋ . . . ስለባብስ . . . ስኳኳል ገንዘብ ፍለጋ . . . ስራመድ . . . መኪናና ወንድ ስመርጥ። ቀፋፊዎ መኪና . . . መርፌው በደንብ ቁጭ አለልኝ።

በጣቴ ከጭንቅላቴ ጀምሮ ጠቅ ጠቅ እያደረግሁ ሰውነቴ ልክ መሆኑንና አለመሆኑን ላውቅ ሞክርኩ። ሰውነቴ ምንም ልክ አይደለም። በግራ ጉኔ አላስነካ ያለ ጥልቅ ሀመም አለ ከፋሻው ስር። ምን እንደሆንኩ ለማወቅ ሳቂታዎቼን ይክተርና ነርስ መጠበቅ ነበረብኝ።

ሌሊቱን ስለ እናቴ፣ እህቶቼ፣ ዘመድ ጉረቤት አሰብኩ። ብቸኝነት ገንፍ ሆድ ባሰኝ። አለቀሰኩ። ጠያቂ የለኝ የሆንኩትን አላውቅ . . . ። ስለገንዘብም አሳሳልኩ . . . ገንዘብን ከራሴ ማብላጫ ቆጩኝ . . . ለምን ስርቼ አላገኘሁትም? ለምን ይህ ሁሉ ደረሰብኝ? ብዎትም እኮ ያው የትም ቀረሁ ማለት ነው። ሁኔታዬ አሰጋኝ።

በነጋታው ነርሴ ካርቶን ቸኮላት ይዛልኝ መጣች። የዶክተሩ እንክብካቤ የነርሷ ሁኔታ አበባቼ . . . እኔ ማን ነኝና ይህ ሁላ ይደረግልኛል። ሰብአዊነትም ቢሆን ገደብ አለው። ጥርጣሬዬ የመኪና አደጋ ደርሶብኝ ካላ እንዳይከፍሉን የሚያደርጉት ሙከራ ይሆናል የሚል ነበር

እንጂ የደረሰብኝ በደል ይደርሰብኛል ብዬ ፈፀሜ አልጠረጠርኩም።

«ቸኮላት ትወጂአለሽ?»

«ማን ይጠላል!» አልኩ በፊቷ የሚርመሰመሰውን ፈገግታ አልወደድኩትም።

«ታውቁያለሽ?! ቆንጆ ወጣትና ጠንካራ እንደሆንሽ?!» ነገሯን ደምድሜ ቶሎ ወደ ጥያቄዬ ለመግባት እራሴን በአዎንታ ነቀነቅኩ።

«አሁን ተሽሎኛል ምን እንደሆንኩ ንገራኝ»

«ዶክተር ሲመጣ ለሁለት እንነግርሻለን» በር በሩን አየኝ።

«እንዴት ነሽ በሽተኛዬ?» አለ ዶክተሩ

«በሽታዬን ለማወቅ ጓጉቻለሁ እባካችሁ . . . »

«ነገር ከመሰማትሽ በፊት ጥሩ ትንፋሽ ላቢ። ይህ ሆስፒታል የግል ነው። በሁኔታው ብትጮኽ ወይ ብትፈርጨ ፋይዳ የለውም። ነገሩን ረጋ ብለሽ ከተቀበልሽ ግን ቁስልሽን ከምርቀዛ አድነሽ ህይወትሽን ታቆያለሽ። የሚጠብቅሽን ድሎት አትርሻ እ!»

ያለኝን ህይል ሁላ ተጠቅሜ ጮሀኩ

«ምን ሆኔአለሁ?»

«ኩላሊትን ሸጠሻል» ፈገገታማ ፊቱ ወደ ቁጡነት ሲቀየር ሌላ ሰው መሰለ።

«ኩላሊቴን? እንዴት . . . መቼ?» ተንተባተብኩ።

«በደንብ አዳምጪ!» ጣቱን አወዛወዘ። «ሀሙስ ለት ገላሽን ለመሸጥ ስትንጉራደጂ አስታወስሽ? እኛ ታዲያ ከገላሽ ክፍል ኩላሊትሽን መረጥን።»

እለም ጨልማ ታየችኝ። ጠላጊት። ግን ደግሞ በጣም ስወዳት ስመኛት ተሰማኝ።

«አሞታሰሁ?» ሁለንገሬ ባንዴ ሲደክም ተሰማኝ ተስፋ በመቁረጥ ጥያቄዬን ደገምኩ «አሞታሰሁ?»

«ላ . . . ላ . . . አንቺ ወጣትና ጠንካራ ነሽ። በአንድ ኩላሊት መኖር ትችያለሽ። ብቻ ተናደሽ በማንወደው መንገድ ክቆምሽ . . . ፖሊስ ህግ ምናምን . . . ጥሩ አይሆንም። ለኛ በጥቂቱ . . . ላንቺ ግን በትልቁ። እኛ ከዚች ወንጀል ምንም ሳንነካ እንወጣለን። አንቺ ግን ሁሉን ነገር ትከስራለሽ። ኩላሊትሽን . . . የምንክፍልሽን ገንዘብ . . . በሉም አዕምሮሽን»

«ኩላሊትሽን የሰጠሻት ሴት በገንዘቡ ብዙ ነገር የሚያናጋ የእጅግ ሀብታምና ታዋቂ ሰው ሚስት ናት። ብዙ ደምም ሰጥተሻታል። ህይወት ሰጠሻት ማለት ነው። ታዲያ ለዚህ ውለታሽ ባሏ የተቀረ ህይወትሽን ሊቀይርልሽ ቃል ገብቷል። ስለሄደው የአካል ክፍልሽ እርሺ። አይመለስም። ስለሚመጣው ህይወትሽ አስቤ። አንቺ

ካሁን ወዲያ የሚያደክም ሰራ እና አድካሚ የህይወት ውጣ ውረድ መሸከሙ ቀላል ሳይሆንልሽ ይችላል። ጤንነትሽን ለመጠበቅ የተደላደለ ገንዘብ ያስፈልግሻል። ጥሩ ልጅ ሆነሽ የተወሰኑ ወረቀቶች ላይ መፈረም ብቻ ችግርሽን ይወጣልሻል። እንዳልኩሽ ጥሩ ልጅ ሁኚ» ትተውኝ ወጡ።

ስለምን ላልቅስ? ስለተቀደደው ቆዳዬ ወይስ ሳላውቀው ስለተቀዳው ደሜ? ወይስ ሳልረቅድ ስለተሰረቀው ኩላሊቴ? ወይስ ስለመብቴ . . . ለማን እራሴሁ። ለሁሉም ደክመኝ . . . ሀይል አነሰኝ . . . ተበሳጫሁ . . . የእለም መጥፎ ስሜቶች ሁሉ እላዬ ላይ ሰፈሩ።

ሌባው ዶክተር እንዳለው በሰላም ወረቀቶች ላይ ፈረምኩ። በተለያዩ መልኩ የተደረገልኝ የኩላሊቴ ክፍያ ሀብታም አሰኝኝ።

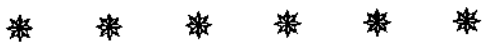
አይሻንም እንደቀላል ተሰናበትኩ። ለዚያውም አልጋዬ ላይ በተወችልኝ ማስታወሻ።

መርሀባ! ይህንን ስታነቢ እኔ እርቁ እገኛለሁ። ለስንበትሽ አልቅሼ አዝኜአለሁ። በእንደዚህ ሁኔታ ትቼሽ

ለመሄድ የራስ ወዳድነት ስሜት ስለተሰማኝ ፊት ለፊት ልጋፈጥሽ እና ቻው ልልሽ አልቻልኩም።

ግን ከዚህ በፊት ያላልኩሽን ምክር ልምክርሽ። ገንዘብ እኛ ባመጣነው መልኩ ከተገኘ ደስታን አያስገኝም። እራሴን አይሸጡ መሸጥ ሽልጌ ገንዘብ አግኝቻለሁ። ግን ይህ እዚህ አልፎ የምሄደው ምስቅልቅል ህይወት አድሜ ልኬን ይከተለኛል ብዬ ሰግቼአለሁ። ካሁኑ የለበሰኩት ልብስ ይቀፈኝ ጀምርክል። በዚህ ከቀጠለ ባገኘሁት ገንዘብ የማደርገው የኑሮ መሻሻል የድሮ ጥላሽት ህይወቴን በየደቂቃው የሚያስታውሰኝ ከሆነ ምኑን ኖርኩት? ማን እንደሚያስቀናኝ ታውቁያለሽ? ያች ፅኑ ሌት ቅድስት። ምክራም እንደበሬትሽ ከሷው ጋር እንድትጠገ ነው። ያሁኑ መንገድሽ እንደሳልዋ ወይ እንደ ጀሚላ ወይ ደግሞ እንደ እኔ አይነት ዕድል ሳይ ነው የሚጥልሽ። የሳልዋን እና የጀሚላን የሕይወት ሰቆቃ አይተሸዋል። የተሻለ የመሰለሽ የኔ ሕይወት ደግሞ ውስጡ ለቁስ ነው። ማድረግ የነበረብን እንደቅድስት እራሳችንን ጠብቆ ደረጃ በደረጃ የፈለግንበት መድረስ ነበር። እኛ ግን እራሳችንን ሰውተን ገንዘብ በላያችን ላይ እንዲጫወት ፈቀድን።

ለማንኛውም በድንገት አዲስ አበባ ከተገናኝን ዘመናይ ብለሽ በእውነተኛ ስሜ ጥሪኝ አይሻ።

ምዕራፍ አስር

እራሴን ፍለጋ በሄድኩ ቁጥር ራሴን ሌላ ወሽት ሌላ ማስመሰል ውስጥ አገኘዋለሁ። ለምደብኛል። በጣም የሚቀፈውን ከሳሳ ሽማግሌ አረብ «ሰኔ ልጅ ሆነህ ትታየኛለህ ወንዳ ወንድነትህ እንዳለ ነው» ብዬ ወሸቴን አቀልጣለሁ። ለሊቱንም ሽማግሌው ሲያንኮራፋ እንቅልፍ አይወስደኝም። በተነፈሰ ቁጥር የሚያወጣውን ደስ የማይል ትንፋሽ ልሽሽ ፊቴን ሳዞር ይነቃና እንደነበርኩ አዙሮ ይባስ ጥብቅ አድርጎ አቅርኝ ይተኛል። ብቻውን መተኛት ይፈራል። እኔም በየቀኑ እርጅናን ከአይኑ እያነበብኩ ወደፊት የሚጠብቀኝን ህይወት ፈራሁት። ኑፍ! ማርጆት ሲያስጠላ . . . ወጣት እያለን የተሰጠንን ውበት ተስፋ ህይል ብዙ ብዙ ነገር መቀማት . . . ሲያስፈራ። ከኑኑ ተኝቼ ብዙ አሰላስላለሁ። እንደዛ እንዳልኮራሁ ለውበት እንዳልተንበረከኩ አሁን እንዴት እራሴን ከሽማግሌ ጋር አስተኛለሁ። ውበት በጣም እወድ የለ!። ታዲያ ሽማግሌ ላይ የነበረ ውበት ብቻ ነው ያለው . . . ። ሽማግሌውስ ለምን ሚስቱን አያቅፍም? በርግጥ እንደርሱ አርጅታ ይሆናል። ሙቀት እንደሚፈልግ ደጋግሞ አስጠግቶ ሲያቅፈኝ ተረድቼአለሁ። እርሱ ሙቀት ሳይሰጠኝ ከእኔ ብቻ ለሚወስደው ሙቀት የሚሰጠኝ ክፍያ በቂ ነውን? አንዳንዴ ከእንቅልፌ ስነቃ

ሽብሽብ አካላቱ ይቀዘቅዘኛል። ያ ሀይለኛ ማንከራፋቱ ቀጥ
ይልና ምንም ድምፅ አያሰማም። ጠጋ እልና ትንፋሽን
አዳምጣለሁ። እፈራለሁ ሞቶ ይሆን አንዴ?! እያልኩ።
የዛኑ ጊዜ እምላለሁ ዛሬ የመጨረሻ ሌሊት ይሆናል ክርሱ
ጋር የማድረግ . . . እልና! ቀን ሲሆን በስልክ
የሚያወራው ወሬ እግራን ይጉትተዋል። ሁሌ
የሚያወራው ትልቅ ስለሆነው ድርጅቱ ነው። ታዲያ
ስለዚህ ድርጅቱ ሲያወራ እርጅናው ከላይ ላይ የጠፋ
ይመስላል። እርጅናው የሚሰፍርበት ምሽት ላይ ነው።
መነፅሩን ሲያወልቅ አይኖቹ ደጋፊ ያሻሱ። ልብሱን
ሲያወልቅ ገላው ክሌላ ሰው መቀት ይፈልጋል። በጣም
ይተኛል ሰውዬው . . . ደክሞታል።

ግንክ ማስመስሌን አውቆታል። ሽግግራው ካንድ
ጓደኛው ጋር ሲያወራ «አነ አንድ ከዛግ /ውሽታሚ ጋ
ነኝ/» ብሎ ሲለው ሰማሁ። «ሁሌ ስትዋሽኝ ውሽቷ
ይጥመኛል። ደግሞ ውሽቷ ያልበሰለ ነው። ሽምግዬ
አያለሁ ገና ነህ ትለኛለች። ውሽቷ እስኪለለቸኝ ልያትና
ውሽታም ብዬ አባርራታለሁ»። የገረመኝ ግን ታወቀብኝ
ብዬ አለማፈራ ነው። አንዳንዴ መልጭ እድርጉ ሰድቦኝ
ገፍቶ ከቤቴ አስካላወጣኝ አልሄድም ብዬ እቀመጣለሁ።
ክብር የለ ስሜት የለ ሌላው ቢቀር ንዴት የለ። አጥንት
የሚሰብር ስድብ ሰምቼም . . . ውርደት የለም። ምንም
አይመስለኝም። የሰውነት ስሜቶቹ ድብን ብለው
ሞተዋል።

ለዚህ ሕይወት የክለር ዝርዝር ቢሰጠው ክለር
ያለመወላወል ጥቁር ነው። ሀይወቴ ክለር ጠቁሯል።
ለዚያውም መሉ አዕምሮዬን ካበላሽ ጥላሽት ጋር!።

ስናገር ሰሄድ ስራመድ ስቀመጥ በስልት ሆኖአል።
ስስቅም በስልት ስለምስቅ አስካካለሁ። በሲጋራ እየጠቀረ
ያለውን ከንፈራን ለመሸፈን ደማቅ ሊጥስቲክ
እጠቀማለሁ። የሲጋራ ጭስ መንስኤው የአረቦቹ ግሬት
ነበር። እነርሱ እንደሆነ ለኔ ባልተፈጠረ አለም ውስጥ
ከትተውኝ ከውጭ ሆነው ይስቁብኛል። ከከተቱኝ አለም
ስወጣ እራሴን እጅግ ረክሶ አገኘዋለሁ። ያን ለመርሳት
ጭስ ማየት ፈለግኩ። ውስጤ ያጨሰው ነገር በሲጋራ
ትነት ሲወጣ የማየው መሰለኝ። ሲጋራ ማጨስ በዚህ
መልክ ለመድከ። ከንፈራን የምሸፍንበት ደማቁ ሊጥስቲክ
አያምርብኝም። አይኖቼም ያዘሉትን ሀዘን ለማጥፋት
በወፍራሙ እኩላቸዋለሁ። ለራሴም ይታወቀኛል . . .
ጭራቅ እንደመሰልኩ፤ ከማማር ይልቅ። በዚህ ሦስት
ዓመት ውስጥ ልጅነቴ ጥሉኝ የሄደ ይመስላል። ካንዱ
ሕሊው ጋር ስላክር እነርሱም ምጥጥ እያረጉ ሲያባርሩኝ
. . . ተስፋ ቀረጥኩ።

እነዛ ትልልቅ ሕልሞቼ፤ ቪላ ቤትና መኪና
ልዩነቸው በሮጥኩ ቁጥር እያላገጠ ይሸሹኛል። በርግጥ
እንደ አጉቴ ልጅ እጅን በወርቅ አንገሮች ሞልቼአለሁ።
ለእነዚህ ሕይወተ-ቢስ ብልጭልጮች ሕይወቴን
ከፍያለሁ። በእነሱ ሰበብ እራሴን ፍለጋ እባክኛለሁ።
ኩራቴ ልስላሴዬ ልጅነቴ አስተሳሰቤ . . . ወይ ነደ!።

ምዕራፍ አስራ አንድ

እመለስ ይሆናል። ምናልባት እራሴን ፈልጎ ማግኘት ከቻልኩ . . . ካልቻልኩ ግን እዚህ በስደት መቅረቱን እመርጣለሁ። የምመለሰው ያጠፋሁትን እኔነቴን ካገኘሁ ብቻ ነው። ወዜን ትዕግስቴን አደቤን ስነ ስርዓቴን ህልሜን ተስፋዬን እንደነበር ማግኘቱ ቀላል አይመስለኝም። ግን እሞክራለሁ . . . እኔነቴን ካገኘሁ እመለሳለሁ። እመጣለሁ ምናልባት . . .።

ግን ደግሞ ይህ አገር እኔነቴን የማይመልስልኝ ከሆነ ምናልባት አንድ ቀን፡-

«አልባብ ይጅለክ ሚኑ ሪህ ዜቱ ወእስተያህ /ሽታ የሚያመጣልህን በር ዝጋውና እረፍ/ የሚለው ተረታቸው የገባኝ እለት የስደትን በር ለመዝጋት አገሪ እገባለሁ።»

ምዕራፍ አስራ ሁለት

ትህትና ከፊቷ የተዘረከረኩትን ከደርዘን በላይ የሚሆኑ የፖስታ ኪሶች ወደ መሳቢያ ከተተችና በሀሳቧ አብሮ አደግ ጓደኛዋን «አይ መሲ! እንዳልሸው ቶሎ እራሰሽን እግኝተሽ በመጣሽ። በጣም ናፍቀሽኛል። መጨረሻሽ ምን ይሆን?» ብላ «የህይወቴ ክለር ጥቁር ነው» በሚል ለጻፈችላት የልብ ጓደኛዋ ተከዘች። ለደብዳቤዋም አመስግናታለች . . . ትህትና። የስደትን ችግር ሳይረዳ ልሂድ ልሰደድ የሚላትን ፍላጎቷን የመሲ ደብዳቤ አብርዶላታል።

ደግሞ «ምስኪን መሲ! ምስኪን . . . » እያለች በጣም አጫጭር የሰላምታ አንቀጾች የያዙትን እጅግ ረጃጅም ደብዳቤዎችን በቅደም ተከተላቸው በወረቀት ማያያዣ አንድ ላይ አያያዘቻቸውና በትልቁ ይድረስ ለአዲስ ህትመት ድርጅት የሚል ዕሁፍ አሰፈረችበት።□

ተፈፀመ